

7. juni 2016

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 17. juni 2016

1) Direktiv om skatteundgåelse - <i>Politisk enighed</i> KOM(2016) 26 Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet	3
2) Afgift på finansielle transaktioner (FTT) - <i>Status</i> KOM(2013) 71 Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet	12
3) Styrkelse af bankunionen - <i>Rådskonklusioner mm.</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	18
4) Prospektforordning - <i>Generel indstilling</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	26
5) Forordning om pengemarkedsforeninger - <i>Generel indstilling</i> KOM(2013) 615 Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	41
6) Implementering af bankunionen - <i>Status</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	58
7) Bekæmpelse af terrorfinansiering - <i>Status</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	61
8) Omvendt betalingspligt for moms - <i>Præsentation af Kommissionen</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet	64

9) Adfærdskodeks vedr. erhvervsbeskatning - <i>Godkendelse</i> <i>KOM-dokument foreligger ikke</i> Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet	70
10) Rapport til Det Europæiske Råd om skattepolitiske emner samt rapport om skatteemner under Konkurrenceevnepagten - <i>Godkendelse</i> <i>KOM-dokument foreligger ikke</i> Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet	74
11) Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten - <i>Udkast til rådsbeslutning</i> <i>KOM-dokument foreligger ikke</i> Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	79
12) Revisionsrettens rapport om implementering af proceduren for uforholdsmæssigt store underskud - <i>Rådskonklusioner</i> <i>KOM-dokument foreligger ikke</i> Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	86
13) Forberedelse af DER: Landeanbefalinger mv. - <i>Godkendelse</i> <i>KOM(2016) 321-348</i> Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	91
14) Forberedelse af DER: Nationale konkurrenceevneråd - <i>Vedtagelse</i> <i>KOM(2015) 601</i> Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	112
15) Forberedelse af DER: Fælles euroområde repræsentation i IMF - <i>Drøftelse</i> <i>KOM-dokument foreligger ikke</i> Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	116
16) Forberedelse af DER: Øvrige emner - <i>Drøftelse</i> <i>KOM-dokument foreligger ikke</i> Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	121

Dagsordenspunkt 1: Direktiv om skatteundgåelse

KOM(2016)26

1. Resume

Kommissionen fremlagde 28. januar 2016 en pakke med tiltag rettet mod skatteundgåelse på selskabsskatteområdet, herunder et direktivforslag om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse ("skatteundgåelsesdirektivet"). Direktivforslaget blev drøftet indgående på ECOFIN 25. maj 2016.

Direktivforslaget indeholder specifikke regler, der skal imødegå de mest udbredte former for selskabsskatteundgåelse. På ECOFIN 25. maj blev der ikke opnået endelig enighed om bl.a. udformningen af reglen for beskatning af kontrollerede udenlandske selskaber ("CFC-reglen") og den såkaldte switch-over klausul. Formandskabet har på baggrund af drøftelsen fremlagt et nyt kompromisforslag. Det ventes, at der på den baggrund kan opnås politisk enighed om direktivet på det kommende ECOFIN. Der ventes samtidig enighed om to rådserklæringer med relation til CFC-reglen og reglen for såkaldt hybride mismatch.

Forslaget til et skatteundgåelsesdirektiv er langt hen af vejen på linje med danske regler på området, men vil medføre behov for tilpasninger af danske selskabsskattelovgivning. På nogle områder er de danske regler strammere end direktivets ventede regler (fx CFC-beskatning). Der er tale om et minimumsdirektiv, og de enkelte EU-lande kan således have mere restriktive regler. Det er dermed ikke nødvendigt at lempe gældende danske regler, som er strammere end EU-reglerne, men det vil være nødvendigt at stramme gældende danske regler, som er mindre stramme end EU-reglerne (fx forslaget om en generel anti-misbrugsregel).

2. Baggrund

I globalt regi har der gennem de senere år været stor fokus på selskabsskatteområdet, og OECD og G20 færdiggjorde i november 2015 såkaldte BEPS-anbefalinger ("Base Erosion and Profit Shifting") om bekæmpelse af selskabsskatteundgåelse. Kommissionen har ligeledes stor fokus på generelt at sikre mere fair og effektiv selskabsbeskatning og fremlagde i juni 2015 en handlingsplan. Forslaget til et skatteundgåelsesdirektiv vil blandt andet implementere BEPS-anbefalingerne i EU. Direktivet blev drøftet på ECOFIN 25. maj 2016, hvor der ikke blev opnået enighed.

3. Formål og indhold

Forslaget til et skatteundgåelsesdirektiv indeholder forslag til seks regler, der ifølge Kommissionen skal imødegå de mest udbredte former for selskabsskatteundgåelse: *Fradragsbegrænsning for rentebetalinger, exitbeskatning, switch-over klausul, generel anti-misbrugsregel, kontrollerede udenlandske selskaber og hybride mismatch, jf. nedenfor.*

Der er tale om et minimumsdirektiv, så det enkelte EU-land kan tilpasse reglerne og have mere restriktive regler, men ikke mindre restriktive regler. Formandskabet

har med sit kompromisforslag i vid udstrækning søgt at følge OECD's BEPS-anbefalinger.

Direktivet omfatter alle selskabsskattepligtige enheder underlagt selskabsskat i et eller flere EU-lande. Det omfatter også datterselskaber samt filialer og faste driftsteder i EU-lande af (moder)selskaber hjemmehørende uden for EU.

Forslaget til et skatteundgåelsesdirektiv har hjemmel i TEUF art. 115, hvorefter Rådet vedtager forslaget med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Det ventes, at direktivet lægger op til, at Kommissionen skal evaluere implementeringen af direktivet 4 år efter, at det er trådt i kraft. Implementeringsfristen ventes at være 31. dec. 2018 og fristen for ikrafttrædelse ventes at blive 1. jan. 2019, dog med undtagelse af reglen for exitbeskatning, som ventes at have implementeringsfrist 31. dec. 2019 og frist for ikrafttrædelse 1. jan. 2020, *jf. nedenfor*.

Fradragsbegrænsning for rentebetalinger

Reglen skal forhindre en koncern i at trække uforholdsmæssigt store renteudgifter fra i skat. Det kan for eksempel være, hvis et moderselskab i et EU-land etablerer et datterselskab i et EU-land eller et tredjeland, og placerer egenkapital i datterselskabet, hvorefter datterselskabet yder et lån (med høje renter) til moderselskabet – og moderselskabet dermed kan få et stort fradrag i sin skattepligtige indkomst. Reglen indebærer grænser for, hvor meget koncerner kan fradrage nettofinansieringsudgifter såsom renteudgifter målt i forhold til deres skattepligtige indkomst. Reglen gælder, uanset hvor långiver er hjemmehørende, dvs. uanset om det er et land i eller uden for EU.

På baggrund af drøftelsen på ECOFIN 25. maj 2016 er der foretaget nogle mindre justeringer af reglen. Formandskabet har således forsøgt at imødekomme bekymringerne i visse lande ved at indføre en overgangsbestemmelse, der medfører at rentebetalinger på eksisterende lån (både koncerninterne og koncerneksterne) kan fritages fra reglen om fradragsbegrænsning, således at reglen og dens fradragsbegrænsning kun gælder for lån udstedt pr. 22. maj 2016 og frem.

Exitbeskatning

Reglen skal imødegå, at indkomstskabende aktiver flyttes ud af et EU-land uden beskatning. Reglen sikrer et EU-land beskatningsret, når selskaber fx overfører aktiver internt til en filial i udlandet. Aktivet skal beskattes i forhold til markedsværdien på overførelstidspunktet. Reglen finder anvendelse, uanset om aktiverne flyttes til et andet EU-land eller til et land uden for EU. Der foreslås dog nogle særregler ved flytning af aktiver internt i EU, som giver selskaberne mulighed for at afdrage exit-skattebetalingen over 5 år. Formandskabet har foreslået, at EU-landene gives ét år mere til at implementere reglen om exitbeskatning end de øvrige bestemmelser i direktivet. Der ventes enighed mellem EU-landene om kompromisforslaget.

Switch-over klausul

Reglen skal imødegå, at ubeskattet eller lavt beskattet indkomst fra tredjelande kommer ind i EU uden beskatning. De nuværende regler i mange EU-lande medfører, at der fx gives skattefrihed for udbytte og aktieavancer fra selskabers aktiebesiddelser i tredjelande uanset skatteniveauet i tredjelandet. Reglen indebærer, at sådanne indkomster genereret i tredjelande bliver skattepligtige ved indførelsen i EU (under visse betingelser, afhængig af bl.a. hvor lav skatten er i de pågældende tredjelande), hvor der pålægges skat efter reglerne i det relevante EU-land. Formandskabet har foreslået nogle ændringer i forhold til Kommissionens forslag, som begrænser rækkevidden af reglen. Det ventes, at der ikke kan opnås enighed om kompromisteksten på dette punkt, og at reglen formentlig helt fjernes fra direktivet. De lande som lægger afgørende vægt på at udelade switch-over klausulen påpeger, at der ikke er tale om en BEPS-anbefaling, hvorfor klausulen bør udgå af direktivforslaget. Andre lande mener omvendt, at switch-over klausulen vil være et værn mod skatteundgåelse ved brug af skattely (gennem besiddelse af aktier i lavskattelande, hvor der ikke er tale om kontrollerede selskaber). Danmark har støttet, at switch-over klausulen kunne være et supplement til CFC-reglen.

Generel anti-misbrugsregel

Omgåelsesklausulen skal imødegå misbrug, der ikke er omfattet af de specifikke værnsregler, der er indsat i direktivforslaget eller i øvrigt fremgår af national ret. Klausulen indebærer, at skattemyndighederne i beskatningen skal se bort fra arrangementer, der er indgået med det formål at opnå en skattefordel og således ikke er tilrettelagt af velbegrundede kommercielle årsager. Der synes generelt at være relativ bred enighed mellem EU-landene om dette element.

Kontrollerede udenlandske selskaber

Reglerne for beskatning af udenlandske datterselskaber (såkaldte CFC-regler ("Controlled Foreign Company")) skal imødegå, at koncernforbundne selskaber kan undgå selskabsbeskatning ved at flytte indkomst og overskud til et lavt beskattet udenlandsk datterselskab i et land uden for EU.

Formandskabet har opstillet to forskellige mulige modeller for implementering af regler for CFC-beskatning, *jf. bilag 1*. Det vil medføre, at der ikke er en fælles entydig regel for CFC-beskatning i EU-landene. OECD har ikke entydige anbefalinger på dette område og indeholder begge modeller som mulige udformninger af en regel for CFC-beskatning.

Model A indebærer, at moderselskaber i EU-lande beskattes af overskud i udenlandsk kontrollerede selskaber under visse betingelser, herunder hvis beskatningen er relativt lav i datterselskabets land sammenlignet med moderselskabets land.

Der har været drøftelser af hvorvidt CFC-beskatning skulle afhænge en absolut minimumssats for den effektive selskabsbeskatning¹. Formandskabet har fastholdt, at bedømmelsen af, om der er tale om et lavskatteland, skal måles i forhold

¹ Den effektive selskabsbeskatning beregnes ved at opgøre, hvad den faktisk betalte skat i datterselskabslandet udgør af indkomsten i datterselskabet opgjort efter moderselskabslandets regler.

til den effektive selskabsskattesats i moderselskabslandet. Der er således lagt op til, at reglerne skal gælde, hvis den effektive selskabsbeskatning i datterselskabslandet er lavere end 50 pct. af den effektive selskabsbeskatning i EU-landet, hvor moderselskabet er hjemmehørende. Det betyder eksempelvis, at hvis moderselskabet er hjemmehørende i et EU-land med en effektiv sats på 20 pct., vil datterselskabet betragtes som værende lavt beskattet, hvis den effektive beskatning af datterselskabet er mindre end 10 pct.

Dog kan der undtages for CFC-reglen når både moderselskabet og det kontrollerede selskab ligger i EU, såfremt der er tale om reelle arrangementer, der er etableret af såkaldt velbegrundede kommercielle årsager.

Model B indebærer, at CFC-beskatning begrænses til indkomst fra udenlandske kontrollerede selskaber, der betragtes som såkaldte ”ikke-reelle arrangementer”.

På baggrund af drøftelsen på ECOFIN 25. maj 2016, ventes en løsning, der inkluderer begge modeller som mulige regler for CFC-beskatning, således at det enkelte EU-land kan vælge at gennemføre CFC-beskatning efter det ene eller det andet princip. Der er lagt op til, at reglerne for CFC-beskatning skal gælde for både datterselskaber og faste driftssteder, både inden for EU/EØS-landene og over for tredjelande.

Formandskabet har desuden foreslået, at Rådet opfordrer adfærdskodeksgruppen² til at udarbejde retningslinjer med henblik på at skabe mere klarhed om definitionen af ”velbegrundede kommercielle årsager” og ”reel økonomisk aktivitet”. Dette fremgår af en rådserklæring.

Hybride mismatch

Her er tale om en regel rettet mod situationer, hvor to EU-lande skattemæssigt vurderer (skatteretligt ”kvalificerer”) selskabsenheder eller finansielle instrumenter forskelligt. Når to lande har forskellige skattemæssige vurderinger, opstår der risiko for, at ingen af landene opkræver skat (dvs. dobbelt ikke-beskatning) eller at et selskab opnår fradrag for den samme renteudgift i to EU-lande (dobbelt fradrag). Det foreslås, at hvis de skattemæssige vurderinger i to EU-lande er forskellige, så skal dobbelt ikke-beskatning eller dobbelt fradrag forhindres. Formandskabet har foreslået nogle præciseringer, herunder at reglen alene skal finde anvendelse på hybride mismatch mellem associerede selskaber. Reglen vil ikke finde anvendelse i forhold til tredjelande. På baggrund af drøftelsen på ECOFIN 25. maj 2016 ventes det, at Rådet i en erklæring vil opfordre Kommissionen til at fremsætte et supplerende direktivforslag (mhp. enighed ved udgangen af 2016) til en regel mod hybride mismatches i forhold til lande uden for EU.

² Adfærdskodeksgruppen er en embedsmandsgruppe bestående af repræsentanter fra alle EU-lande, hvis primære opgave er at overvåge, at EU-landene ikke indfører nye skatteordninger i strid med det såkaldte adfærdskodeks for selskabsbeskatning samt at eksisterende skadelige ordninger fjernes.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 115 udtale sig om skatteundgåelsesdirektivet. Udtalelsen foreligger endnu ikke. Det forventes, at Europa-Parlamentet stemmer om udtalelsen 9. juni 2016.

5. Nærhedsprincippet

Den danske regering er enig med Kommissionens vurdering af, at skatteundgåelsesdirektivet er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Det vurderes, at skatteundgåelse reducerer skatteprovenuet og forvrider konkurrencen mellem selskaber, hvilket kan mindskes med fælles minimumsstandarder som foreslået.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Danmark har allerede værneregler vedrørende de elementer, der indgår i skatteundgåelsesdirektivforslaget. Det vil være nødvendigt at justere nogle af de danske værneregler, idet nogle af de ventede EU-regler (også i formandskabets seneste forslag) er strammere end de eksisterende danske værneregler. Der skal omvendt ikke foretages lempelser af gældende danske regler, som er strammere end de ventede EU-regler, idet der er tale om et minimumsdirektiv. Den overordnede vurdering af de ventede EU-regler i forhold til de danske regler er flg.:

- *fradragsbegrænsning for rentebetalinger*: De ventede EU-regler er baseret på samme principper som de gældende danske regler, men vurderes at kunne være mere eller mindre stramme end de danske regler (pga. tekniske forskelle), afhængig af den konkrete virksomheds forhold.
- *exitbeskatning*: De ventede EU-regler ligger på linje med de gældende danske regler, som det alene vurderes nødvendigt at ændre i begrænset omfang.
- *switch-over klausul*: Forslag til reglen er strammere end de gældende danske regler i nogle tilfælde, og skattepligten for danske selskaber ville således med dette forslag skulle udvides for indkomst fra visse aktiebesiddelser i særligt lavskattelande. Reglen ventes dog helt at udgå af direktivet i det endelige kompromis.
- *generel anti-misbrugsregel*: De ventede EU-regler er strammere end de gældende danske regler i den forstand, at de danske regler aktuelt har omgåelsesklausuler vedr. konkrete EU-selskabsskattedirektiver og dobbeltbeskatningsoverenskomster, men først i medfør af skatteundgåelsesdirektivet skal indføre en helt generel omgåelsesklausul.
- *kontrollerede udenlandske selskaber*: De ventede EU-regler er mindre stramme end de gældende danske regler, idet EU-reglerne kun anvendes på aktiver overført til lande med relativt lav beskatning, mens de danske regler finder anvendelse på alle lande. Det vil være nødvendigt at lave en mindre justering af de typer af indkomster, der omfattes af CFC-beskatningen. De danske regler vil ikke skulle lempes.
- *hybride mismatch*: De ventede EU-regler for hybride mismatches inden for EU vurderes umiddelbart at være på linje med de danske regler, men der er dog tekniske forskelle på udformningen. De eksisterende danske regler omfatter

endvidere også hybride mismatch mellem Danmark og et tredjeland. Direktivet regulerer ikke hybride mismatches mellem EU-lande og tredjelande. De danske regler på området vil kunne opretholdes.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Overordnet set vil en implementering af direktivforslaget medvirke til at reducere virksomhedernes muligheder for skatteundgåelse og fjerne eventuelle skattemæssige incitamenters til at placere aktivitet i andre lande end Danmark. Set fra et dansk perspektiv vil dette trække i retning af et større provenu. Det er umiddelbart ikke muligt at kvantificere størrelsen heraf. Der vil dog skulle foretages en nærmere vurdering i forbindelse med fremsættelse af et eventuelt lovforslag.

Samfundsøkonomisk og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Erhvervsstyrelsen vurderer, at direktivet medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere. Erhvervsstyrelsen vil i forbindelse med implementering af direktivet foretage nærmere kvantificering af de administrative konsekvenser. I forhold til en implementering af direktivets øvrige elementer vurderes dette samlet set ikke at have nævneværdige økonomiske eller administrative omkostninger for erhvervslivet i Danmark, da Danmark allerede har værnsregler på direktivets område.

8. Høring

Kommissionens forslag var i ekstern høring fra 5. feb. 2016 til 7. marts 2016. Høringssvarene og Skatteministerens kommentarer hertil fremgår af et *opdateret* grund- og nærhedsnotat til Folketinget Europaudvalg den 27. april 2016³.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er generel opbakning til skatteundgåelsesdirektivets formål. EU-landene har i OECD bakket op om BEPS-anbefalingerne og den 8. december 2015 konkluderede ECOFIN, at anbefalingerne fortrinsvist bør gennemføres gennem EU-direktiver. En række lande støtter direktivet med justeringer på linje med forslaget fra formandsskabet. Der udestår dog enighed på enkelte punkter. Det gælder særligt reglen om CFC-beskatning, hvor der ikke er enighed om den præcise udformning af reglen. Det gælder ligeledes reglen om en switch-over klausul, som ventes at blive fjernet fra direktivet. Der ventes på det kommende ECOFIN politisk enighed om direktivet og de to rådserklæringer relateret hertil (om hhv. CFC-regler og hybride mismatches, *jf. ovenfor*).

Enkelte lande har rejst en bekymring for, om forslaget indirekte vil indebære en harmonisering af skattesatser på selskabsområdet. Kommissionen ventes at afgive

³ Der blev oversendt et første grund- og nærhedsnotat om skatteundgåelsesdirektivet 25. februar 2016.

en erklæring om, at direktivet ikke indfører en sådan minimumsbeskatning og ikke ændrer på EU-landenes kompetence til at fastsætte nationale selskabsskattesatser.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter skatteundgåelsesdirektivet og fokus på at dæmme op for skatteundgåelse og udvanding af de enkelte landes skattegrundlag samt at sikre fair og lige konkurrencevilkår for virksomheder i EU. Regeringen lægger vægt på, at skatteundgåelsesdirektivet - som der også er lagt op til - bliver et minimumsdirektiv, således at de enkelte lande selv kan have højere standarder.

Regeringen støtter formandskabets kompromisforslag, men havde gerne set og har arbejdet for, at der alene var én standard for CFC-beskatning (*model A*) i stedet for to alternative standarder. Det er regeringens opfattelse, at *model B* ikke er tilstrækkelig robust i forhold til skatteundgåelse. Regeringen kan dog acceptere de løsninger, der kan opnås enighed om, idet det samlede direktiv er et fremskridt i bekæmpelse af skatteundgåelse.

Regeringen støtter udkast til rådserklæring, der opfordrer adfærdskodeksgruppen til at udarbejde retningslinjer med henblik på at skabe mere klarhed om ”velbegrundede kommercielle årsager” og ”reel økonomisk aktivitet”

Regeringen støtter udkastet til rådserklæring om at bede Kommissionen fremsætte et supplerende direktivforslag med en regel rettet mod hybride mismatch i forhold til tredjelande uden for EU.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens skatteundgåelsespakke blev 11. februar 2016 forelagt til orientering for Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN-mødet 12. februar 2016.

Forslaget til et skatteundgåelsesdirektiv blev 20. maj 2016 forelagt til forhandlingsoplæg for Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN-mødet 25. maj 2016.

Bilag 1: Beskatning af udenlandske kontrollerede selskaber (CFC-regler)

Formandsskabet har opstillet to mulige modeller for implementering af reglen for CFC-beskatning. Det betyder, at der ikke lægges op til én fælles ensartet regel for CFC-beskatning i EU-landene. OECD har ikke entydige anbefalinger på dette område og indeholder begge modeller som mulige udformninger af en regel for CFC-beskatning.

Model A svarer til Kommissionens forslag med nogle tekniske justeringer. Det foreslås, at hjemlandet for moderselskabet kan beskatte indkomst i et udenlandsk kontrolleret selskab ("CFC-beskatte"), hvis:

- 1) Der er tale om kontrolleret datterselskab eller fast driftssted (dvs. der ejes mere end 50 pct. af stemmerne, af kapitalen eller af fortjenesten i datterselskabet eller det faste driftssted).
- 2) Den effektive selskabsbeskatning i datterselskabslandet eller det faste driftssted er lavere end 50 pct. af den effektive selskabsbeskatning i EU-landet, hvor moderselskabet er hjemmehørende (dvs. i tilfælde, hvor satsen i datterselskabslandet fx er under 10 pct., hvis satsen i moderselskabslandet er fx 20 pct.).
- 3) Mere end 1/3 af indkomsten i datterselskabet eller det faste driftssted er renter, indkomst fra immaterielle aktiver, udbytter, finansiel leasing, finansiel virksomhedsindkomst samt indkomst fra levering af tjenester til moderselskabet eller dets tilknyttede selskaber.

Der er endvidere lagt op til, at *model A* kan indeholde en undtagelsesbestemmelse. Undtagelsesbestemmelsen tilsiger, at reglen om CFC-beskatning ikke skal gælde såfremt, at der er tale om et datterselskab eller fast driftssted, der er etableret af såkaldte velbegrundede kommercielle årsager og udfører økonomisk aktivitet baseret på tilstrækkeligt omfang af medarbejdere, udstyr, aktiver og lokaliteter som retfærdiggør den indkomst, der er skabt i selskabet. Denne undtagelsesbestemmelse kan begrænses til CFC-beskatning inden for EU.

Model B vil begrænse CFC-beskatning alene til indkomst fra ikke-reelle arrangementer, uanset om det udenlandske kontrollerede datterselskab er hjemhørende indenfor eller uden for EU. Det medfører, at moderselskaber i EU-lande udelukkende skal beskattes af overskud i et udenlandsk kontrolleret datterselskab eller det faste driftssted, hvis der er tale om indkomst fra såkaldte ikke-reelle arrangementer (i stedet for pkt. 3 ovenfor). Til forskel fra *model A*, så vil reglerne for CFC-beskatning i *model B* udelukkende gælde, når den egentlige økonomiske aktivitet fortsat er placeret i moderselskabet. Det betyder, at hvis den egentlige økonomiske aktivitet er placeret i et andet koncernforbundet selskab, så vil det ikke være muligt at CFC-beskatte overskuddet.

Ved ikke-reelle arrangementer forstås arrangementer, der ikke er tilrettelagt af såkaldt velbegrundede kommercielle årsager, der afspejler den økonomiske virkelighed.

Danske regler

Der er forskelle mellem den eksisterende danske CFC-beskatningsregel og kompromisforslagets (*model A*) forslag, men de overordnede principper for de centrale definitioner af kontrol og indkomstarter, der anses for at være mobil indkomst ("CFC-indkomst"), er ensartede.

Den danske CFC-beskatningsregel medfører, at danske moderselskaber beskattes af indkomsten i kontrollerede datterselskaber, der har mobile finansielle indkomster. Den danske CFC-beskatningsregel finder tilsvarende anvendelse på danske selskabers faste driftssteder i udlandet. I kompromisforslagets forslag til *model A* inkluderes bl.a. indkomst fra levering af visse tjenester ved køb og salg mellem selskaber i en koncern på listen over indkomstartet omfattet af CFC-indkomst. Disse er ikke omfattet af de danske regler og det vil således nødvendiggøre en stramning.

En anden væsentlig forskel på reglerne er, at kompromisforslagets forslag til *model A* alene vil finde anvendelse på lande, der har en effektiv selskabsbeskatning, der er lavere end 11 pct. (50 pct. af den danske selskabsskattesats), mens den eksisterende danske CFC-beskatningsregel finder anvendelse, uanset selskabsskattesatsen i det land, hvor datterselskabet er hjemmehørende. Der gives nedslag for den skat, der er betalt i datterselskabslandet (såkaldt creditimpelse). Dertil kommer, at de danske regler ikke indeholder en undtagelsesbestemmelse, som den, der ventes foreslået i *model A*. Disse forskelle vil imidlertid ikke have betydning for dansk lovgivning, idet der er tale om et minimumsdirektiv, og den danske regel er strammere end de foreslåede EU-regler.

Dagsordenspunkt 2: Afgift på finansielle transaktioner (FTT)

KOM(2013) 71

1. Resume

ECOFIN ventes 17. juni 2016 at have en ny statusdrøftelse i sagen om et forstærket samarbejde om en afgift på finansielle transaktioner (FTT). Siden forslaget fremsættelse i februar 2013 har der været forhandlinger på politisk og teknisk niveau. ECOFIN har senest drøftet status i december 2015. I den forbindelse havde de deltagende lande fremsat en fælleserklæring om en rammeaftale for FTT'en. Der foreligger imidlertid ikke noget nyt kompromisforslag, og der er således ikke enighed om en konkret model. Det er således fortsat uklart, hvilken form for FTT der evt. vil kunne opnås endelig enighed om blandt de deltagende lande.

Der henvises til grund- og nærhedsnotat om forslaget til forstærket samarbejde oversendt til Folketingets Europaudvalg i april 2013. Der henvises desuden til samlenotater om sagen forelagt Folketingets Europaudvalg, senest forud for ECOFIN d. 8. december 2015.

2. Baggrund

Kommissionen fremsatte d. 28. september 2011 forslag til EU-direktiv om beskatning af finansielle transaktioner (Financial Transaction Tax – FTT). Drøftelserne heraf i ECOFIN viste imidlertid, at der ikke kunne opnås den nødvendige støtte til Kommissionens forslag (EU27-forslaget) eller andre former for finansiell transaktionsafgift blandt alle EU-lande. Dette blev konkluderet endeligt på ECOFIN i juni 2012.

Som opfølgning herpå anmodede 11 lande – Tyskland, Frankrig, Belgien, Portugal, Østrig, Grækenland, Slovenien, Italien, Spanien, Slovakiet og Estland (Estland har dog siden forladt samarbejdet) – herefter Kommissionen om at kunne indlede et forstærket samarbejde om en FTT. ECOFIN vedtog 22. januar 2013 en bemyndigelse af det forstærkede samarbejde efter forslag fra Kommissionen, idet ECOFIN vurderede, at kriterierne for forstærket samarbejde var opfyldt. EU-kommissionen fremsatte 14. februar 2013 sit forslag til FTT-direktiv for det forstærkede samarbejde.

Samtidigt med vedtagelse af bemyndigelsen af det forstærkede samarbejde vedtog flere lande erklæringer. Danmark, Sverige, Polen, Rumænien, Bulgarien og Ungarn (som alle står uden for det forstærkede samarbejde) indgik i en fælles erklæring. Erklæringen udtrykker støtte til bemyndigelsen af det forstærkede samarbejde og en forventning om, at der i arbejdet med Kommissionens forslag til en FTT tages højde for ikke-deltagende landes interesser. UK afstod fra at stemme om bemyndigelsen og fremsatte i den forbindelse ligeledes en erklæring, hvori det bl.a. understregedes, at en FTT skal respektere det indre marked samt EU-retten og ikke-deltagerlandes beskatningskompetencer.

ECOFIN ventes 17. juni 2016 at have en ny drøftelse af sagen om det forstærkede samarbejde. ECOFIN drøftede senest sagen d. 8. december 2015, hvor de deltagende lande fremsatte en erklæring om en rammeaftale for en fremtidig FTT, jf.

nedenfor.

3. Indhold

Kommissionens forslag til FTT som led i det forstærkede samarbejde forhandles på politisk og teknisk niveau i Rådet, hvor alle 28 EU-lande, heriblandt Danmark, deltager i drøftelserne. Kun deltagende lande har stemmeret om forslaget.

Kommissionens forslag til FTT som led i det forstærkede samarbejde har et bredt anvendelsesområde og omfatter transaktioner med generelt alle værdipapirer og andre finansielle instrumenter. Det gælder fx transaktioner med aktier, obligationer, investeringsbeviser og derivater, fx optioner, forwards, futures og swaps. Ifølge forslaget skal afgiften som hovedregel pålægges finansielle transaktioner, hvor mindst en af deltagerne i transaktionen er en finansiell institution mv., der ifølge forslaget anses for etableret i et land, der deltager i det forstærkede samarbejde om FTT'en.

Forslaget fastlægger regler (beskatningsprincipper) for, hvornår en finansiell institution mv., som er part i en finansiell transaktion, iht. forslaget skal betragtes som etableret i et deltagende land og derfor skal betale FTT. Kommissionens forslag fastlægger to beskatningsprincipper (hvoraf blot et enkelt skal være opfyldt), som bestemmer om en transaktion beskattes og i givet fald hvilket deltagende land, som kan beskatte transaktionen. Disse principper er:

- Et bredt etableringsprincip (modpartsprincippet), som indebærer, at der skal betales FTT til et deltagerland, når der handles med (eller mellem) finansielle institutioner mv. fra det pågældende deltagende land. Dette princip ligger til grund for både det oprindelige EU27-forslag og forslaget som led i det forstærkede samarbejde.⁴
- Et udstedelsesprincip, som indebærer, at der skal betales FTT til et deltagerland, hvis der handles et værdipapir udstedt i det pågældende deltagende land mellem parter, som er etableret uden for de deltagende lande. Dette princip er nyt ift. EU27-forslaget.⁵

Etableringsprincippet har ifølge Kommissionens forslag prioritet over udstedelsesprincippet, dvs. det vurderes først om en finansiell institution, som indgår i en transaktion, opfylder betingelserne for beskatning efter etableringsprincippet og – for finansielle institutioner uden for de deltagende lande – evt. derefter udstedelsesprincippet.

Kommissionen foreslår en minimumsharmonisering af afgiften, hvilket indebærer, at EU-landene selv kan fastsætte det nationale afgiftsniveau højere end et minimumsniveau. Minimumssatsen er 0,1 pct. af handelsværdien for alle finansielle transaktioner bortset fra handel med derivater, hvor minimumssatsen er 0,01 pct.

⁴ Etableringsprincippet i den af Kommissionen foreslåede form betyder bl.a., at danske finansielle institutioner iht. forslaget vil blive anset som etableret i et deltagende land i det omfang, de handler med finansielle institutioner i deltagende lande – uafhængigt af hvilke værdipapirer der handles. Dvs. en dansk bank, der handler en dansk aktie med en tysk bank, vil ifølge forslaget blive anset for etableret i Tyskland og dermed blive afgiftspligtig til Tyskland.

⁵ Udstedelsesprincippet betyder i den af Kommissionen foreslåede form fx, at danske banker ville skulle betale FTT til et deltagende land, hvis de handler med et værdipapir udstedt i et deltagende land, fx til Tyskland hvis der handles med en aktie udstedt af et selskab i Tyskland.

af værdien af de underliggende aktiver. Afgiften skal afregnes af de finansielle institutioner mv.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 113 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Forslaget skal vedtages med enstemmighed blandt de deltagende lande i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet.

Erklæringen fra de deltagende lande fra december 2015

Da ECOFIN senest drøftede sagen 8. december 2015 fremsatte de nu kun 10 deltagende lande en erklæring om en rammeaftale for en fremtidig FTT. Rammeaftalen lægger overordnet op til, at FTT'en skal omfatte handler med aktier og derivater, idet der dog samtidig skal tages højde for derivater, som har sammenhæng med offentlig gæld. Det understreges i rammeaftalen, at det er nødvendigt yderligere at analysere FTT'ens konsekvenser for økonomien og for pensionsordninger, og at negative konsekvenser skal mindskes. Erklæringen supplerer en tidligere erklæring fra januar 2015, hvor de deltagende lande erklærede, at ville arbejde for en afgift omfattende så mange aktiver (med så bred en skattebase) som muligt og en lav skattesats.

De 10 deltagende lande gav udtryk for, at de anså erklæringen som et vigtigt skridt frem mod en endelig aftale, mens flere ikke-deltagende EU-lande udtrykte bekymringer om bl.a. påvirkningen på deres økonomi. I fælleserklæringen blev endvidere givet udtryk for, at den endelige udformning og løsning af udeståender ønskedes klar inden udgangen af juni 2016.

På trods af rammeaftalen i fælleserklæringen fra december 2015 er det fortsat uklart, hvilken form for FTT de deltagende lande evt. vil kunne opnå endelig enighed om, herunder hvilke beskatningsprincipper afgiften skal bygge på, afgrænsningen af anvendelsesområdet (dvs. hvilke aktiver den skal omfatte) og hvem der skal undtages fra afgiften, samt hvordan afgiften i sidste ende skal opkræves. Der udestår ligeledes enighed om, hvordan det opkrævede provenu fra afgiften skal fordeles mellem de deltagende lande.

Der er således fortsat væsentlige udeståender, hvor der er behov for drøftelse på både politisk og teknisk niveau. Derudover diskuteres tekniske, juridiske og økonomiske aspekter, herunder i relation til administrative og økonomiske konsekvenser af forslaget for EU-lande, der ikke deltager i det forstærkede samarbejde.

Der er endnu ikke fremlagt et samlet kompromisforslag, og der ventes ikke fremlagt et samlet kompromisforslag forud for det kommende ECOFIN. Løsning af udeståender inden udgangen af juni 2016 således som angivet i fælleserklæringen fra december 2015 synes derfor ikke realistisk. Overordnet er det fortsat uklart, om de deltagende lande kan og vil finde svar på de tekniske, juridiske og økonomiske udfordringer, som er forbundet med en FTT.

Vurdering fra Rådets juridiske tjeneste (RJT)

Etableringsprincippet betyder i den af Kommissionen foreslåede form fx, at finansielle institutioner udenfor de deltagende lande iht. forslaget vil blive anset

som etableret i et deltagende land, hvis de handler med finansielle institutioner mv. i det pågældende deltagende land – uafhængigt af hvilke værdipapirer der handles, og derfor skal betale afgiften til dette deltagende land, når der handles.

EU's Ministerråds juridiske tjeneste (RJT) vurderede i september 2013 dette etableringsprincip. RJT's vurdering er, at denne form for etableringsprincip ikke er i overensstemmelse med gældende international ret og EU-retten, herunder rammerne for det forstærkede samarbejde som fastlagt i EU-traktaten. RJT vurderede i september alene etableringsprincippet og ikke andre elementer i Kommissionens forslag, herunder udstedelsesprincippet.

RJT vurderer, at denne form for etableringsprincip ikke respekterer ikke-deltagende EU-landes beskatningskompetencer samt diskriminerer og vil kunne føre til konkurrenceforvridning til skade for ikke-deltagende lande. RJT vurderer desuden, at denne form for etableringsprincip rejser spørgsmål vedr. EU-traktatens principper om kapitalens fri bevægelighed, som er et grundlæggende princip for EU's indre marked. RJT vurderer på den baggrund, at afgiften ikke kan indføres baseret på denne form for etableringsprincip. EU-kommissionens juridiske tjeneste er uenig i den konklusion.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres om forslaget til forstærket samarbejde, jf. TEUF artikel 113. Parlamentet udtalte sig i juni 2013 om sagen. Parlamentet støttede det forstærkede samarbejde om en FTT. Parlamentet støttede en FTT med en bred skattebase, men lavere satser for pensionsfonde samt for handel med statsobligationer end foreslået af Kommissionen. Parlamentet støttede en styrkelse af etableringsprincippet samt en styrkelse af regler mod unddragelse af afgiften.

5. Nærhedsprincippet

Danmark deltager ikke i det forstærkede samarbejde, hvorfor nærhedsprincippet her ikke er direkte relevant for Danmark.

6. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Danmark deltager ikke i det forstærkede samarbejde. Forslaget vil således ikke skulle gennemføres i Danmark. Danmark har ingen tilsvarende lovgivning. En vedtagelse af forslaget i den foreliggende form vurderes ikke at ville kræve ændringer af gældende dansk lovgivning.

7. Statsfinansielle konsekvenser

Da Danmark ikke vil deltage i det forstærkede samarbejde, vil direktivforslaget ikke direkte indebære et merprovenu for staten. Der vil derimod være administrative omkostninger for staten ved, at lande som ikke deltager, ifølge forslaget skal være behjælpelige med at indhente oplysninger samt hjælpe med at inddrive afgiften fra danske finansielle institutioner mv. til deltagerlandene (ud fra principperne om administrativt samarbejde på skatteområdet i EU).

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Selvom Danmark ikke deltager i det forstærkede samarbejde vil forslaget givetvist have samfundsøkonomiske og erhvervsmæssige konsekvenser for Danmark via en påvirkning af de finansielle markeder, herunder via mindre likvide og effektive markeder. Derigennem vil en FTT kunne belaste husholdninger og virksomheder i Danmark, herunder i form af højere finansieringsomkostninger på gæld, som indebærer handel med værdipapirer. Ifølge Kommissionens forslag vil danske finansielle institutioner skulle betale FTT til deltagende lande, når de handler med finansielle institutioner i deltagende lande (jf. etableringsprincippet), eller handler med finansielle instrumenter udstedt i deltagende lande (jf. udstedelsesprincippet). Der vil dog alt andet lige være færre finansielle transaktioner som beskattes, når Danmark ikke deltager i det forstærkede samarbejde.

En FTT i de deltagende lande vil på den anden side kunne medføre udflugtning af finansiell aktivitet til ikke-deltagende EU-lande, herunder Danmark.

Samlet er den umiddelbare vurdering, at en FTT i de deltagende lande på længere sigt kan indebære et afledt mindre fald i BNP-vækst og beskæftigelse i Danmark. Størrelsen heraf er usikker.

For deltagende lande vil en FTT også kunne indebære et fald i BNP-vækst og beskæftigelse. De negative konsekvenser af en FTT må alt andet lige forventes at være større for deltagende lande end for ikke-deltagende lande.

9. Høringer

Der henvises til resumé af høringssvarene om forslaget til forstærket samarbejde, som fremgår af grund- og nærhedsnotat sendt til Folketingets Europaudvalg i april 2013.

10. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er ikke enighed mellem de deltagende lande angående, hvilken form for FTT de skal samarbejde om. Ikke-deltagende lande er generelt optaget af, hvordan en FTT i det forstærkede samarbejde vil påvirke ikke-deltagende lande, herunder via afgiftens beskatningsprincipper, jf. erklæringerne fremsat ifm. bemyndigelsen af det forstærkede samarbejde. Det er fortsat uklart, hvornår og hvad der vil kunne opnås endelig enighed om. Særlige udeståender som fortsat diskuteres, er de beskatningsprincipper, som afgiften skal bygge på, samt afgiftens præcise anvendelsesområde. Det drøftes i den forbindelse, hvordan og om en FTT kan udformes, så den mindsker sin negative effekt på realøkonomien.

11. Regeringens generelle holdning

Regeringen ønsker ikke at indføre en afgift på finansielle transaktioner, og ønsker ikke at deltage i det forstærkede samarbejde herom.

En afgift på finansielle transaktioner indebærer nogle udfordringer i form af risiko for mindsket likviditet og effektivitet af de finansielle markeder, og vil som ud-

gangspunkt belaste husholdninger og virksomheder i form af højere finansieringsomkostninger. En afgift på finansielle transaktioner blandt en gruppe af lande indebærer en risiko for udflytning og forvriddinger af finansiell aktivitet til skade for realøkonomien.

Regeringen lægger vægt på, at der tages højde for ikke-deltagende EU-landes interesser i arbejdet med en afgift på finansielle transaktioner.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Samlenotat i sagen om det forstærkede samarbejde er senest forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 8. december 2015. Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat om Kommissionens forslag til forstærket samarbejde oversendt til Folketingets Europaudvalg i april 2013.

Dagsordenspunkt 3: En køreplan for styrkelse af bankunionen

1. Resume

Formandskabet ventes på ECOFIN den 17. juni 2016 at søge at nå enighed blandt EU-landene om en køreplan ("roadmap"), der fastlægger, hvilke elementer i styrkelsen af bankunionen man skal blive enige om hvornår, herunder mht. Kommissionens forslag om en fælles indskydergaranti (EDIS), tiltag til yderligere reduktion af risiko for bankkriser, samt en fælles permanent offentlig bagstopper ("backstop") for den fælles afviklingsfond (SRF). Et udkast til køreplanen er endnu ikke fremlagt. Det vil muligvis først ske umiddelbart inden ECOFIN.

Der henvises til tidligere samlenotater vedr. bankunionen forelagt Folketingets Europaudvalg, især notaterne forud for ECOFIN 8. december 2015, 8. marts 2016 og 25. maj 2016, herunder for så vidt angår EDIS, de mulige risikoreduktionstiltag og den fælles offentlige bagstopper. Sagen er nedenfor beskrevet i et prioriteret uddrag.

2. Baggrund

EU-landene har etableret en bankunion i lyset af den finansielle krise og gældskrisen og samspillet mellem problemer i den finansielle sektor og svage statsfinanser. Aktuelt deltager kun eurolandene i bankunionen, men ikke-eurolande har mulighed for at deltage, hvis de ønsker det. To centrale elementer i bankunionen er allerede etableret. Bankunionens fælles tilsynsmekanisme (SSM) under Den Europæiske Centralbank (ECB) blev aktiveret i november 2014. Den fælles afviklingsmekanisme (SRM) blev fuldt funktionsdygtig d. 1. januar 2016.

Aktuelt drøftes en styrkelse (eller "færdiggørelse") af bankunionen. Kommissionen har i den forbindelse fremsat forslag om en fælles indskydergaranti (EDIS – European Deposit Insurance Scheme), herunder en fælles indskydergarantifond finansieret af den finansielle sektor (Deposit Insurance Fund – DIF). Kommissionen har i sammenhæng hermed foreslået, at der skal arbejdes på flere konkrete tiltag til yderligere at reducere risici i den finansielle sektor. EU-landene har derudover aftalt, at der senest i 2024 skal være etableret en permanent fælles offentlig bagstopper (midlertidige offentlige lån) knyttet til den fælles afviklingsfond (Single Resolution Fund – SRF), der omfatter landene i bankunionen.

3. Indhold

Formandskabet vil på ECOFIN 17. juni 2016 fremlægge en køreplan ("roadmap"), som skal fastlægge, hvilke elementer i styrkelsen af bankunionen, man skal blive enige om hvornår. Køreplanen ventes at tage form af rådskonklusioner. Formandskabet ventes derudover at fremlægge en statusrapport til ECOFIN for arbejdet med EDIS samt en statusrapport for styrkelsen af bankunionen.

Et udkast til køreplan er endnu ikke fremlagt og det nærmere indhold kendes derfor endnu ikke. Et udkast til køreplanen ventes først fremlagt tæt på ECOFIN. Drøftelsen på ECOFIN ventes ikke at handle om substansen i de forskellige tiltag, men om proces og timingen af elementerne i køreplanen.

Køreplanen ventes at forholde sig til etableringen af EDIS, tiltag til yderligere

reduktion af risiko for bankkriser, samt den fælles bagstopper for SRF. Indhold og status for disse elementer er beskrevet nedenfor.

Der er nedsat en rådsarbejdsgruppe, der drøfter EDIS-forslaget og risikoreduktionstiltag. Arbejdsgruppen påbegyndte sit arbejde i januar og har indtil videre primært drøftet proces og mulige videre veje frem for EDIS-forslaget og risikoreduktionstiltag.

Forslaget om en fælles indskydergaranti (EDIS) i bankunionen

EDIS-forslaget indebærer en gradvis overgang til en fuldstændig deling af indskydergarantirisici i bankunionen fra 2024. Forslaget etablerer gradvist en fælles indskydergarantifond (DIF) fra 2017-24 i tre faser, en såkaldt genforsikringsfase fra 2017-19, en fælles forsikringsfase fra 2020-23 og en fuld forsikringsfase fra 2024. I disse faser vil DIF gradvist dække mere af et tab som følge af aktivering af en national indskydergaranti. De nationale indskydergarantifonde, hvor indskydergarantien er aktiveret, vil modsat gradvist dække mindre af et tab. Fra 2024 vil der være tale om en egentlig fælles indskydergaranti med en fuld deling af risici.

Arbejdsgruppen har indledt den egentlige artikelgennemgang af EDIS-forslaget. Endnu udestår fortsat drøftelse og enighed om alle væsentlige emner af forslaget, herunder hvorvidt der skal benyttes en mellemstatslig aftale (IGA) for etablering af dele af EDIS.

EDIS-forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 114 i traktaten, hvilket betyder, at Rådet og Europa-Parlamentet er medlovgivere, og at det skal vedtages med kvalificeret flertal i ECOFIN. Artikel 114 vedrører harmonisering af EU-landenes lovgivninger vedr. det indre marked. Rådets Juridiske Tjeneste (RJT) har vurderet, at:

- Traktatens artikel 114 er et passende hjemmelsgrundlag for EDIS, herunder for den fælles indskydergarantifond (DIF).
- Der kan benyttes en mellemstatslig aftale (Intergovernmental Agreement – IGA) for etablering af de dele af EDIS, som Rådet og Europa-Parlamentet bestemmer sig for ikke at regulere i EDIS-forordningen.

Det drøftes aktuelt, om EDIS-forslaget bør have hjemmel i artikel 114 eller om dele af forslaget i givet fald skal etableres via en mellemstatslig aftale (IGA). Det kunne fx være DIF. Det ville svare til løsningen for SRF, som også er etableret via en mellemstatslig aftale. En mellemstatslig aftale vil skulle vedtages med enstemmighed af de deltagende lande.

Udestående spørgsmål er også, hvorvidt og hvordan EDIS skal etableres og afhænge af gennemførelsen af risikoreduktionstiltag.

Et udestående er derudover, om Kommissionen skal udarbejde en konsekvensanalyse som basis for at diskutere EDIS-forslaget. Kommissionen har ikke fremlagt en sådan analyse, hvilket ellers er normal procedure i finansielle lovgivnings-sager. Dog lavede Kommissionen ikke en konsekvensanalyse af forordningen om

fælles tilsyn (SSM) og forordningen om fælles afviklingsmekanisme (SRM) med henvisning til behovet for hurtigt at kunne fremlægge forslagene. Kommissionen har oplyst, at der i stedet vil blive lavet løbende analyser af udvalgte væsentlige emner.

Det drøftes også, i hvilket omfang det skal være muligt at udelukke en national indskydergarantifond fra dækning under EDIS, når denne ikke har levet op til sine forpligtigelser. Kommissionen har her foreslået, at det kan ske, når fx en national indskydergarantiordning ikke lever op til sin forpligtigelse i EDIS-forslaget til at opbygge midler i sin nationale indskydergarantifond.

Alle EU-lande vil skulle vedtage EDIS-forslaget, men det vil kun omfatte bankunionslande, som aktuelt kun er eurolande.

Tiltag til reduktion af risiko for bankkriser

Der foreligger endnu ingen konkrete lovgivningsforslag fra Kommissionen om risikoreduktionstiltag. Det forventes at fremgå af køreplanen, at Kommissionen på en række områder vil fremsætte konkrete forslag inden udgangen af 2016.

De konkrete lovforslag om risikoreduktion forventes bl.a. at omfatte gennemførelse af allerede vedtagne og kommende Basel-standarder i EU. EU-implementeringen af Basel-standarder ventes at tage form af en revision af EU's kapitalkrav (CRD IV/CRR). Kravene kan få konsekvenser for danske kreditinstitutter, herunder særligt dansk realkredit. For uddybning henvises til samlenotat tilsendt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 8. marts 2016.

Senere forslag fra Kommissionen vil skulle forhandles og vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet efter normal EU lovgivningsprocedure. Flere af risikoreduktionstiltagene ventes at vedrøre EU-lovgivning og dermed alle EU-lande, uanset deltagelse i bankunionen eller ej.

De risikoreduktionstiltag, som det forventes vil fremgå af køreplanen, er beskrevet nedenfor. Det bemærkes, at der endnu ikke er enighed blandt landene om, hvilke tiltag der har relevans for og skal indgå i arbejdet med EDIS.

- **Harmonisering af valgmuligheder i EU's kapitalkravsregler (CRD IV/CRR).** Der eksisterer i dag forskellige valgmuligheder for tilsynet med kreditinstitutter, som EU-landene og tilsynsmyndighederne gør forskellig brug af. ECB vil gerne i sin egenskab af tilsynsmyndighed i bankunionen harmonisere disse valgmuligheder yderligere for at lette og ensarte tilsynet på tværs af bankunionen. ECB er begyndt at harmonisere nogle af disse valgmuligheder, der i medfør af EU's kapitalkravsregler (CRD IV/CRR) er under tilsynsmyndighedernes kontrol (dvs. nu under ECBs kontrol). Disse muligheder vedrører nogle specifikke forhold, fx opgørelsen af kapital, likviditet, store eksponeringer og risiko. Kommissionen ventes som led i en revision af CRD IV/CRR at foreslå yderligere harmonisering af nogle de valgmuligheder og diskretioner, som er givet til EU-landene (dvs. til den na-

tionale lovgiver), for at styrke bankunionen og det indre marked. Det bemærkes, at det endnu er uafklaret, hvad dette vil indebære. Valgmuligheder og diskretioner under EU-landenes kontrol vedrører også forhold vedr. fx kapital, likviditet, store eksponeringer og risiko. En valgmulighed er fx om indfasning af kapital- og likviditetskravene (CRD IV/CRR) skal ske hurtigere end minimumskravene, dvs. før end 2019.

- **Yderligere harmonisering af nationale indskydergarantier.** EDIS-forslaget kan for at klargøre samspillet mellem EDIS og de deltagende landes nationale indskydergarantiordninger ændres, så det indeholder en yderligere harmonisering af de valgmuligheder og diskretioner, som EU-landene har i direktivet om nationale indskydergarantiordninger (DGSD). Det er endnu uafklaret hvilke og hvilken grad af harmonisering, der kan blive tale om. EU-landene kan fx vælge at fastsætte højere dækningsniveauer for såkaldt midlertidige høje balancer, dvs. store indskud som midlertidigt er placeret i forbindelse med fx bolighandler. Landene kan også vælge, hvorvidt kreditinstitutters bidrag til fonden skal afhænge af deres risiko for træk på fonden (risikobaserede bidrag).
- **Sikring af tilstrækkeligt niveau af nedskrivningsegne passiver.** Kommissionen ventes inden udgangen af 2016 at fremsætte forslag, som implementerer det såkaldte TLAC-krav (Total Loss-Absorbing Capacity) i EU. TLAC-kravet er aftalt globalt i Financial Stability Board (FSB) (finansiel forum for G20-lande) og er et krav til omfang af nedskrivningsegne passiver i de største globalt systemiske vigtige banker (G-SIBs). Der er oprettet en arbejdsgruppe i Kommissionen under ekspertgruppen for bank, betalinger og forsikring (EGBPI), som har til opdrag at foretage en nærmere teknisk vurdering af implementeringen af TLAC i EU set ift. det lignende EU-krav om nedskrivningsegne passiver (MREL), herunder eksempelvis om TLAC i europæisk sammenhæng bør finde anvendelse på nationale SIF'er og ikke blot G-SIF'er, som er udgangspunktet for TLAC. Nedskrivningsegne passiver er kapital, som kan nedskrives eller konverteres til egentlig kernekapital, hvis et institut bliver nødlidende, og derved modregne tab og bidrage til at genoprette instituttets kapitalgrundlag. Forslaget ventes også at skabe samspil mellem TLAC-kravet og MREL, som er fastlagt i direktivet om genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD). Kommissionen har i maj 2016 vedtaget en delegeret retsakt mht. den nærmere udformning af MREL.
- **Anvendelse af bail-in i praksis i EU-landene.** Kommissionen vil overvåge, at BRRD efterleves, herunder reglerne om bail-in, dvs. nedskrivning af aktionærer og kreditorer i nødlidende kreditinstitutter. Der skal gennemføres bail-in på mindst 8 pct. af et instituts passiver, før en afviklingsformue kan bringes i anvendelse. Kommissionen vil også tilse efterlevelse af EU's statsstøtteregler, når offentlige midler (såsom brofinansiering i form af nati-

onale kreditlinjer til landenes respektive afdelinger i SRF) anvendes til håndtering af nødlidende institutter.

- **Yderligere konvergens af insolvenslovgivning i EU-landene.** Kommissionen forventes i 2016 i regi af kapitalmarkedsunionen at fremsætte forslag vedr. insolvenslovgivning med det primære formål at styrke rammerne og de økonomiske udfald ved virksomheders restrukturering. Sigtet er ifølge Kommissionen en hurtigere afklaring af den reelle værdi af bankernes udlån til nødlidende virksomheder, så usikkerheder om bankernes aktiver mindskes og risici i banksektoren mindskes. Forslaget vil ifølge Kommissionen indebære fælles principper og bygge på bedste landepraksis snarere end lovgivningsharmonisering.
- **Gennemførelse af anbefalinger fra Basel-komitéen.** Den kommende revision af CRD IV/CRR vil kunne indebære færdiggørelse af EU's implementering af de såkaldte Basel III-standarder. Færdiggørelsen omfatter et gearingskrav (krav til et kreditinstituts kapitalgrundlag i forhold til dets ikke-risikovægtede eksponeringer), samt krav om stabil finansiering (bedre overensstemmelse mellem løbetider på kreditinstitutters udlån hhv. finansiering).

Risikoreduktionstiltag vil også på et senere tidspunkt kunne være forslag om gennemførelse af de nye såkaldte Basel IV-standarder, herunder et revideret kapitalgulv (dvs. nedre grænser under kreditinstitutters opgørelse af risiko på deres eksponeringer og dermed nedre grænser for kapitalbehov). Tiltagene vil endvidere kunne omfatte revision af standardmetoden (dvs. metoden som særligt mindre institutter benytter til opgørelse af kapitalbehovet på grundlag af reguleringsmæssigt fastsatte risikovægte) og revision af metoden for interne modeller (dvs. institutternes egen metode som særligt de største institutter (SIF'er) – inden for regulering og tilsyn – benytter til opgørelse af kapitalbehovet). Basel-komitéen arbejder fortsat på disse Basel IV-standarder, og de ventes ikke at indgå i den kommende revision af CRD IV/CRR.

- **Genovervejelse af den regulatoriske særbehandling af statsobligationer.** En EU højniveauarbejdsgruppe drøfter mulige ændringer af den nuværende særbehandling af bankers eksponeringer over for statsobligationer i den finansielle regulering. Arbejdsgruppen ventes at fremlægge en rapport senere i år, muligvis i juni. Basel-komitéen forventes senere i år at komme med et konsultationspapir om den reguleringsmæssige behandling af statseksponeringer. Hovedreglen i den eksisterende regulering er, at der ikke stilles krav til kreditinstitutter om kapital til at modstå tab på statsobligationer, uanset risiko. Det er modsat andre typer af eksponeringer, hvor der stilles krav om kapital afhængig af eksponeringernes risici. Samtidig er der ikke grænser for, hvor store eksponeringer et institut må have mod en enkelt stat (modsat andre eksponeringer, hvor reglen er, at en enkelt eksponering maksimalt må udgøre 25 pct. af kapitalgrundlaget). En ændring af denne særbe-

handling i retning af mere risikobaserede kapitalkrav til eksponeringer mod stater kan bidrage til at mindske koblingen mellem svage stater og svage banker.

- **Betalingsstandsningensinstrument.** Kommissionen ventes også at foretage yderligere analyse af brugen af betalingsstandsning ('moratorium') og mulig yderligere harmonisering heraf for at understøtte håndteringen af et nødlidende kreditinstitut. Med 'moratorium' menes en midlertidig suspendering eller ændring af betalingsforpligtelser for et kreditinstitut overfor dennes kreditorer. Dette bruges i kritiske situationer, hvor man vil forhindre udstrømningen af passiver fra et kreditinstitut i store problemer.

Den permanente fælles offentlige bagstopper for den fælles afviklingsfond (SRF)

EU-landene har aftalt, at der senest i 2024 skal være etableret en permanent fælles offentlig bagstopper for bankunionens fælles afviklingsfond (SRF). Bagstopperen skal kunne yde midlertidig offentlig finansiering, hvis bail-in og de sektorfinansierede midler i SRF ikke er tilstrækkelige til at håndtere et nødlidende institut.

Bagstopperen skal være finanspolitisk neutral, så evt. brug tilbagebetales af de deltagende landes institutter. Bagstopperen ventes baseret på eurolandenes fælles lånemekanisme (ESM). Kun eurolande finansierer og kan trække på ESM. Ifølge erklæring fra ECOFIN i december 2013 og december 2015 skal der sikres ligebehandling mellem eurolande og ikke-eurolande, der måtte vælge at deltage i bankunionen, herunder vedr. den fælles bagstopper.

Arbejdet med bagstopperen er endnu ikke påbegyndt. I december 2015 aftalte ECOFIN, at man vil gøre status for etableringen af brofinansieringen til SRF og overveje den videre vej fremad og timing af etableringen af bagstopperen, når den mellemstatslige aftale om den fælles afviklingsfond (IGA) er ratificeret og SRF'en er trådt fuldt i kraft, og når BRRD er gennemført i alle EU-lande. Disse betingelser ventes snart opfyldt.

Andre mulige tiltag

Kommissionen ventes i 2018 at evaluere BRRD og bankunionens fælles afviklingsmekanisme (SRM), herunder om der er behov for mulige traktatændringer, så de beføjelser vedr. håndtering af nødlidende kreditinstitutter i bankunionen iht. SRM-forordningen, som er tildelt SRM, Kommissionen og Rådet i stedet gives til en uafhængig EU-institution. Tilsvarende aftalte ECOFIN i april 2013, at man vil se positivt på forslag om traktatændringer vedr. bankunionens fælles tilsyn (SSM) mhp. at sikre uafhængigheden mellem ECB's tilsynsmæssige og pengepolitiske opgaver. Det nærmere indhold og timing af eventuelle traktatændringer er ikke aftalt, og må forventes at være vanskeligt og tidskrævende at blive enige om.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om køreplanen.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Køreplanen har ingen konsekvenser for gældende dansk ret. Tiltag i opfølgning på køreplanen kan have konsekvenser for dansk ret. Disse vil skulle vurderes nærmere, når konkrete forslag måtte blive fremsat.

7. Konsekvenser

Køreplanen har ingen statsfinansielle konsekvenser. Tiltag i opfølgning på køreplanen kan have statsfinansielle konsekvenser. Disse vil skulle vurderes nærmere, når konkrete forslag måtte blive fremsat.

Køreplanen har ingen samfunds- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser. Tiltag i opfølgning på køreplanen kan have statsfinansielle konsekvenser. Disse vil skulle vurderes nærmere, når konkrete forslag måtte blive fremsat.

8. Høringer

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes generelt støtte til, at der laves en køreplan for det videre arbejde med bankunionen. Der ventes forskellige synspunkter blandt landene om risikodelings-tiltag som EDIS og den fælles bagstopper og om risikoreduktionstiltag, og hvordan de to ting skal spille sammen. Nogle lande ventes at lægge vægt på fremskridt med risikodelingstiltag og mindre vægt på risikoreduktion. Andre lande ventes at lægge vægt på gennemførelse af risikoreduktionstiltag før risikodeling.

Køreplanen skal sikre et kompromis mht. balancen mellem risikodeling og risikoreduktion. En aftale om en køreplan vil kunne give grundlag for at komme videre med etableringen af både EDIS og bagstopperen og gennemførelse af risikoreduktionstiltag. Det er endnu uklart, der vil kunne opnås enighed om en køreplan på det kommende ECOFIN.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan støtte at der aftales en køreplan for styrkelse af bankunionen, og vil tage nærmere stilling hertil, når der måtte foreligge et udkast. Der lægges vægt på, at køreplanen og dens enkelte tiltag, som vedrører alle EU-lande, også drøftes blandt alle EU-lande, og at der generelt tages hensyn til landene uden for bankunionen.

Regeringen støtter tiltag, der kan understøtte den finansielle stabilitet i EU og er således åben for at se på, om der er risici i den finansielle sektor, der ikke er adresseret i tilstrækkeligt omfang. Regeringen finder det af største vigtighed, at forslag til at implementere globale standarder i EU tager hensyn til særlige europæiske forhold og velfungerende forretningsmodeller, fx dansk realkredit.

Hvad angår den fælles bagstopper for den fælles afviklingsfond (SRF), så kan regeringen acceptere en løsning baseret på ESM for eurolandene. Der lægges i den forbindelse vægt på, at der findes en supplerende løsning for ikke-eurolande, der sikrer ligebehandling i overensstemmelse med tidligere erklæringer fra ECOFIN.

Der henvises i øvrigt til regeringens holdninger i relation til styrkelsen af bankunionen, herunder risikoreduktionstiltag, den fælles indskydergaranti, samt den fælles bagstopper for den fælles afviklingsfond (SRF), i samlenotaterne vedr. ECOFIN 8. december 2015, 8. marts og senest 25. maj 2016.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Køreplanen for styrkelse af bankunionen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 4: **Prospektforordning**

KOM(2015)583

1. Resume

Kommissionen har den 30. november 2015 stillet forslag om en forordning om offentlige prospekter ved udbydelse af værdipapirer (prospektforordningen). Forordningen indeholder regler for udarbejdelse, godkendelse og offentliggørelse af prospekter, når værdipapirer optages på en børs (eller andre regulerede markeder) eller på anden måde udbydes til offentligheden, og skal afløse prospektdirektivet fra 2003. Forslaget skal gøre det nemmere for virksomhederne at finansiere sig på kapitalmarkederne i EU og er et led i arbejdet med at udvikle kapitalmarkedsunionen. Forslaget skal konkret gøre det mindre byrdefuldt at udarbejde prospekter for især små og mellemstore virksomheder (SMV'er), udstedere, der hyppigt foretager udbud, og udstedere, der i forvejen har deres værdipapirer optaget på en børs el. lign.

Formandskabet har fremlagt et kompromisforslag med sigte på vedtagelse på det kommende ECOFIN. Der forventes at være bred støtte til formandskabets kompromisforslag. Regeringen støtter det foreliggende kompromisforslag ud fra hensynet til at lempe byrderne ved udarbejdelse af prospekter.

Nedenstående giver et prioriteret uddrag af sagen baseret på Kommissionens oprindelige forslag og Rådets kompromisforslag.

2. Baggrund

Kommissionen fremsatte 30. november 2015 et forslag til forordning (prospektforordningen) om det prospekt (dvs. informations- og salgsmateriale), der skal offentliggøres, når værdipapirer optages til handel på en børs (eller andre regulerede markeder)⁶ eller på anden måde udbydes til offentligheden. Forslaget skal erstatte det gældende prospektdirektiv, direktiv 2003/71/EF, som ændret ved direktiv 2010/73/EF.

Baggrunden for forslaget er et ønske om at gøre det nemmere for virksomheder at finansiere sig på kapitalmarkederne i EU. Forslaget er højt prioriteret af Kommissionen som et tiltag i udviklingen af en kapitalmarkedsunion.

Forordningen skal simplificere reglerne for prospekter, så reglerne bliver mindre byrdefulde for selskaber, der rejser kapital, men samtidig fortsat giver investorerne relevant information i forbindelse med vurdering af investeringer i værdipapirer.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 114 i Traktaten om den Europæiske Union (TEUF) og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294, hvor Rådet og Europa-Parlamentet er medlovgivere. Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal.

⁶ Nasdaq København, som er en børs, er Danmarks eneste regulerede marked. Andre regulerede markeder kan fx være et såkaldt SMV vækstmarked, der er en markedsplads for små og mellemstore virksomheder, der introduceres med MIFID II-direktivet. Der er ikke aktuelt nogen SMV vækstmarkeder i Danmark.

3. Formål og indhold

Et prospekt er en værdipapirudsteders informations-/salgsmateriale, som skal udarbejdes og offentliggøres, når værdipapirer optages til handel på en børs eller på anden måde udbydes til offentligheden. En virksomhed, der fx ønsker at lade sig *børsnotere*, fx på Nasdaq København, skal således udarbejde et prospekt med informationer om virksomheden og de aktier, der skal optages, herunder stemmerettigheder, principper for udbyttebetalinger osv. (se bilag 1). Det samme gælder for *andre former for offentlige udbud af værdipapirer* (uden om børser), når udbuddet er over den grænse, der er sat som anvendelsesområde for reglerne, jf. nedenfor. Et offentligt udbud af værdipapirer uden om en børs foregår ved at sælgeren først annoncerer offentligt, at der vil blive foretaget et salg af værdipapirer, og dernæst at salget, hvor alle interesserede købere kan byde på værdipapirerne, finder sted.

Formålet med prospektreglerne er overordnet at sikre, at potentielle investorer i værdipapirerne har adgang til al relevant information, når de overvejer, om de skal foretage en investering i de pågældende værdipapirer. Investoren skal således ved hjælp af prospektet kunne træffe sine investeringsbeslutninger på et informeret grundlag.

Den kompetente tilsynsmyndighed (i Danmark Finanstilsynet) skal godkende de enkelte prospekter. Når et prospekt er godkendt i ét EU-land, kan det på grund af de harmoniserede regler anvendes som prospekt for udstedelser i andre EU-lande. Dette princip er uændret fra det eksisterende direktiv til den foreslåede forordning.

Forslagets indhold

Formålet med forslaget er at forenkle reglerne for prospekter ved udstedelse af værdipapirer, således at det bliver nemmere, og derfor billigere, for selskaberne at opfylde prospektkravene, dog således at investorerne stadig er velinformerede om de værdipapirer, de investerer i.

Der foreslås i den forbindelse en række lettelser til de gældende krav (uddybes i efterfølgende afsnit):

1. Større mulighed for nationale undtagelser fra pligten til at udarbejde et prospekt ved andre former for offentligt udbud af værdipapirer end optagelse på børser. De enkelte EU-lande kan således med forslaget som noget nyt undtage sådanne udbud helt op til 10 mio. euro (74,6 mio. kr.) fra prospektpligten. Der gælder ingen mulighed for nationale undtagelser for prospektkravet ved optagelse af værdipapirer på en børs, idet der i sådanne tilfælde altid vil være krav om prospekt.
2. Målrettede lettelser af kravene til prospekter for små og mellemstore virksomheder, når de udsteder værdipapirer ved andre former for offentlige udbud end optagelse på børser. De nærmere lettelser skal fastsættes af Kommissionen gennem delegerede retsakter. Der gives ingen lettelser for SMV'er for prospektkravet ved optagelse af værdipapirer på børs.

3. Lettelser af prospekt-kravene for virksomheder, der hyppigt udsteder værdipapirer gennem optagelse på en børs, eller ved andre former for offentlige udbud. Sådanne udstedere kan således få godkendt hele eller dele af deres prospekt én gang om året, og bruge dette som grundlag for flere udbud og udstedelser samme år, hvilket kan lette byrderne i forhold til den løbende udarbejdelse af prospekter.

Derudover foreslås følgende øvrige opdateringer af reglerne (udddybes i efterfølgende afsnit):

4. Nyt krav om lettilgængelige resumeer i prospekter for at øge investorernes overblik over prospektet.
5. Mere prioriteret og målrettet information i prospekterne om relevante risici ved de konkrete udstedelser.
6. Etableringen af et centralt register med godkendte prospekter for alle EU-landene
7. Ændringer i arbejdsdelingen mellem de kompetente tilsynsmyndigheder i forskellige EU-lande om tilsynet med annonceringen af prospekter på tværs af grænserne
8. Styrkede bestemmelser om nationale sanktioner ved overtrædelser af reglerne

1. Tærsklen for prospektpligt ændres

Når det gælder *andre former for offentlige udbud af værdipapirer end optagelse på en børs* foreslås det, at tærsklen for, hvornår der er pligt til at udarbejde et prospekt, sænkes fra 5 mio. euro (37,3 mio. kr.) til 500.000 euro (3,73 mio. kr.).⁷ Dog gives der samtidig som noget nyt en mulighed for de enkelte EU-lande til at undtage sådanne udbud helt op til 10 mio. euro (74,6 mio. kr.) fra prospektpligten (se bilag 2).

Der gælder ingen mulighed for nationale undtagelser for prospektkravet ved *optagelse af værdipapirer på en børs*, idet der i sådanne tilfælde altid vil være krav om prospekt.

De enkelte EU-lande kan vælge at fastsætte nationale regler for prospekter for udbud under disse tærskelværdier (dvs. udbud under den generelle tærskel på 500.000 euro eller udbud under den eventuelle nationale undtagelsestærskel på op til 10 mio. euro), fx mindre omfattende krav om prospekter, hvis de ønsker det. Der lægges således med undtagelsen op til større fleksibilitet i forhold til, hvilke prospektregler, der skal gælde i de enkelte lande under de nævnte grænser.

I forhold til Kommissionens oprindelige forslag, der foreslog at der var prospektpligt for alle *grænseoverskridende* udbud over 500.000 euro, er der i kompromisforslaget lagt op til, at undtagelsen på 10 mio. euro også må gælde udbud i flere lande samtidigt. Det forudsætter dog, at de pågældende lande også selv har anvendt undtagelsesmuligheden, og ikke har fastsat nationale regler for udbud under tærsk-

⁷ Tærskelen beregnes som den samlede nominelle værdi af værdipapirerne i udbuddet beregnet over en periode på 12 mdr.

len. Det betyder, at hvis en virksomhed vil udbyde værdipapirer til investorer i flere lande, kan det i sådanne tilfælde ske uden prospekt, hvis udbudsværdien er under tærsklen for prospektpligt i alle landene. Dette imødekommer ønsket om at tilgodese grænseoverskridende udbud i de lande, hvor dette kan ske uden at komme i konflikt med nationale regler.

Danmark har i dag fastsat lettere nationale prospektkrav for offentlige udbud mellem 1 mio. euro (7,46 mio. kr.) og 5 mio. euro (37,3 mio. kr.), og direktivbaserede regler for offentlige udbud over 5 mio. euro, som er tærsklen i det gældende prospektdirektiv.

2. Små og mellemstore virksomheder (SMV'er)

Forslaget skal også gøre det nemmere og billigere for små og mellemstore virksomheder at udarbejde et prospekt, når de udsteder værdipapirer ved andre former for offentlige udbud end optagelse på børser. Små og mellemstore virksomheder gives ved sådanne udbud mulighed for at udarbejde et mindre byrdefuldt prospekt, der alene indeholder oplysninger, der er væsentlige for små og mellemstore virksomheder. De endelige krav skal fastsættes i delegerede retsakter vedtaget af Kommissionen.

Lettelserne vil dog ikke gælde for SMV'er, når der er tale om udstedelse af værdipapirer i form af optagelse til handel på en børs. Der skal således i disse tilfælde gælde samme regler for SMV'er som for store virksomheder ud fra hensynet til tiltroen til børser mv. Lettelserne for SMV'er vil derfor alene gælde, når de udsteder værdipapirer ved andre former for offentlige udbud end optagelse på børser.

Det er forventningen, at SMV'er med de foreslåede regler i større omfang selv vil kunne udarbejde prospekterne ved sådanne udbud, dvs. uden brug af rådgivere, hvilket forventes at medføre betragtelige besparelser for virksomhederne.

3. Lettere prospektkrav for gentagne udstedelser mv.

Forordningen søger derudover ad flere veje at lette prospektkravene for virksomheder, der hyppigt (dvs. flere gange om året) udsteder værdipapirer både gennem optagelse af værdipapirerne på en børs, eller gennem andre former for offentligt udbud. Konkret er sigtet, at sådanne virksomheder ikke skal lave et fuldt prospekt ved hver udstedelse, men kan genbruge hele eller dele af et eksisterende prospekt.

Hyppige udstedere af værdipapirer (både obligationer og aktier) gives således mulighed for at nøjes med én årlig godkendelse af dele af prospektet, som kan lægge til grund for flere udstedelser over et år. Et prospekt består af et resumé, et registreringsdokument, som beskriver udsteder, og en værdipapirnote, der beskriver de værdipapirer, der udstedes. Alle tre dele indgår i det samlede prospekt og godkendes af tilsynsmyndigheden. Hyppige udstedere kan ifølge forslaget vælge årligt at udarbejde ét universelt registreringsdokument, som godkendes af tilsynsmyndigheden som grundlag for flere udstedelser. Det årligt godkendte registreringsdokument kan således sammen med nye godkendte resuméer og værdipapirnoter

udgøre et nyt tredelt prospekt for nye optagelser på børs eller offentlige udbud uden om en børs. Det forventes at medføre en kortere sagsbehandlingstid i forbindelse med godkendelse af det samlede prospekt, at registreringsdokumentet er godkendt for et år ad gangen og ikke skal fornys og godkendes for hver enkelt udstedelse i løbet af et år.

Hyppige udstedere af såkaldte ikke-kapitalandele (fx obligationer modsat fx aktier) til optagelse på børs eller offentligt udbud uden om en børs, kan med forslaget desuden vælge at udarbejde ét årligt basisprospekt, der indeholder information om udsteder og de overordnede rammer for de pågældende udstedelser. Mere detaljerede oplysninger om de enkelte udstedelser kan den udstedende virksomhed herefter offentliggøre i ”endelige vilkår” for de enkelte værdipapirudstedelser, som ikke skal godkendes af tilsynsmyndigheden. Udarbejdelse og godkendelse af flere separate prospekter for flere årlige udstedelser således kan erstattes med udarbejdelse og godkendelse af ét årligt prospekt. Muligheden med et basisprospekt findes allerede i de gældende regler, men udvides med forslaget til at gælde alle typer udstedere af ikke-kapitalandele. Desuden indskrænkes kravene til det resume, virksomheden skal give af basisprospektet i de enkelte værdipapirudstedelsers endelige vilkår. Med forslaget ensrettes gyldighedsperioden for basisprospekter, så alle basisprospekter kan være gyldige i 12 måneder. Med de gældende regler kan basisprospekter for udstedelse af realkreditobligationer være gyldige, så længe der foretages løbende udstedelser, og her kan der isoleret set siges at være tale om en stramning af prospektbyrderne sammenlignet med tidligere. Det kan i princippet have betydning for fx udstedere af realkreditobligationer i Danmark, om end disse dog allerede i dag i praksis foretager årlige opdateringer af deres basisprospekt. Selvom basisprospektets gyldighedsperiode således forkortes for nogle typer udstedelser, er der samlet set tale om en lettelse af prospektkravene.

Udover ovenstående tiltag foreslås lettelser i prospektkravene for virksomheder, hvis værdipapirer allerede er optaget til handel på en børs eller et andet reguleret marked. Disse kan således få adgang til at udarbejde mindre byrdefulde prospekter, hvis de på ny skal offentligt udbyde nye værdipapirer uanset om det er til optagelse til handel på en børs eller ved offentlige udbud uden om en børs. De endelige krav til indholdet af prospekter i disse tilfælde skal fastsættes i delegerede retsakter vedtaget af Kommissionen. Prospektet skal tage højde for de informationer, sådanne virksomheder allerede er forpligtet til at oplyse markedet om alene som følge af, at virksomhedens værdipapirer er noteret på børsen. Det forventes, at dette vil mindske udstederenes omkostninger i forbindelse med udstedelsen og gøre prospektet mere målrettet og relevant for de potentielle investorer.

Formandskabets kompromis foreslår endvidere at øge mulighederne for, at udstedere, der allerede har værdipapirer optaget på en børs, kan få børsoptaget yderligere værdipapirer i samme klasse helt uden udarbejdelse og godkendelse af et prospekt. Formandskabet foreslår således at dette skal være muligt, hvis der optages op til 20 pct. af antallet af de værdipapirer, der allerede er optaget til handel, sammenlignet med grænsen i det gældende direktiv på 10 pct. Denne undtagelse gæl-

der kun for optagelse af yderligere værdipapirer til handel på en børs. Hvis udsteder foretager en anden form for offentligt udbud af de pågældende aktier uden om børser, skal der udarbejdes og godkendes et prospekt for det offentlige udbud uanset omfanget af værdipapirer, der udbydes på ny.

4. Nye krav til resuméer i prospekter

Udover de ovennævnte lettelser i prospektkravene foreslås øvrige justeringer af prospektreglerne sammenholdt med det gældende direktiv.

Én justering er, at resumeerne i prospekter skal gøres endnu mere tilgængelige og sammenlignelige. Forslaget indebærer derfor, at de krævede resuméer i forbindelse med prospekter får en øvre længdegrænse på seks A4-sider. I det aktuelt gældende direktiv er grænsen for resuméets længde meget lempelig, hvilket har betydet, at resuméer ofte er meget omfattende og dermed ikke tilstrækkeligt fokuserede og prioriterede for investoren. Formålet med at begrænse længden af resuméer er at sikre investorerne et hurtigt overblik over udstedelsen.

5. Specifikke krav til risikofaktorer

Erfaringer har vist, at en række prospekter har en meget omfangsrig liste over mange forskellige mere eller mindre relevante risikofaktorer, hvilket i høj grad i praksis får karakter af en ansvarsfralæggelse fremfor en liste med reelt relevant information til investorer. Kommissionen og formandskabet foreslår, at det kun er risikofaktorer, der er tilstrækkeligt specifikke for udstederen og de udbudte værdipapirer, der skal nævnes i prospektet.

I Kommissionens oprindelige forslag var der lagt op til, at udsteder skulle kategorisere risikofaktorerne i tre kategorier i forhold til relativ væsentlighed baseret på udsteders vurdering af sandsynlighed for at de indtræder og forventet omfang af negativ effekt. I kompromisforslaget er dette ændret til, at udsteder ved den konkrete vurdering af de enkelte risici (snarere end gennem en opdeling i forskellige kategorier), skal lægge vægt på sandsynligheden for, at risikoen indtræder, og den kvalitative og kvantitative effekt det vil have på udsteder, at risikoen bliver udløst.

De foreslåede ændringer skal gøre det nemmere for investorer at danne sig et overblik over relevante risikofaktorer, uden at det belaster udbyderne unødigt.

6. Central liste over godkendte prospekter

Til gavn for potentielle investorer foreslås det at samle og offentliggøre alle godkendte prospekter centralt via Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA). Kombineret med en online søgefunktion skal dette gøre det nemmere for investorer at få et overblik over og kunne sammenligne alle prospekter godkendt på tværs af EU-landene. De nationale tilsynsmyndigheder bliver følgelig forpligtet til at fremsende alle godkendte prospekter til ESMA.

7. *Hjemlandskontrol*

Forordningen viderefører den eksisterende hovedregel om, at det er tilsynsmyndigheden i det land, hvor udsteder har vedtægtsmæssigt hjemsted, der skal godkende prospektet ("hjemlandskontrol"). Forordningen viderefører også den allerede eksisterende mulighed, at udstedere af ikke-kapitalandele (fx obligationer) med en pålydende værdi på mere end 1.000 euro (7.460 kr.) kan vælge, at hjemlandet for den pågældende udstedelse skal være det land, hvor papirerne skal optages på en børs eller udbydes til offentligheden uden om en børs. I så fald er det det pågældende lands myndighed, der skal godkende prospektet.

Mht. tilsynet med *annoncering* (dvs. markedsføringen af udstedelsen til de potentielle investorer) af optagelse til handel på en børs eller offentligt udbud uden om en børs på tværs af grænserne, er forslaget som følge af forhandlingerne blevet ændret, således at det nu under alle omstændigheder er *værtslandet*, der er ansvarlig for tilsynet. I de gældende regler er hjemlandet ansvarligt for at vurdere annonceringen. Det bliver således i stedet som udgangspunkt tilsynsmyndigheden i værtslandet, der skal vurdere, om der overensstemmelse mellem oplysningerne i prospektet og i annonceringen. Det er dog præciseret, at hjemlandet skal inddrages i værtslandets vurdering af, om der er denne overensstemmelse.

8. *Sanktioner*

Der stilles forslag om en mere harmoniseret tilgang til sanktioner i forbindelse med overtrædelser af den foreslåede forordning, end det er tilfældet under prospektdirektivet. De enkelte EU-lande pålægges således med forordningen at give deres respektive myndigheder passende sanktionsbeføjelser ift. overtrædelse af forordningens regler. Der anbefales således at anvende administrative sanktioner, herunder bøder, der afhænger af virksomhedens eller personens økonomiske formåen, for bestemte overtrædelser af reglerne. De enkelte EU-lande kan dog vælge alene at have strafferetlige sanktioner. Sådanne skal træde i kraft senest 12 måneder efter forordningens ikrafttræden.

Øvrige bemærkninger: Undtagelse fra prospektpligt for værdipapirer med høj stykkepris

I den nuværende regulering gælder der en undtagelse fra prospektpligten for offentlige udbud uden om børser, når der er tale om værdipapirer med en pålydende værdi (stykkepris) over 100.000 euro (746.000 kr.). Undtagelsen fra prospektkravet for sådanne udbud skyldes, at detailinvestorer må antages ikke at ville købe værdipapirer med så høje stykkepriser. Der er desuden lempeligere indholdskrav til prospekter, når værdipapirer med en pålydende over 100.000 euro skal optages til handel på en børs (i form af undtagelse fra kravet om et resumé i prospektet).

Den nuværende regulering er på begge punkter uændret i forordningen. Kommissionens oprindelige forslag havde fjernet disse lempeligere prospektkrav, men grundet bred modstand i EU-landene på basis af branchehenvendelser mv. er forordningen på disse punkter i det seneste formandskabskompromis uændret ift. det gældende direktiv.

4. Europa-Parlamentets holdning

Der har endnu ikke fundet en afstemning sted i ECON. Rapportøren har foreslået 134 ændringer, hvortil kommer 515 ændringsforslag fra medlemmerne.

Det forventes, at Europa-Parlamentet overordnet støtter lempelser af prospektkravene for at lette byrderne for udbydere i forbindelse med udstedelser. På nogle punkter ønsker Europa-Parlamentet endda mere vidtgående lempelser, end Rådet ventes at nå til enighed om. Dette gælder f.eks. med hensyn til den nye regel om mere målrettede oplysninger om risikofaktorer, hvor Europa-Parlamentet vil fjerne begrænsningen i antallet af faktorer ud over at fjerne kravet om kategorisering af risici ligesom Rådet.

Mht. annoncering for udstedelser forventes Parlamentet på linje med formandskabet at ændre forslaget, så værtslandet bliver ansvarlig for tilsynet hermed.

Endelig forventes Parlamentet at stemme for en udskydelse af implementeringsdatoen til 24-36 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for at undgå de problemer, man har haft i forbindelse med tidligere lovgivning, hvor delegerede retsakter mv. ikke kunne nå at komme på plads tidnok, således at det blev nødvendigt med et ændringsdirektiv, der udskød implementeringsdatoen.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen fremfører, at et harmoniseret prospekt er essentielt for at integrere kapitalmarkederne i Europa. Det skyldes, at når et prospekt er godkendt i ét EU-land (hjemlandet), kan det på baggrund af de harmoniserede regler anvendes direkte til offentlige udbud af værdipapirer i andre EU-lande. Dette princip er uændret fra det eksisterende direktiv til den foreslåede forordning. På grund af mulighederne for at anvende prospekterne på tværs af grænser, kan målene med forslaget derfor bedst gennemføres på europæisk plan. Ønsket om øget harmonisering er også afspejlet i forordningsformen, der er direkte gældende, sammenlignet med direktivformen, der først skal omsættes i national lovgivning og dermed indebærer potentielle forskelle i implementeringen på tværs af lande.

Det er regeringens vurdering, at udkastet er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Det vurderes væsentligt, at der sikres ens krav i forbindelse med udstedelser af værdipapirer på europæisk plan. Herunder er det væsentligt, at der fortsat er en høj grad af investorbekyttelse.

Disse formål kan bedst opfyldes via EU-regulering, hvor der dog gennem den nationale undtagelsesmulighed på op til 10 mio. euro er taget højde for, at de enkelte EU-lande er nærmest til, inden for visse rammer, at fastsætte de nærmere prospektkrav.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Reglerne i prospektdirektivet er gennemført i dansk ret i lov om værdipapirhandel mv. med tilhørende bekendtgørelse nr. 1257 af 6. november 2015 om prospekter

for værdipapirer, der optages til handel på en børs, og ved offentlige udbud uden om børser af værdipapirer over 5 mio. euro. Det bemærkes, at lov om værdipapirhandel mv. forventes afløst af lov om kapitalmarkeder fra 1. januar 2018. Reglerne om prospekter vil skulle videreføres i lov om kapitalmarkeder med tilhørende bekendtgørelse.

Hvis forslaget gennemføres, vil prospektdirektivet blive afløst af den foreslåede forordning. Det betyder, at prospektreglerne i lov om værdipapirhandel mv. (til den tid lov om kapitalmarkeder) samt den tilhørende bekendtgørelse skal ophæves. Visse forhold knyttet til forordningen vil dog fortsat skulle implementeres nationalt, herunder udpegning af kompetent tilsynsmyndighed, brug af nationale undtagelser, gennemførelse af sanktionsbestemmelser mv.

Efter vedtagelsen af den foreslåede forordning vil der først og fremmest skulle tages stilling til, hvor Danmark skal lægge grænsen for ikrafttræden af forordningens prospektregler for offentlige udbud uden om en børs (ved optagelse på en børs skal der som tidligere nævnt som udgangspunkt altid udarbejdes et prospekt). Denne grænse skal være et sted mellem 500.000 euro og 10 mio. euro. I Danmark er offentlige udbud uden om en børs aktuelt omfattet af prospektdirektivets krav fra en udbudsværdi på 5 mio. og op.

Der vil desuden skulle tages stilling til, om der skal gælde særlig dansk prospektlovgivning, evt. med lempede krav ift. forordningen, for udbud under den valgte grænse for forordningens indtræden (mellem 500.000 euro og op til 10 mio. euro, eller hvor den eventuelle danske undtagelsestærskel ønskes placeret). I dag har Danmark nationale prospektregler, med lettere krav end i direktivet, for offentlige udbud uden om en børs på en værdi mellem 1 mio. euro og 5 mio. euro.

Efter vedtagelsen af den foreslåede forordning vil Finanstilsynet skulle udpeges som kompetent myndighed på området samt gives alle relevante beføjelser i forhold til forordningen. Dette vil blive gennemført i lov om kapitalmarkeder. Endvidere skal overtrædelse af forordningen kunne straffes. Det vil medføre regler herom i lov om kapitalmarkeder.

Forordningen giver mulighed for at fastsætte strafferetlige regler ved sanktioner. Det skal sikres, at lov om kapitalmarkeder omfatter alle de overtrædelser, der oplystes i forordningsforslaget.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Der forventes ikke at være statsfinansielle konsekvenser ved forslaget.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Reglerne forventes at gøre det nemmere at rejse kapital for selskaber i EU. Samtidig skal reglerne sikre, at investorer har tilstrækkelig og relevant information, når de skal vurdere, om de ønsker at investere i en udsteders værdipapirer.

Der eksisterer allerede omfattende regulering på området i form af prospektdirektivet, der er gennemført i de enkelte EU-lande. Forslaget har til formål at mindske byrderne i forbindelse med udarbejdelse af prospekter uden at investorerne mister relevant information. Særligt skal det være nemmere for SMV'er, hyppige udstedere og virksomheder, der allerede har værdipapirer noteret på en børs eller andre regulerede markeder, at finansiere sig på kapitalmarkederne, hvilket i dag vurderes at være for byrdefuldt pga. bl.a. de gældende prospektregler. Der forventes på den baggrund positive samfundsøkonomiske konsekvenser af forslaget.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Reglerne forventes af Kommissionen at mindske omkostningerne i forbindelse med udstedelse af værdipapirer til optagelse på en børs og offentlige udbud af værdipapirer uden om en børs. Det skyldes, at kravene til visse prospekter lempes, hvilket gør det mindre byrdefuldt at udarbejde disse. Det er endvidere sigtet, at mindre udstedere i højere grad kan udarbejde prospekter uden brug af rådgivere.

Det vurderes, at forslaget vil reducere de administrative byrder for erhvervslivet.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Det vurderes at være en fordel for investorerne, at forslaget stiler mod at forenkle prospektkravene, da det vil gøre informationen i prospekter lettere tilgængelige. De endelige krav til indholdet af prospekter skal fastsættes i delegerede retsakter.

Det vurderes, at informationsniveauet alt andet lige som udgangspunkt vil blive mindre for så vidt angår små prospekter, som følge af, at anvendelsesområdet bliver ændret, så udgangspunktet for hvornår der kræves et EU-prospekt, kan hæves fra 5 mio. euro til 10 mio. euro. i de enkelte EU-lande. Forordningen giver dog mulighed for at fastsætte en lavere grænse nationalt, såfremt dette vurderes hensigtsmæssigt ligesom det må forventes, at investorerne ad anden vej vil søge den nødvendige information.

8. Høring

Forordningsforslaget var i skriftlig høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor med frist for bemærkninger den 11. december 2015. For en gennemgang af høringssvarene henvises til grund- og nærhedsnotat af 26. januar 2016.

Nasdaq er efterfølgende kommet med et høringssvar på forslaget. Nasdaq gør opmærksom på, at prospektet skal kommunikere relevant information til investorerne, og at der skal være samme regler i alle EU-lande, hvorfor de er imod at man nationalt kan vælge hvornår forordningens prospektregler indtræder (mellem 500.000 euro og 10 mio. euro), og imod at man kan have nationale prospektregler

under denne grænse for forordningens indtræden. Endvidere mener Nasdaq, at engelsk skal være accepteret sprog i alle EU-landene. I forordningen er der lagt op til at ved udbud kun rettet mod investorer fra virksomhedens hjemland, skal prospektet være på et sprog godkendt af den nationale kompetente myndighed, i Danmark Finanstilsynet. I Danmark accepteres prospekter på engelsk. Ved udbud rettet mod et andet land end hjemlandet (værtsland) vil prospektet også kunne være på engelsk, og kun resuméet kan kræves oversat til et sprog godkendt af den nationale kompetente myndighed i værtslandet, og som ikke nødvendigvis inkluderer engelsk.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes at være bred støtte til formandsskabets kompromisforslag.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt forslaget, som vil indebære administrative lettelser for udbyderne og vil lette virksomhedernes mulighed for at finansiere sig på kapitalmarkedet, ikke mindst for SMV'er. Det vil bidrage positivt til vækst og beskæftigelse.

Regeringen støtter, at kravet til indholdet af prospekter bliver mindre omfattende og mere præcist bliver relateret til den virksomhed, der foretager udbuddet, f.eks. med hensyn til beskrivelse af risici. Det vil lette investorenes vurdering af virksomheden.

Regeringen finder det ligeledes positivt, at der sker en begrænsning i omfanget af resuméet til 6 A4-sider, hvilket vil betyde meget for investorenes overblik over prospektets indhold.

Regeringen finder det positivt at forordningen fastholder de gældende regler angående undtagelse for prospektpligt når der offentligt udbydes (uden om børser) værdipapirer med en pålydende værdi (stykpris) over 100.000 euro. Regeringen er også tilfreds med at forordningen fastholder de gældende regler angående lempeligere indholds krav til prospekter når værdipapirer med en pålydende værdi over 100.000 euro skal optages til handel på en børs.

Regeringen kan også støtte, at de enkelte EU-lande har mulighed for at undtage udbud under 10 mio. euro fra prospektkravene. Det vil være en lettelse af prospektkravene for virksomhederne, som samtidig er afpasset præferencerne i de enkelte lande. Anvendelse af prospektforordningens regler kan således i de enkelte lande variere mellem 500.000 euro og 10 mio. euro. Regeringen havde i den forbindelse foretrukket, at den nye nedre grænse på 500.000 euro, blev hævet. Idet de fleste EU-lande skønnes slet ikke at ville fastlægge nationale prospektregler el. tilsvarende krav under forordningens nedre grænse på 500.000 euro, vil en højere nedre grænse trække i retning af et mere begrænset anvendelsesområde for rent nationale regler (dvs. intervallet mellem de 500.000 euro og de 10 mio. euro) end med en lavere nedre grænse, hvilket igen vil trække i retning af lettere prospekt-

byrder samlet set. Man vil derfor i de videre forhandlinger med EU-Parlamentet arbejde for at den nedre grænse på 500.000 hæves.

Regeringen støtter stærkt, at de enkelte EU-lande frit kan vælge mellem administrative og strafferetlige sanktioner.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Der henvises til grund- og nærhedsnotat om sagen oversendt til Folketingets Europaudvalg 26. januar 2016.

Bilag 1: Et prospekts indhold

Et prospekt består af et resumé, et registreringsdokument, som beskriver udsteder, og en værdipapirnote, der beskriver de værdipapirer, der udbydes.

Registreringsdokumentet bør bl.a. indeholde information om:

- Udstederens type, fx i hvilken branche udstederen opererer i
- Udstederens finansielle position, fx dens aktiver og passiver, profit/tab samt fremtidsudsigter
- Grunden til udstedelsen, og udstedelsens konsekvenser for udstederen

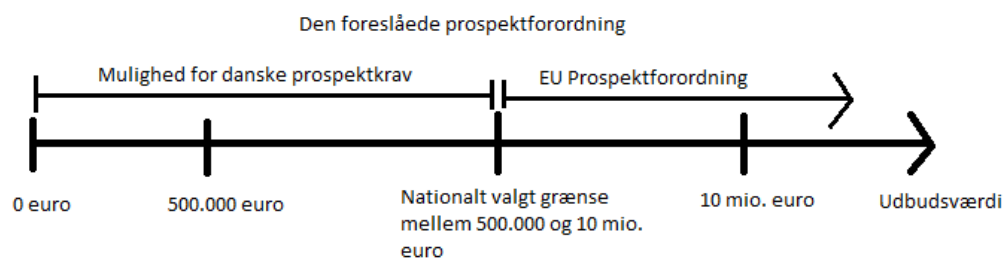
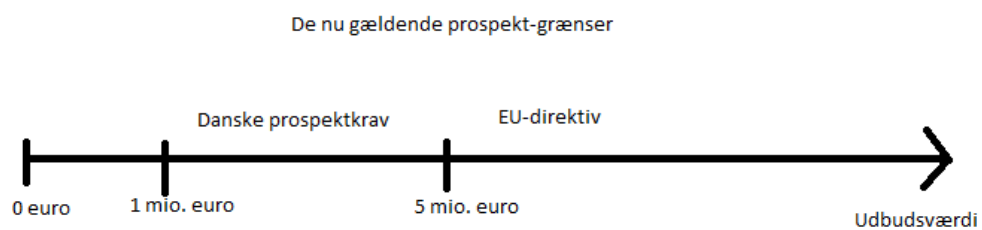
Værdipapirnoten bør bl.a. indeholde information om:

- Typen af værdipapirer, fx aktier eller obligationer
- De rettigheder der følger med, fx hvilke stemmerettigheder
- Oplysninger om udbuddet, herunder mængde, pris og udbudsperiode.
- Så vidt det er muligt information om investor-målgruppen.

For resuméet gælder det at det:

- Skal gengive de vigtigste informationer fra værdipapirnoten og registreringsdokumentet, således at investorer hurtigt kan danne sig et overblik over de vigtigste aspekter ved udstedelsen.
- Skal være skrevet i et lettilgængeligt sprog.
- Højest må fylde 6 A4-sider. Dette er et nyt krav ift. det eksisterende direktiv.

Bilag 2. Tærskler for prospektpligt.

Bilag 3: Udbydere fra tredjelande

Virksomheder fra tredjelande, der ønsker at offentligt udbyde værdipapirer i et eller flere EU-lande eller få optaget værdipapirer på et reguleret marked i et eller flere EU-lande, vil også være omfattet af forordningen. Prospektet vil blive vurderet mhp. godkendelse af tilsynsmyndigheden i det EU-land hvor udbuddet til offentligheden eller optagelsen på et reguleret marked først finder sted.

Sådanne tredjelandsvirksomhederne vil skulle udpege en repræsentant i det EU-land hvor udbuddet til offentligheden eller optagelsen på et reguleret marked først finder sted, der skal agere som kontakt for alle anliggender, der har med prospektforordningen at gøre. Det anbefales også at de nationale kompetente myndigheder udvikler samarbejdsaftaler med tredjelande for at fremme informationsudvekslingen. ESMA vil stå for at fremme en fælles tilgang til sådanne samarbejdsaftaler.

En national kompetent myndighed kan godkende et prospekt der er udarbejdet af en tredjelandsvirksomhed på basis af virksomhedens nationale prospektlovgivning, hvis myndigheden vurderer at informationskravene i tredjelandets prospektlovgivning er ækvivalente med forordningens. For at sikre en lige anvendelse af reglerne i EU-landene kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter der fastsætter de generelle ækvivalenskrav til tredjelandsvirksomheder.

Dagsordenspunkt 5: Forordning om pengemarkedsforeninger

KOM(2013)615

1. Resume

Kommissionen fremsatte i september 2013 forslag til forordning om pengemarkedsforeninger. Forslaget er et led i EU's arbejde med at regulere den såkaldte skyggebanksektor, dvs. den kreditformidling, der omfatter enheder og aktiviteter uden for det almindelige bank-system. Pengemarkedsforeninger betegnes typisk som skyggebankenheder.

En pengemarkedsforening er en type investeringsforening, der investerer i likvide kortfristede, rentebærende værdipapirer eller indskud i kreditinstitutter. Pengemarkedsforeninger er i nogle lande en vigtig kilde til kortvarig finansiering for den offentlige sektor, finansielle institutioner og virksomheder. Desuden er pengemarkedsforeninger et alternativ til bankindskud for investorer, som ønsker at placere overskydende likviditet i en kortere periode med begrænset risiko.

Danmark har i øjeblikket ingen pengemarkedsforeninger, men foreningerne investerer deres midler på tværs af EU, herunder i Danmark, ligesom danske investorer må antages at investere i pengemarkedsforeninger i andre EU-lande. Pengemarkedsforeninger fra andre EU-lande vurderes umiddelbart aktuelt at holde en begrænset mængde af danske realkreditobligationer, dog kan denne mængde have været stigende de senere år.

Forslaget har til hensigt at sikre integriteten og stabiliteten af det indre marked ved at gøre pengemarkedsforeningerne mere modstandsdygtige over for finansielle kriser. Samtidig sigter forslaget på at sikre pengemarkedsforeningers rolle som finansieringskilde for økonomien, bl.a. ved at skærpe produkt- og likviditetsreglerne for pengemarkedsforeninger.

Der har været generel modstand mod visse dele af Kommissionens forslag blandt en række EU-lande, herunder de lande, hvor den største del af pengemarkedsforeningerne er hjemmehørende. Især har der været uenighed om forslaget vedr. en obligatorisk kontantbuffer på 3 pct. af aktiverne for nogle typer af pengemarkedsforeninger. Derfor har drøftelserne af forslaget været sat i bero siden udgangen af 2014. Formandskabets seneste kompromisforslag fra maj 2016 indeholder en række elementer, der indebærer ændringer og tilføjelser til Kommissionens forslag. Bl.a. er kontantbufferen udgået og erstattet af andre krav. Der er generelt bred opbakning til kompromisforslaget blandt EU-landene, og der udestår alene drøftelser på et enkelt mindre område.

Sagen er sat på dagsordenen for det kommende ECOFIN, men der ventes ikke en substansdrøftelse. Det er muligt at punktet med kort varsel udskydes til et senere ECOFIN eller at der opnås enighed på teknisk niveau uden ministerdrøftelse.

Sagens indhold er beskrevet nedenfor i prioriteret form. Der henvises til bilag 1 for yderligere udbygning af baggrund og indhold samt til grund- og nærhedsnotat om sagen af 8. januar 2014. Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg 20. maj 2016 forud for ECOFIN 25. maj. Der er alene sket mindre ændringer af kompromisteksten, hvorfor dette notat i det store hele svarer til det tidligere notat.

2. Baggrund

Kommissionen fremsatte i september 2013 et forslag til en forordning om pengemarkedsforeninger.

Pengemarkedsforeninger er en type investeringsforening, der investerer deres midler i let omsættelige (likvide), kortfristede og rentebærende værdipapirer, fx kortfristede statsobligationer, samlet betegnet pengemarkedsinstrumenter, eller indskud i kreditinstitutter.

Pengemarkedsforeninger er i dag reguleret efter enten UCITS-direktivet (vedr. kollektive investeringer i værdipapirer) og FAIF-direktivet (vedr. forvaltere af alternative investeringsfonde). Dette vil de fortsat være, når forslaget er vedtaget, men suppleret af forordningen om pengemarkedsforeninger.

Pengemarkedsforeninger anvendes hovedsageligt af selskaber, der ønsker at investere deres overskydende likviditet med en kort tidshorison, f.eks. indtil en større udgift, fx løn til medarbejderne, forfalder til betaling.⁸ Investorer modtager et værdipapir i form af et investeringsbevis for deres placering af midler i en forening. Da investeringen i en pengemarkedsforening er relativt værdistabil, forrentes løbende, og investorerne har umiddelbar adgang til at indløse den (dvs. investeringen har en høj likviditet), benyttes investeringer i pengemarkedsforeninger ofte som et alternativ til fx bankindskud.

De europæiske pengemarkedsforeninger har hovedsageligt hjemsted i nogle få EU-lande. Således udgør Frankrig, Irland og Luxembourg over 95 pct. af markedet. Der er i øjeblikket ingen danske pengemarkedsforeninger.

Forslaget er fremsat i lyset af diskussionen om regulering af den såkaldte skyggebanksektor, som ved siden af den almindelige banksektor yder kreditformidling uden at være underlagt samme krav til fx kapital, likviditet og investorbeskyttelse. Pengemarkedsforeninger betegnes typisk som skyggebankenheder.

Den finansielle krise understregede en række svagheder ved pengemarkedsforeningerne, der indebar, at de i perioder med stor uro på markeder ikke kunne opfylde deres forpligtelser over for investorerne. Grundet fald i værdien på pengemarkedsforeningernes investeringer kunne de i perioder ikke øjeblikkeligt og fuldt ud tilbagebetale alle de investorer, der ønskede at indløse deres andele.

Det var med til at forværre adgangen til kortvarig finansiering i EU og førte i nogle tilfælde til såkaldte ”investorstormløb”, hvor mange investorer forsøgte at indløse deres andele i foreningerne samtidigt.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 114 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Forslaget behandles efter den almindelige lovgiv-

⁸ Det er typisk ikke almindelige detailinvestorer, som investerer i pengemarkedsforeninger.

ningsprocedure, hvorefter Rådet og Europa-Parlamentet træffer beslutning i fælleskab. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Forslaget har som formål at gøre pengemarkedsforeningerne mere robuste i perioder med finansiell usikkerhed, hvilket ifølge Kommissionen vil være til fordel for foreningernes investorer og det indre marked for kortsigtet finansiering i EU. Foreningerne gøres bl.a. mere robuste ved harmonisering og skærpelse af produkt- og likviditetskravene til pengemarkedsforeninger.

Det seneste kompromisforslag fra det hollandske formandskab (herefter 'kompromisforslaget') fra maj 2016 indeholder en række ændringer i forhold til Kommissionens forslag, men sigter grundlæggende på at opnå det samme formål gennem anvendelse af andre tiltag.

Typer af pengemarkedsforeninger

Forslaget sonderer dels mellem foreninger struktureret som pengemarkedsforeninger med kort løbetid og dels standardpengemarkedsforeninger. Forskellen ligger i kravene til sammensætningen af foreningernes portefølje og løbetiden på de instrumenter, foreningerne kan investere i (deres aktiver).

Pengemarkedsforeninger med kort løbetid investerer i pengemarkedsinstrumenter med en nærmere bestemt kort løbetid. Standardpengemarkedsforeninger kan investere i instrumenter med en længere løbetid end pengemarkedsforeninger med kort løbetid, dog fortsat begrænset til kortfristede rentebærende værdipapirer, som f.eks. kortfristede virksomhedsobligationer eller F-1 realkreditobligationer.

Herudover sondres der mellem typer af pengemarkedsforeninger ud fra, hvordan foreningernes såkaldte nettoaktivværdi (NAV) opgøres, dvs. værdien af foreningens aktiver fratrukket passiver værdiansat i henhold til en af tre modeller beskrevet nedenfor.

En pengemarkedsforenings NAV kan som udgangspunkt enten være konstrueret som konstant eller variabel. En forening med *konstant NAV* ('Konstant NAV pengemarkedsforeninger') er den mest solide og stabile pengemarkedsforening. Denne type forening investerer så sikkert, at investorerne i udgangspunktet altid skal kunne indløse deres andel af foreningen til den værdi, de har investeret, uanset hvordan værdien af foreningens portefølje ser ud. Dvs. indløsning kan som udgangspunkt mindst ske til den værdi (der ses her bort fra et evt. afkast), beviset lyder på. Med andre ord vil en investering på 100 kr. i udgangspunktet (som minimum) resultere i udbetaling af 100 kr. ved indløsning. Hvis midlerne overstiger den konstante NAV, dvs. der er et positivt afkast, hvilket typisk vil være tilfældet, vil midlerne enten blive udloddet til investorerne, eller investorerne vil blive tilskrevet en forholdsmæssig andel af denne stigning i form af flere andele. Det vil typisk i perioder med stor uro på finansmarkederne dog ikke være muligt for foreningen at efterleve dette princip.

Investeringer i en pengemarkedsforening med *variabel NAV* ('Variabelt NAV pengemarkedsforeninger') er en smule mere risikable end i en forening med konstant NAV, da værdien af foreningen og dermed investeringsandele stiger og falder i takt med værdien af dens portefølje. Det betyder, at investorer i sådan en type forening, afhængig af indløsnings tidspunktet, kan risikere at værdien af deres andel er mindre værd end det oprindelige indskud. Det afhænger således af værdien på indløsnings tidspunktet, hvilken værdi andelen har for investorerne. Denne type forening svarer til investeringsforeninger, bortset fra, at den kun investerer i korte, rentebærende værdipapirer, eller indskud.

Kompromisforslaget indfører en ny type NAV pengemarkedsforening, der ligger i spændet mellem foreninger med henholdsvis konstant og variabel NAV. Den nye foreningstype kaldes Lav Volatilitet NAV pengemarkedsforeninger. Lav Volatilitet NAV pengemarkedsforeninger vil kunne tilbyde stort set samme likviditet ved indløsning som en Konstant NAV pengemarkedsforening, da det vil være muligt at tilbyde indløsning af investorernes andele til værdien ved indbetaling, så længe denne værdi forbliver inden for en begrænset afvigelse fra markedsværdien af porteføljen. Er dette ikke tilfældet, vil indløsning skulle ske til markedsværdi, som det er tilfældet for Variabelt NAV pengemarkedsforeninger.

Kompromisforslaget opererer således hvad angår NAV med tre typer af pengemarkedsforeninger: Konstant NAV, Lav Volatilitet NAV og Variabel NAV. Krav til disse pengemarkedsforeningstyper er beskrevet nedenfor.

Krav til pengemarkedsforeninger

Kommissionens forslag indeholder krav om, at Konstant NAV pengemarkedsforeninger skal opretholde en kontantbuffer på 3 pct. af de samlede aktiver. Bufferen skal kunne bruges til at dække indløsningskrav fra investorerne til enhver tid og bidrage til at sikre, at investorerne kan indløse deres andele til værdien ved indbetaling. Kontantbufferen ville endvidere indebære, at en pengemarkedsforening ikke vil kunne investere midlerne i andre aktiver, som potentielt kunne give et højere afkast.

Bufferkravet var en af de centrale knaster, som var med til at forsinke forhandlingerne af forslaget. Kompromisteksten indeholder ikke dette krav, bl.a. fordi det blev vurderet uforeneligt med foreningernes forretningsmodel. I stedet er der indført en række andre foranstaltninger, som skal begrænse risikotagning og spredning af risikoen til det øvrige finansielle system.

Konstant NAV pengemarkedsforeninger begrænses ifølge kompromisforslaget til kun at kunne investere i instrumenter, der er udstedt af eller garanteret af f.eks. en

stat eller centralbank, fx kortfristede statsobligationer, eller i kontanter, og dermed i stor udstrækning være sikret mod kursfald mv.⁹

Kompromisforslaget indebærer, at der for de nye Lav Volatilitet NAV pengemarkedsforeninger stilles krav til likviditet og løbetid af aktiverne, som er strengere end dem som stilles for Variabelt NAV pengemarkedsforeninger. Det skyldes, at Lav Volatilitet NAV pengemarkedsforeninger for at kunne leve op til målet om at holde værdien af investeringsandelene stabil, vil skulle investere, så der er minimale risici for, at foreningens aktiver taber i værdi.

Pengemarkedsforeningers investeringer

Kompromisforslaget fastholder i vidt omfang Kommissionens forslag i forhold til rammerne for hvilke aktiver, en pengemarkedsforening må investere i.

I modsætning til Kommissionens forslag tillader kompromisforslaget inden for fastlagte rammer pengemarkedsforeninger at investere i andre pengemarkedsforeninger. Til gengæld stilles krav mhp. at begrænse koncentrationen af investeringerne, således at konsekvenserne mindskes, hvis en enkelt forening, der er blevet investeret i, kommer i problemer.

I lighed med Kommissionens forslag foreskriver kompromisforslaget, at en pengemarkedsforening inden for fastlagte rammer skal sprede sine investeringer, dvs. have en diversificeret portefølje, samt investere i aktiver med helt kort løbetid (fx stilles der krav om en vis mængde aktiver med løbetid op til en uge).

Kompromisforslaget indeholder i modsætning til Kommissionens forslag mulighed for, at pengemarkedsforeninger kan investere op til 10 pct. af deres aktiver (mod 5 pct. som foreslået af Kommissionen) i særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer, realkreditobligationer eller obligationer, der er udstedt af kreditinstitutter i EU fra *samme* udsteder.

Grænsen på de 10 pct. er lavere end i UCITS-direktivet, der giver EU-landene mulighed for at tillade, at op til 25 pct. af en kollektiv investeringsforenings aktiver kan placeres i sådanne obligationer (en mulighed som benyttes i Danmark).

Summen af sådanne investeringer på tværs af *forskellige* udstedere må ikke overstige 40 pct. af pengemarkedsforeningens samlede aktiver. I UCITS-direktivet kan hvert EU-land tillade, at summen af sådanne investeringer må være op til 80 pct. af foreningens aktiver.

I kompromisforslaget gives der desuden mulighed for, at pengemarkedsforeninger kan investere op til 20 pct. af deres aktiver i særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer, realkreditobligationer eller obligationer (fra sam-

⁹ Dog drøftes muligheden for at lægge op til en undtagelse for pengemarkedsforeninger, der er udelukkende rettet mod detailinvestorer udenfor EU, idet disse udgør et stort markedssegment for visse lande og fortsættelsen af forrentingsmodellen ikke vil være til skade for investorbeskyttelse eller skabe uens markedsvilkår indenfor EU.

me udsteder), der i henhold til Kommissionens delegerede retsakt om likviditetsdækningskrav¹⁰ (LCR) for kreditinstitutter, vurderes at være af den højeste kvalitet (hvilket er tilfældet for langt hovedparten af danske realkreditobligationer).¹¹ Summen af sådanne investeringer (på tværs af forskellige udsteder) må ikke overstige 60 pct. af pengemarkedsforeningens samlede aktiver.

Det bemærkes, at denne del af forslaget fortsat drøftes.

Tablet 1 nedenfor opsummerer de særlige krav, der ifølge kompromisforslaget vil gælde for de forskellige typer af pengemarkedsforeninger ud fra opgørelse af nettoaktivværdi (NAV) samt foreningens investeringshorisont.

Kreditvurderinger

Forslaget fastlægger bestemmelser vedr. (eksterne) kreditvurderinger af pengemarkedsforeninger. Kommissionen lægger i sit forslag op til et forbud mod, at en forvalter eller forening må anmode et kreditvurderingsbureau om en kreditvurdering af foreningen selv, ligesom der er forbud mod at pengemarkedsforeninger finansierer en sådan kreditvurdering. Dette har til formål at begrænse afhængigheden af eksterne kreditvurderinger, især i krisituationer hvor en nedgradering i sig selv vil kunne bidrage til at starte et såkaldt investorstormløb.

I kompromisforslaget ændres dette forbud, således at det er muligt for pengemarkedsforeningerne at anmode om eller betale for en kreditvurdering fra et kreditvurderingsbureau mod at oplyse om dette forhold. Baggrunden herfor er, at flere lande, herunder Danmark, har været bekymret for mindre investorer, som kan have fordel af at støtte sig til en vurdering fra et kreditvurderingsbureau af de pengemarkedsforeninger, man overvejer at investere i.

Forslaget fastlægger derudover bestemmelser vedr. pengemarkedsforeningers (interne) kreditvurdering af de aktiver, de investerer i. Kommissionens forslag stiller således konkrete krav til pengemarkedsforeningers interne vurdering af kreditkvaliteten af pengemarkedsinstrumenter og proceduren herfor. Dette har bl.a. til formål at sikre mere ensartet vurdering af kreditkvaliteten af foreningens potentielle investeringer på tværs af EU.

Kompromisforslaget afviger herfra, idet der ikke stilles sådanne konkrete krav til den interne vurdering, men i stedet foreskrives hvilke principper, pengemarkedsforeningernes procedure for vurdering af aktiver og udstedere skal overholde. Den skal bl.a. baseres på principper for kvantificering af kreditkvalitet under hen-

¹⁰ Dvs. op til 10 pct. ekstra ift. 10 pct. grænsen for investeringer i realkreditobligationer (RO) der ikke er af høj kvalitet. En pengemarkedsforening kan derfor eksempelvis investere 10 pct. af dets aktiver i høj-kvalitets RO og 10 pct. i ikke-høj kvalitets RO fra den samme udsteder, eller 5 pct. i ikke-høj kvalitets RO og 15 pct. i høj-kvalitets RO, men ikke 5 pct. i ikke-høj kvalitets RO og 20 pct. i høj-kvalitets RO fra den samme udsteder, da den samlede beholdning af RO fra denne udsteder derved vil overstige grænsen på de 20 pct. Samme princip gælder for de kumulerede grænser.

¹¹ For nærmere herom henvises til notat fra til Folketingets Europaudvalg af 29. oktober 2014: <http://www.ft.dk/samling/20141/almdel/euu/bilag/76/1417548.pdf>

syn til instrumentets udsteder og selve instrumentets karakteristika og årlige interne rapporter og revurderinger.

Denne del af kompromisforslaget drøftes ligeledes fortsat, idet der fra flere landes side ønskes en højere grad af hensyntagen til særligt de mindre foreninger, herunder idet de ikke nødvendigvis har ressourcer til at kreditvurdere alle udstedere og instrumenter selv.

Ekstern støtte til pengemarkedsforeninger

Pengemarkedsforeninger er typisk forbundne med en ”sponsor”, fx et kreditinstitut, der historisk set ofte har valgt at forpligte sig til at stille garanti for, at investorer i en given forening kunne indløse deres andele til værdien ved indbetaling, i tilfælde af at markedsværdien lå under denne.

Kommissionens forslag indeholder regler om begrænsning af sådan ekstern støtte for at fjerne usikkerheden om, hvorvidt en pengemarkedsforening har adgang til støtte fra sin sponsor og minimere risikoen for, at en forenings problemer spredt sig til andre dele af det finansielle system via det kreditinstitut, der har ageret sponsor. Kommissionen lægger således op til, at det ikke er muligt at modtage støtte i andet end helt ekstraordinære tilfælde. Dette krav er skærpet i kompromisforslaget, hvor ekstern støtte helt forbydes.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er medlovgiver om forslaget. Europa-Parlamentet vedtog den 29. april 2015 ændringsforslag til Kommissionens forslag på baggrund af udkast fra Økonomi- og Valutaudvalget (ECON). Europa-Parlamentet har dog ikke afsluttet sin førstebehandling af forslaget, men sendt forslaget tilbage til ECON med henblik på at indlede forhandlingerne med Rådet.

Europa-Parlamentet foreslår flere andre nye typer af pengemarkedsforeninger. Udover Lav Volatilitet NAV pengemarkedsforeninger, som Europa-Parlamentet også foreslår som ny type af pengemarkedsforening, drejer det sig om en type af Konstant NAV pengemarkedsforening, der primært investerer i offentlig gæld, og en anden type af Konstant NAV pengemarkedsforening, som kun velgørende organisationer, non-profit organisationer, offentlige myndigheder og offentlige fonde må tegne andele i.

Europa-Parlamentet foreslår detaljerede regler for interne vurderingsprocedurer med henblik på at fastlægge de ugentlige likviditetstærskler samt kreditvurdering af de instrumenter, som foreningerne kan investere i, herunder krav om reevaluering hver sjette måned. Der lægges desuden op til, at en pengemarkedsforening kan anmode et kreditvurderingsbureau om en kreditvurdering af foreningen selv, eller finansiere en sådan, såfremt det sker i henhold til forordning 2013/426/EU om kreditvurderingsinstitutter (CRA III).¹²

¹² CRA III sigter på at mindske mekanisk afhængighed hos finansielle virksomheder såsom pengemarkedsforeninger af eksterne kreditvurderinger fra kreditvurderingsbureauer og fremme virksomhedernes egne interne kreditvurderinger.

I forhold til diversificeringsreglerne lægger Europa-Parlamentet alene op til mindre justeringer af Kommissionens forslag.

5. Nærhedsprincippet

Regeringen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da formålet er at øge det indre markeds robusthed og øge gennemsigtigheden af pengemarkedsforeningers produkter på tværs af EU-landene samt sikre foreningernes rolle som finansieringsværktøj på nationalt og europæisk plan.

Det er regeringens vurdering, at det ikke er muligt at opnå dette alene gennem national regulering, eftersom nationale tiltag alene ville dække en mindre del af markedet.

Ovenstående vurdering understøttes af, at der med forslaget sikres ensrettede produktregler for pengemarkedsforeningerne, således at investeringsprodukter, der markedsføres på tværs af EU som enten standardpengemarkedsforeninger eller pengemarkedsforeninger med kort løbetid, har samme produktprofil.

6. Gældende dansk ret

Pengemarkedsforeninger eller forvaltere af pengemarkedsforeninger er i gældende dansk ret reguleret enten ved lov om investeringsforeninger m.v. (LIF) eller ved lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. (FAIF-loven). Denne lovgivning er baseret på indholdet i UCITS-direktivet og FAIF-direktivet.

Forslaget er fremsat som forordning, som vil have direkte virkning i dansk ret uden lovgivningsmæssig gennemførelse.

Forordningen vil udgøre et supplement til produktreglerne (altså regler for hvilke produkter, foreningerne må investere i) i LIF. FAIF-loven indeholder ikke produktregler, men udelukkende regler for hvilke pligter, der påhviler forvalteren. Forordningen vil således være et supplement til disse regler, fordi forvaltere vil blive forpligtet til at skulle sikre overholdelse af bl.a. forordningens produktregler, når en alternativ investeringsforening godkendes som en pengemarkedsforening.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forordninger skal efter EU-retten ikke implementeres i national lovgivning og er umiddelbart gældende i dansk ret.

Forslaget vil dog føre til enkelte mindre tilpasninger af LIF samt bekendtgørelse om investerbare værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter for investeringsforeninger. Disse ændringer består i at fjerne bestemmelser, som vedrører elementer, der fremover vil være reguleret ved en separat forordning, og kan således ikke

være reguleret ved nationale bestemmelser, som f.eks. krav til portefølje og diversifikation af investeringerne.

Økonomiske konsekvenser

Forslaget har ingen direkte statsfinansielle konsekvenser, og forslaget medfører ingen nævneværdige nye tilsynsopgaver i Danmark.

Forslaget kan forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser i EU-landene, da det vil bidrage til et mere gennemsigtigt og stabilt investeringsmiljø i EU, hvilket vil bidrage til at øge den finansielle stabilitet, således at virkningerne af en potentiel krise begrænses.

For Danmark vurderes de samfundsøkonomiske konsekvenser af forslaget umiddelbart at være begrænsede. Danmark har således i øjeblikket ingen pengemarkedsforeninger.

Forslaget kan dog have positive konsekvenser for danske investorer, som investerer i udenlandske pengemarkedsforeninger. Endvidere kan diversificeringsreglerne potentielt have positiv effekt på efterspørgslen efter danske realkreditobligationer og korte statspapirer, da pengemarkedsforeningerne i medfør heraf kan have behov for at øge graden af diversificering i deres porteføljer. Dette kan bidrage til en øget efterspørgsel efter instrumenter, som vurderes at være særligt sikre.

Fravigelse som i kompromisforslaget fra den generelle begrænsning på investering i instrumenter fra samme udsteder fsva. særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og realkreditobligationer vil yderligere kunne bidrage hertil. Pengemarkedsforeninger fra andre EU-lande vurderes umiddelbart aktuelt at holde en begrænset mængde af danske realkreditobligationer, dog synes der at være en stigning i udenlandske ejerandele over de senere år.

Forslaget medfører begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet, da reglerne i vid udstrækning er et supplement til de gældende regler for pengemarkedsforeninger. Endvidere bemærkes det, at der i øjeblikket ikke er nogen pengemarkedsforeninger i Danmark.

8. Høringer

Forordningsforslaget var i høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor med frist til den 26. september 2013. For en gennemgang af høringssvarene henvises til grund- og nærhedsnotat af 8. januar 2014.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der har tidligere været generel modstand mod visse elementer i Kommissionens forslag blandt en række EU-lande, herunder de lande, hvor størstedelen af pengemarkedsforeningerne er hjemmehørende. Det gælder særligt behandlingen af pengemarkedsforeninger med en konstant NAV (herunder især Kommissionens forslag om en kontantbuffer på mindst 3 pct. af foreningens aktiver), hvorfor

drøftelserne af forslaget har været i bero i en længere periode (siden udgangen af 2014) frem til det nuværende hollandske formandskab.

Formandskabet bad om opbakning til sit seneste kompromisforslag fra 25. maj 2016. Da tre lande havde mindre indvendinger på et enkelt område, er forhandlingerne genoptaget. Der udestår dog alene at finde konkrete løsninger på dette enkelte udstående. Forhandlingerne ventes ikke at medføre grundlæggende ændringer i forhold til det foreliggende kompromisforslag.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er positiv overfor, at forslaget sigter mod at begrænse den systemiske risiko, pengemarkedsforeninger kan medføre. Regeringen vurderer, at forslaget vil bidrage til at gøre pengemarkedsforeninger mere robuste og dermed begrænse virkningerne af uro på finansmarkederne og de heraf afledte virkninger for det finansielle system generelt.

Regeringen finder det positivt, at der med forslaget indføres et fælles regelsæt vedr. pengemarkedsforeninger. Dette vil øge gennemsigtigheden for de investorer, der benytter disse foreninger til opsparing og styrke pengemarkedets rolle som finansieringskilde for den offentlige sektor, finansielle institutioner og virksomheder i EU.

Regeringen støtter generelt formandskabets kompromisforslag til forordning om pengemarkedsforeninger, der generelt vurderes at forbedre Kommissionens forslag. Det er positivt, at kompromisforslaget begrænser den systemiske risiko, som forholdet mellem pengemarkedsforeningerne og andre europæiske finansielle institutioner (såkaldte sponsorer) kan medføre ved helt at forbyde ekstern støtte fra disse. Dette kan være med til at sikre, at problemer i pengemarkedsforeninger ikke spredes til resten af det finansielle system og således yderligere begrænse virkningerne af en potentiel ny krise.

Regeringen finder det desuden positivt, at kompromisforslaget indeholder en undtagelse fra kravene til diversificering for særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og realkreditobligationer, således at pengemarkedsforeninger kan placere 10 pct. af foreningens aktiver i sådanne obligationer og 20 pct. hvis disse er af særdeles høj kvalitet, som det er tilfældet for langt størstedelen af danske realkreditobligationer, udstedt af samme udsteder, mod 5 pct. i forslaget fra Kommissionen. Regeringen vil arbejde for, at denne positive behandling af realkreditobligationer fastholdes.

Regeringen støtter, at kravet om, at en pengemarkedsforening eller en forvalter af en pengemarkedsforening ikke må anmode om eller betale for en kreditvurdering af pengemarkedsforeningen fra et kreditvurderingsbureau, er udgået i kompromisforslaget, da dette ville skabe en utilsigtet ulighed mellem investorerne. Mindre, professionelle investorer og detailinvestorer vil ikke have ressourcerne til egenhændigt at foretage kreditvurdering af de enkelte foreninger, hvorfor deres investeringsbeslut-

ning vil blive truffet på et ringere grundlag end for investorer med de fornødne ressourcer.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Kompromisforslaget blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 20. maj 2016. Grund- og nærhedsnotat om Kommissionens forslag er tidligere sendt til Folketingets Europaudvalg den 8. januar 2014.

Bilag 1: Uddybende baggrund og indhold

Baggrund

I dag er pengemarkedsforeninger reguleret enten igennem direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektive investeringer i værdipapirer (UCITS-direktivet, som vedrører ca. 80 pct. af reguleringen af pengemarkedsforeningerne), eller direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF-direktivet, som vedrører de resterende ca. 20 pct. af reguleringen). Disse direktiver udgør i dag de retlige rammer for oprettelse, forvaltning og markedsføring af pengemarkedsforeninger i EU.

De to direktiver indebærer dog, som den øvrige regulering af skyggebankssektoren, en anden og på nogle områder mere lempelig regulering end den europæiske regulering af banksektoren og vurderes derfor af Kommissionen ikke på tilstrækkelig vis at adressere de risici, som pengemarkedsforeningerne reelt udgør for det finansielle system. Forordningen om pengemarkedsforeninger er således et supplement til henholdsvis UCITS-direktivet og FAIF-direktivet, der også fortsat vil gælde for pengemarkedsforeningerne.

Reguleringen af skyggebankssektoren er – ligesom reguleringen af almindelige kreditinstitutter – skærpet siden krisen. Det er fx sket med UCITS- og FAIF-direktivet og med forordning vedr. rapportering og gennemsigtighed for værdipapir-finansieringstransaktioner (SFT). Kommissionen offentliggjorde samtidig med forordningsforslaget en meddelelse om håndtering af nye kilder til risici i den finansielle sektor.¹³ Heraf fremgår, at der på grund af skyggebankssektorens størrelse og tætte forbindelser til de almindelige kreditinstitutter ifølge Kommissionen er behov for at introducere klare regler, som kan skabe gennemsigtighed og øget stabilitet. Pengemarkedsforeninger fremhæves her som et eksempel på en skyggebanksenhed.

Den finansielle krise viste en række svagheder ved pengemarkedsforeningerne, der indebar, at de i perioder med stor uro på markeder ikke kunne opfylde deres likviditetsforpligtelser over for investorerne. Dette bidrog til at øge de systemiske risici og var dermed med til at forværre krisen.

Den systemiske effekt skyldtes ikke mindst, at mange pengemarkedsforeninger har en tæt relation til andre europæiske finansielle virksomheder, fx kreditinstitutter, der blandt andet fungerer som såkaldte sponsorer ved at være forpligtede til at yde økonomisk støtte til eller garantere udbetalinger fra foreningerne, hvis de kommer i økonomiske udfordringer.¹⁴

¹³ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Skyggebanks – Hvordan tackles nye kilder til risici i den finansielle sektor (KOM (2013) 614) offentliggjort 4. september 2013.

¹⁴ Det bemærkes, at den systemiske effekt i et vist omfang allerede vil være adresseret, hvis kapitalkravet forbundet med en banks forpligtelse over en pengemarkedsforening afspejler risikoen for banken ved sin forpligtelse.

Typer af pengemarkedsforeninger

Pengemarkedsforeninger med kort løbetid investerer i pengemarkedsinstrumenter med en kort løbetid. Der gælder krav om, at pengemarkedsforeningers investeringsportefølje skal have en gennemsnitlig renteløbetid på højst 60 dage og en gennemsnitlig restlevetid på højst 120 dage.

Den gennemsnitlige renteløbetid på tværs af alle aktiver er udtryk for, hvor lang en periode renten på aktiverne i gennemsnit er lagt fast. Den gennemsnitlige renteløbetid siger noget om følsomheden af værdien af en pengemarkedsforenings aktiver over for ændringer i renten. Højere renteløbetid indebærer større følsomhed over for ændringer i renteniveauet, fordi en ændring i renten i så fald giver anledning til en større påvirkning af værdien af aktiverne. Den gennemsnitlige restlevetid siger noget om, hvor langt ude i fremtiden renter og afdrag på et aktiv i gennemsnit tilbagebetales til långiver. Jo længere ude i fremtiden rente og afdrag tilbagebetales, jo længere er den gennemsnitlige restlevetid, og jo større er kreditrisikoen for pengemarkedsforeningen alt andet lige.

Standardpengemarkedsforeninger kan investere i instrumenter med en længere løbetid, dog fortsat begrænset til kortfristede rentebærende papirer. Kravene til porteføljens gennemsnitlige renteløbetid og restlevetid for en standardpengemarkedsforening er henholdsvis højst 6 og 12 måneder.

Med kompromisforslaget er der indført en ny type forening ved navn Lav Volatilitet NAV pengemarkedsforeninger, som vil kunne tilbyde samme likviditet som en Konstant NAV pengemarkedsforening, da det vil være muligt at tilbyde indløsning af investorenes andele til værdien ved indbetaling, så længe denne værdi forbliver indenfor en afvigelse på 0,2 pct. fra markedsværdien af porteføljen (afviger den med mere end 0,2 pct. skal indløsning ske til markedsværdi, som det er tilfældet for pengemarkedsforeninger med variabelt NAV).

Dette kan illustreres med et eksempel. En investor køber en investeringsandel i en pengemarkedsforening for 100 kr. Foreningen investerer disse 100 kr. i en portefølje af aktiver. Så længe porteføljens markedsværdi ligger mellem 99,8 kr. og 100 kr., vil investoren ved indløsning få udbetalt 100 kr. Falder værdien af porteføljen til under 99,8 kr., vil investoren ved indløsning kun få udbetalt markedsværdien. Såfremt markedsværdien er mellem 100 og 100,2 kr., vil investor ligeledes få udbetalt 100 kr. Ved en værdi over 100,2 kr. vil investor få udbetalt markedsværdien.

Der indføres et forbud imod, at en standard pengemarkedsforening må være konstrueret som andet end en Variabel NAV pengemarkedsforening.

Krav til pengemarkedsforeninger

En pengemarkedsforening skal iht. forslaget søge om og opnå tilladelse til at agere som pengemarkedsforening for at anvende denne betegnelse. Forslaget til forordning indebærer visse skærpedelser i forhold til UCITS- og FAIF-direktivet, navnlig krav til øget likviditet af investeringsporteføljen (dvs. de aktiver, som pengemar-

kedsforeningerne investerer i). Dette er tilfældet såvel i Kommissionens forslag som i kompromisforslaget.

Kommissionens forslag om en kontantbuffer på 3 pct. af de samlede aktiver, som foreningen forvalter, er udgået i kompromisforslaget. I stedet er der i kompromisforslaget indført en række andre foranstaltninger. Der er bl.a. indført en ny type forening (Lav Volatilitet NAV), generelt strengere krav til porteføljesammensætningen for alle typer pengemarkedsforeninger samt tiltag til at modvirke investorstormløb.

Værdiansættelse og indløsning

Udgangspunktet i Kommissionens forslag for værdiansættelse af pengemarkedsforeningers aktiver og indløsning af andele er, at dette er baseret på markedsværdien af aktiverne. Dette fastholdes i kompromisforslaget fsva. Variabel NAV pengemarkedsforeninger. Derimod skal såvel Konstant NAV og Lav Volatilitet NAV pengemarkedsforeninger efter kompromisforslaget værdiansætte deres aktiver efter den såkaldte 'amortiserede metode'. Denne metode indebærer, at aktiverne værdiansættes efter en beregning af værdien ved erhvervelsen fratrukket fradrag og afdrag. Dermed udliges udsving i aktivernes og passivernes værdi over tid, da aktiverne under den amortiserede metode vil svare til værdien af passiverne. Metoden må dog kun anvendes af en Lav Volatilitet NAV pengemarkedsforening, såfremt værdiansættelsen ikke afviger mere end 0,1 pct. fra markedsværdien.

Pengemarkedsforeningers investeringer

Kompromisforslaget er tilpasses forslaget til forordning om simple, gennemsigtige og standardiserede sekuritiseringer (STS sekuritiseringer), således at pengemarkedsforeninger kan investere i denne type af sekuritiseringer, inden for de rammer, som fastlægges i kompromisforslaget. Der pågår fortsat drøftelser herom, bl.a. under hensyntagen til, at forhandlingerne med Europa-Parlamentet om STS-forslaget endnu ikke er påbegyndt. Der blev opnået enighed i Rådet på forslaget i december 2015.

I modsætning til Kommissionens forslag tillader kompromisforslaget pengemarkedsforeninger at investere i andre pengemarkedsforeninger. Konkret stilles krav om, at investeringer i den samme pengemarkedsforening, og summen af investeringer i pengemarkedsforeninger generelt, ikke overstiger henholdsvis 5 pct. og 30 pct. af den enkelte pengemarkedsforenings aktiver.

En pengemarkedsforening må som udgangspunkt højst placere 5 pct. af foreningens aktiver i f.eks. pengemarkedsinstrumenter fra samme udsteder, eller op til 10 pct. af sine indskud hos det samme kreditinstitut. Variabel NAV pengemarkedsforeninger må dog investere op til 10 pct. af aktiverne i pengemarkedsinstrumenter fra samme udsteder.

Såfremt Variabel NAV pengemarkedsforeninger investerer mere end 5 pct. (og maks. 10 pct.) i instrumenter fra én udsteder, må summen af alle investeringer, der hver især udgør mellem 5 pct. og 10 pct., ikke overstige 40 pct. af pengemarkedsforeningens samlede aktiver.

Den kompetente myndighed (i Danmark Finanstilsynet) kan under visse betingelser tillade, at en pengemarkedsforenings investeringer i pengemarkedsinstrumenter udstedt eller garanteret af f.eks. en statslig myndighed eller centralbank udgør op til 100 pct. af foreningens aktiver. Kompromisforslaget fastholder på dette punkt generelt Kommissionens forslag.

Porteføljebestemmelser

Kompromisforslaget fastholder i stort omfang Kommissionens forslag fsva. regler for porteføljer. Det foreskriver fx, at alle pengemarkedsforeninger (både standardpengemarkedsforeninger og pengemarkedsforeninger med kort løbetid) skal konstruere deres porteføljer således, at mindst 10 pct. af aktiverne er placeret i aktiver med løbetid på op til en dag, og mindst 20 pct. af aktiverne er placeret i aktiver med en løbetid på op til en uge.

Kompromisforslaget supplerer det oprindelige forslag med en forpligtelse for foreningerne til at reagere med henblik på at bringe porteføljen indenfor tærsklerne igen, såfremt nogen af tærsklerne overskrides.

Kompromisforslaget indfører et særligt krav til Konstant NAV og Lav Volatilitet NAV pengemarkedsforeninger, hvorefter mindst 30 pct. af foreningens aktiver skal bestå af aktiver med løbetid på op til en uge. Såfremt denne tærskel ikke overholdes, vil forvalteren skulle underrette bestyrelsen, som skal *overveje* at benytte et af følgende tiltag for at håndtere problemet:

- Gebyr på indløsning på op til 2 pct.,
- Indløsningsbegrænsning på maksimalt 10 pct. af pengemarkedsforeningens aktier eller andele i en periode på op til 15 dage,
- Suspension af indløsning i op til 15 dage.

Såfremt andelen af aktiver med løbetid på op til en uge falder til under 10 pct. af foreningens aktiver, skal bestyrelsen indføre et vist gebyr på indløsning eller en suspension af indløsning på op til 15 dage.

Derudover foreskriver kompromisforslaget, at en Lav Volatilitet NAV eller Konstant NAV pengemarkedsforening automatisk ophører med at være en af disse typer af foreninger, hvis den i en periode på 90 dage har suspenderet indløsning i mere end 15 dage. Dvs. at foreningen vil miste retten til at betegne sig som sådanne typer pengemarkedsforeninger, hvilket må antages at tilskynde investorer, som lægger vægt herpå, til at flytte deres investeringer i foreningen væk til andre foreninger, der fortsat opfylder kravet.

'Kend-din-kunde'-politik

Kommissionens forslag indeholder en række krav til, hvilke informationer foreningerne skal have om deres investorer med henblik på at kunne forudse deres behov og adfærd. Foreningerne skal bl.a. kunne identificere mønstre i visse investorers kontantbehov, forskelligheder i deres kompleksitet og risikoaversion, samt indbyrdes relationer investorerne imellem. Foreningerne skal for så vidt også sikre, at foreningen som følge af investorers behov ikke havner i en situation, hvor der skal ske meget store indløsninger, der som konsekvens kunne medføre, at foreningens beholdning af instrumenter bliver illikvid. Kompromisforslaget fastholder i vidt omfang disse krav.

Tabel 1

Særlige krav til forskellige typer af pengemarkedsforeninger ud fra opgørelse af nettoaktivværdi (NAV) samt investeringshorisont (derudover gælder generelle krav, som er ens på tværs af pengemarkedsforeningstyper)

Nettoaktivværdi (NAV)	Konstant NAV	Lav-volatilitet NAV (ny ift. Kommissionens forslag)	Variabel NAV
Investeringshorisont	<p><u>Formandskabets kompromisforslag:</u></p> <p>Kontantbuffer Ikke krav om en kontantbuffer.</p> <p>Krav til investeringshorisont: Gennemsnitlig renteløbetid på max 60 dage. Mindst 10 pct. af aktiver med løbetid op til en dag, mindst 30 pct. op til en uge.</p> <p>Investerbare aktiver: Må kun investere i sikre og likvide værdipapirer, såsom visse obligationer, indskud i kreditinstitutter samt visse andre aktiver. Må fx ikke investere i aktier eller råvarer.</p> <p>Krav til diversificering: Må gerne investere i andre pengemarkedsforeninger. Investeringer i den samme forening, og summen af investeringer i pengemarkedsforeninger generelt må ikke overstige hhv. 5 pct. og 30 pct. af foreningens aktiver.</p> <p>Max 5 pct. af foreningens aktiver må investeres i pengemarkeds-instrumenter fra samme udsteder og max 10 pct. af foreningens aktiver må investeres i indskud hos samme kreditinstitut. Op til 20 pct. af aktiverne må investeres i særligt dækkede obligationer af høj kvalitet, såsom danske realkreditobligationer.</p> <p>Hvis foreningen investerer mere end 5 pct. (og maks. 20 pct.) i særligt dækkede obligationer af høj kvalitet fra én udsteder, må summen af investeringerne på mellem 5 pct. og 20 pct. ikke overstige 60 pct. af pengemarkedsforeningens samlede aktiver.</p> <p>Værdiansættelse: Aktiverne værdiansættes til den såkaldte 'amortiserede metode' – så længe værdiansættelsen ved denne metode alene afviger med mindre end 0,1 pct. fra markedsværdien. Hvis den afviger med mere sker værdiansættelse til markedsværdien.</p> <p>Indløsning: Investorer kan indløse deres andele til værdien ved indbetaling.</p>	<p><u>Formandskabets kompromisforslag:</u></p> <p>Kontantbuffer Ikke krav om en kontantbuffer.</p> <p>Krav til investeringshorisont: Gennemsnitlig renteløbetid på max 60 dage. Gennemsnitlig restløbetid på max 120 dage. Mindst 10 pct. af aktiver med løbetid op til en dag, mindst 20 pct. op til en uge.</p> <p>Investerbare aktiver: Må kun investere i sikre og likvide værdipapirer, såsom visse obligationer, indskud i kreditinstitutter samt visse andre aktiver. Må fx ikke investere i aktier eller råvarer.</p> <p>Krav til diversificering Max 10 pct. af foreningens aktiver må investeres i pengemarkeds-instrumenter fra samme udsteder og max 10 pct. af foreningens aktiver må investeres i indskud hos samme kreditinstitut.</p> <p>Op til 20 pct. af aktiverne må investeres i særligt dækkede obligationer af høj kvalitet, såsom danske realkreditobligationer.</p> <p>Hvis foreningen investerer mere end 5 pct. (og maks. 20 pct.) i særligt dækkede obligationer af høj kvalitet fra én udsteder, må summen af investeringerne på mellem 5 pct. og 20 pct. ikke overstige 60 pct. af pengemarkedsforeningens samlede aktiver.</p> <p>Værdiansættelse: Aktiverne værdiansættes til markedsværdien.</p> <p>Indløsning: Investorer kan kun indløse deres andele til markedsværdien af porteføljen.</p>	
Kort-løbetid forening	<p>Investerbare aktiver: Kompromisforslaget præciserer, at foreningerne kun må investere i instrumenter der er udstedt af eller garanteret af et EU-land, eller i kontanter. Dette er en indskrænkning sammenlignet med Kommissionens forslag.</p> <p>Krav til diversificering: Max 30 pct. af aktiverne må investeres i samme udstedelse.</p> <p>Værdiansættelse: Aktiverne værdiansættes ifølge kompromisforslaget ved den såkaldte 'amortiserede metode'.</p> <p>Indløsning: Investorer kan indløse deres andele til værdien ved indbetaling.</p>	<p>Investerbare aktiver: Må kun investere i sikre og likvide værdipapirer, såsom visse obligationer, indskud i kreditinstitutter samt visse andre aktiver. Må fx ikke investere i aktier eller råvarer.</p> <p>Krav til diversificering Max 10 pct. af foreningens aktiver må investeres i pengemarkeds-instrumenter fra samme udsteder og max 10 pct. af foreningens aktiver må investeres i indskud hos samme kreditinstitut.</p> <p>Op til 20 pct. af aktiverne må investeres i særligt dækkede obligationer af høj kvalitet, såsom danske realkreditobligationer.</p> <p>Hvis foreningen investerer mere end 5 pct. (og maks. 20 pct.) i særligt dækkede obligationer af høj kvalitet fra én udsteder, må summen af investeringerne på mellem 5 pct. og 20 pct. ikke overstige 60 pct. af pengemarkedsforeningens samlede aktiver.</p> <p>Værdiansættelse: Aktiverne værdiansættes til markedsværdien.</p> <p>Indløsning: Investorer kan kun indløse deres andele til markedsværdien af porteføljen.</p>	
Standard forening	Ikke mulig	Ikke mulig	Der gælder stort set de samme regler som for en pengemarkedsforening med variabel NAV og kort løbetid, bortset fra at den gennemsnitlig renteløbetid max være 6 måneder og den gennemsnitlig restløbetid max må være 12 måneder.

Dagsordenspunkt 6: Implementering af bankunionen

1. Resume

Der ventes på ECOFIN 17. juni 2016 igen orienteret om status for gennemførelsen af allerede aftalte elementer vedr. bankunionen, herunder status for deltagende landes etablering af brofinansiering til den fælles afviklingsfond (SRF), overførsel af bidrag til SRF og for national implementering af EU28-direktiverne om genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD) og om nationale indskydergarantiordninger (DGSD).

2. og 3. Baggrund og indhold

Bankunionens fælles tilsynsmekanisme (Single Supervisory Mechanism – SSM) under Den Europæiske Centralbank (ECB) blev aktiveret i november 2014. Den fælles afviklingsmekanisme (Single Resolution Mechanism – SRM) blev fuldt funktionsdygtig 1. januar 2016.

Bilag 1 giver et overblik over aktuel status for gennemførelse af allerede aftalte elementer i bankunionen. Status er beskrevet nedenfor.

Etableringen bankunionens fælles afviklingsfond (Single Resolution Fund – SRF) er forankret i en mellemstatslig aftale (Intergovernmental Agreement – IGA). IGA'en fastlægger rammen for deltagerlandenes indbetalinger af deres respektive kreditinstitutters bidrag til de nationale afdelinger i SRF, som opbygges og gradvist fusioneres i løbet af overgangsperioden fra 2016-23. IGA'en trådte i kraft 1. januar 2016 efter ratifikation i de deltagende lande med tilsammen 90 pct. af deltagende landes stemmer i Rådet.

Opbygningen af midler i afviklingsfonden SRF (finansieret af de deltagende landes kreditinstitutter) er nu påbegyndt. Som følge af EU28-reglerne i BRRD (se nedenfor) skulle alle EU-lande påbegynde at opkræve bidrag hos deres respektive kreditinstitutter til deres nationale afviklingsfonde i 2015, og som følge af IGA'en skulle landene i bankunionen overføre de modtagne bidrag til den nationale afdeling af SRF pr. 31. januar 2016. Det har de fleste lande ifølge de foreliggende oplysninger nu gjort, men der udestår fortsat enkelte lande.

SRM bygger på regelsættet fra direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende kreditinstitutter (Bank Recovery and Resolution Directive – BRRD), som gælder for hele EU28. BRRD etablerer princippet om finansiering af bankkriser ved at lade tab blive båret af aktionærer og andre usikrede kreditorer ("bail-in"). Fristen for national implementering af BRRD var 1. januar 2015. Alle EU-landene har nu implementeret BRRD, idet enkelte lande dog fortsat mangler nogle elementer i implementeringen af BRRD.

Bankunionens deltagerlande skal ifølge aftalen fra ECOFIN 8. december 2015 desuden etablere offentlig brofinansiering til SRF i overgangsperioden 2016-2024. Brofinansieringen skal sikre midlertidig finansiering, hvis bail-in (nedskrivning af tilgodehavender hos aktionærer og kreditorer) og de sektorfinansierede midler i SRF ikke er tilstrækkelige til at håndtere et nødlidende institut. Brofinansieringen

vil tage form af individuelle kreditlinjer ("kassekreditter") fra hvert af de deltagende lande til deres respektive nationale afdelinger i SRF. Der var frist for etablering af brofinansieringen 1. januar 2016. Ifølge de foreliggende oplysninger har kun et mindre antal lande endnu etableret deres brofinansiering.

Størstedelen af landene har implementeret direktivet om nationale indskydergarantiordninger (Deposit Guarantee Schemes – DGS), mens den fulde implementering fortsat udestår i enkelte lande. Fristen var primo juli 2015.

Den nye lovgivning, som implementerer BRRD og DGS i Danmark, er trådt i kraft 1. juni 2015. Så længe Danmark ikke deltager i bankunionen, skal Danmark ikke ratificere IGA, etablere brofinansiering eller overføre bidrag til SRF.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om statusorienteringen.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Orienteringen har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Orienteringen har ingen statsfinansielle konsekvenser.

Orienteringen har ingen samfunds- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høringer

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De øvrige lande ventes at tage orienteringen til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage orienteringen på ECOFIN til efterretning.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der blev senest givet en status for gennemførelsen af bankunionen i forbindelse med ECOFIN 25. maj 2016.

Bilag 1: Status for aftalte initiativer vedr. bankunionen

Tabel 2

Status for aftalte initiativer vedr. bankunionen, pr. 11. maj 2016					
Land	IGA	Overførsel af BRRD-bidrag til SRF, jf. IGA	Brofinansiering	BRRD	DGS
Østrig	Ratificeret	Overført	Pågående	Gennemført	Gennemført
Belgien	Ratificeret	Overført	Pågående	Gennemført ¹	Gennemført ¹
Cypern	Ratificeret	Udestår	Pågående	Gennemført	Gennemført
Estland	Ratificeret	Overført	Pågående	Gennemført	Gennemført
Finland	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Frankrig	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Tyskland	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Grækenland	Ratificeret	Udestår	Ikke etableret	Gennemført	Gennemført
Irland	Ratificeret	Overført	Ikke etableret	Gennemført	Gennemført
Italien	Ratificeret	Udestår	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Letland	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Litauen	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Luxembourg	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Malta	Ratificeret	Overført	Pågående	Gennemført	Gennemført
Nederlandene	Ratificeret	Overført	Pågående	Gennemført	Gennemført
Portugal	Ratificeret	Udestår	Pågående	Gennemført	Gennemført
Slovakiet	Ratificeret	Overført	Ikke etableret	Gennemført	Gennemført
Slovenien	Ratificeret	Overført	Underskrevet	Gennemført ¹	Gennemført
Spanien	Ratificeret	Overført	Ikke etableret	Gennemført	Gennemført
Bulgarien	-	-	-	Gennemført	Gennemført
Kroatien	-	-	-	Gennemført	Gennemført
Tjekkiet	Pågående	-	-	Gennemført	Gennemført
Danmark	-	-	-	Gennemført	Gennemført
Ungarn	Ratificeret	-	-	Gennemført	Gennemført
Polen	-	-	-	Gennemført ¹	Gennemført ¹
Rumænien	-	-	-	Gennemført	Gennemført
Sverige	Ikke underskriver af IGA og skal ikke ratificere			Gennemført	Pågående
UK	Ikke underskriver af IGA og skal ikke ratificere			Gennemført	Gennemført
Frist	Ultimo november 2015	31. januar 2016		1. januar 2015	Primo juli 2015

Anm.: IGA: Mellemsstatslige aftale om den fælles afviklingsfond (SRF). Overførsel af BRRD-bidrag til SRF, jf. IGA: Ifølge IGA'en skulle bankunionens deltagerlande senest 31. januar 2016 overføre de bidrag til SRF, som er opkrævet af landene i overensstemmelse med BRRD inden IGA'en trådte i kraft. Brofinansiering: Der var frist for etablering af brofinansiering til SRF 1. januar 2016. Pågående: Lande, hvor der er en dato for underskrivning. Ikke etableret: Lande, hvor der endnu ikke forelægger informationer. BRRD: Direktivet om genopretning og afvikling af kreditinstitutter. Rådet oplyste d. 30. november, at et tilstrækkeligt antal deltagende lande havde ratificeret IGA'en, så den kunne træde i kraft 1. januar 2016. DGS: Direktivet om nationale indskydergarantiordninger. ¹Lande hvor BRRD og DGS er delvist gennemført. Etablering af brofinansiering, BRRD og DGS er aktuelt genstand for lovgivningsprocesser i flere lande og billedet af implementeringen kan ændre sig på kortere sigt.

Kilde: Kommissionen og SRB.

Dagsordenspunkt 7: Bekæmpelse af terrorfinansiering

KOM(2016)50

1. Resume

Kommissionen offentliggjorde 2. februar 2016 en handlingsplan for det videre forløb ift. bekæmpelse af terrorfinansiering, og ECOFIN vedtog rådskonklusioner herom 12. februar 2016. Konklusionerne lægger op til, at Kommissionen halvårligt skal redegøre for fremskridtene i handlingsplanen for Rådet – første gang i juni 2016. Der ventes derfor en status for implementering af planen på ECOFIN 17. juni 2016. Der er endnu ikke fremlagt konkrete lovgivningsforslag fra Kommissionen. Det ventes, at Kommissionen vil fremsætte forslag om revision af 4. hvidvaskdirektiv 5. juli 2016. Kommissionen har indtil videre tilkendegivet, at forslaget vil afspejle tiltagene i handlingsplanen af 2. februar samt opfølgning på sagen om de såkaldte "Panama-papers", og Tysklands, Storbritanniens, Frankrigs, Italiens og Spaniens fælles erklæring om informationsudveksling ang. ejerskab af selskaber m.v.

Fra dansk side støtter man generelt formålet med initiativerne i Kommissionens handlingsplan.

2. Baggrund

Efter terrorangrebet i Paris i januar 2015 indgik Rådet og Europa-Parlamentet en fælleserklæring om bl.a. hurtigere national implementering af 4. hvidvaskdirektiv. Som følge af de efterfølgende terrorangreb i Paris i november 2015 offentliggjorde Kommissionen 2. februar 2016 en handlingsplan for yderligere tiltag til bekæmpelse af terrorfinansiering. På ECOFIN 12. februar 2016 blev der vedtaget rådskonklusioner om handlingsplanen. Konklusionerne lægger bl.a. op til, at Kommissionen halvårligt skal redegøre for fremskridtene i handlingsplanen for Rådet – første gang i juni 2016.

4. hvidvaskdirektiv blev vedtaget den 20. maj 2015, og EU-landene er forpligtet til at implementere direktivet inden den 26. juni 2017. Samtidig blev forordningen om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, vedtaget. Den vil have anvendelse fra den 26. juni 2017. Et af initiativerne i Kommissionens handlingsplan om bekæmpelse af terrorfinansiering var hurtigere implementering af 4. hvidvaskdirektiv – inden udgangen af 2016.

Forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af penge og terrorfinansiering, som skal implementere 4. hvidvaskdirektiv i Danmark, forventes fremsat i oktober 2016 og træde i kraft den 1. januar 2017.

3. Formål og indhold

Kommissionens handlingsplan af 2. februar 2016 sigter overordnet efter at gøre det sværere for terrororganisationer og deres bagmænd at rejse og flytte midler, samt at gøre det lettere at identificere og opspore terrorister vha. data om finansielle aktiviteter. Handlingsplanen lægger udover en hurtigere implementering af 4. hvidvaskdirektiv bl.a. også op til en yderligere målrettet styrkelse af hvidvaskdirek-

tivet og andre retsakter, samt en række tiltag der ikke kræver lovgivning. Kommissionen har endnu ikke fremlagt konkrete forslag.

For en nærmere gennemgang af indholdet af Kommissionens handlingsplan henvises til tidligere samlenotat forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 12. februar 2016.

Det ventes, at Kommissionen vil fremsætte forslag om revision af 4. hvidvaskdirektiv 5. juli 2016. Kommissionen har indtil videre tilkendegivet, at forslaget vil afspejle tiltagene i handlingsplanen af 2. februar samt opfølgning på sagen om de såkaldte "Panama-papers", og brevet af 14. april 2016 fra Tyskland, Storbritannien, Frankrig, Italien og Spanien, som vil gå foran med at udveksle oplysningerne om reelle ejere af selskaber mv. De fem lande vil igangsætte et pilotprojekt hurtigst muligt, som indebærer automatisk udveksling af oplysninger om reelle ejere af selskaber mv. I erklæringen efterlyses der også udvikling af sammenkoblede registre, som kan lette grænseoverskridende søgninger. Yderligere erklærer de fem lande, at de vil samarbejde med OECD om at etablere en global standard på området. Alle EU-landene har tilsluttet sig indholdet af brevet, hvilket bl.a. er afspejlet i rådskonklusionerne vedtaget på ECOFIN 25. maj 2016, beskrevet i samlenotatet om skatteundgåelsesdirektivet mv.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Orienteringen har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

Der henvises til samlenotat forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 12. februar 2016 for en nærmere gennemgang af gældende dansk ret på området.

7. Økonomiske konsekvenser

Orienteringen har ingen statsfinansielle-, samfunds- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Det vurderes, at forslagene i handlingsplanen samt initiativerne indeholdt i brevet fra Tyskland, Frankrig, Italien, Storbritannien og Spanien kan medføre statsfinansielle konsekvenser. Det konkrete omfang vil afhænge af forslagernes nærmere udformning og vil skulle vurderes nærmere i forbindelse med fremlæggelse og behandling af de enkelte forslag.

Samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Det vurderes, at de konkrete forslag i givet fald kan have samfunds- og erhvervs-mæssige konsekvenser bl.a. i form af nye indberetningsforpligtelser for banker mv. samt udgifter til udvikling af IT-systemer. Det vil afhænge af forslagernes nærmere udformning og vil skulle vurderes nærmere i takt med, at forslagene specificeres.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De øvrige lande ventes at tage orienteringen til efterretning.

Der har generelt været støtte til handlingsplanen om bekæmpelse af terrorfinansiering, og opbakning fra landene til hurtigt at se på nye tiltag til bekæmpelse af terrorfinansiering og hvidvask. Samtidig er der også opmærksomhed på, at tiltagene skal være afbalancerede og proportionale.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side kan man generelt støtte de nye initiativer samt Kommissionens forslag til indsats i bekæmpelsen af terrorfinansiering. Dog er det vigtigt at sikre en balance mellem en effektiv bekæmpelse af terrorfinansiering og andre hensyn, herunder innovation og vækst og grundlæggende rettigheder såsom retten til privatlivets fred. Samtidig skal man være opmærksom på, at de fleste lande inklusiv Danmark endnu ikke har implementeret 4. hvidvaskdirektiv, og man har derfor ikke haft mulighed for at vurdere effekten af de nye regler endnu.

Derudover vil man fra dansk side tage nærmere stilling til konkrete forslag i takt med, at de bliver fremsat.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen om Kommissionens handlingsplan af 2. februar 2016 har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN 12. februar 2016.

Dagsordenspunkt 8: Indenlandsk generel omvendt betalingspligt som midlertidig undtagelse fra EU's momssystem

1. Resume

ECOFIN vedtog 25. maj 2016 konklusioner vedr. Kommissionens handlingsplan (af april 2016) for momsområdet. Konklusionerne opfordrer bl.a. Kommissionen til at præsentere en dybdegående analyse vedrørende mulige midlertidige undtagelser fra det generelle momssystem på ECOFIN-mødet 17. juni 2016. Det skal bl.a. ses i lyset af nogle landes ønske om øget anvendelse af såkaldt omvendt betalingspligt for moms (hvor momsen på indenlandske leverancer mellem virksomheder indbetales af den købende virksomhed i stedet for – som normalt – den sælgende virksomhed). ECOFIN ventes på den baggrund at skulle drøfte Kommissionens analyse, som dog ikke foreligger på nuværende tidspunkt.

Omvendt betalingspligt for moms er en undtagelse fra det almindelige momssystem og bruges i dag på særlige typer af varer og tjenesteydelser, når der er særlig stor risiko for svig med momsbetalingen. I Danmark er der bl.a. omvendt betalingspligt på CO2-kvoter, metalskerot, mobiltelefoner og bærbare computere.

Mulighederne for at indføre indenlandsk generel omvendt betalingspligt for moms i enkelte EU-lande er tidligere blevet drøftet, herunder på ECOFIN 15. januar 2016, hvor landene var delte i spørgsmålet, men hvor relativt mange lande syntes villige til at imødekomme bl.a. Tjekkiet ønske om at gennemføre et pilotprojekt om generel anvendelse af omvendt betalingspligt.

2. Baggrund

Rådet vedtog 25. maj 2016 konklusioner vedr. Kommissionens handlingsplan (af april 2016) for momsområdet. Det fremgår af konklusionerne, at Kommissionen skal fremlægge en dybdegående analyse på ECOFIN i juni om muligheden for at indføre indenlandsk generel omvendt betalingspligt på moms som en midlertidig undtagelse fra momssystemet. Der ventes ikke et lovgivningsmæssigt forslag på nuværende tidspunkt.

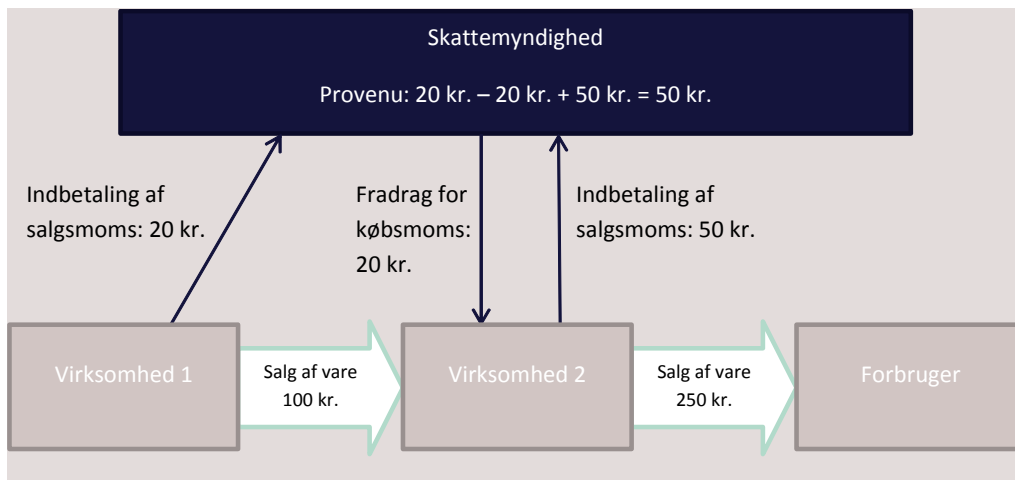
Kommissionens analyse foreligger ikke på nuværende tidspunkt, hvorfor det nærmere indhold ikke kendes.

3. Formål og indhold

Omvendt betalingspligt

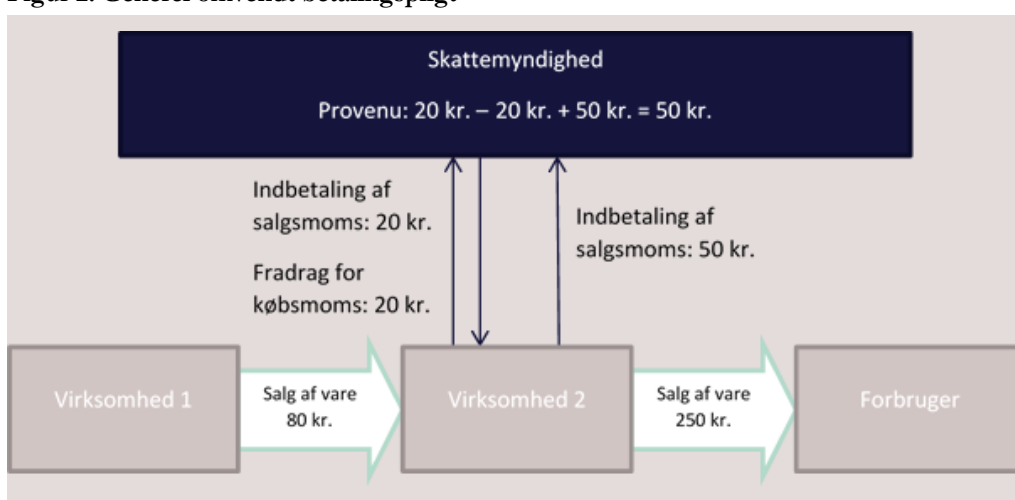
I det nuværende momssystem er momsbetalingspligten i forbindelse med *indenlandske* handler mellem to virksomheder som udgangspunkt pålagt den *sælgende* virksomhed (virksomhed 1), som opkræver moms for sine salg og indbetaler salgsmomsen til skattemyndighederne. Den *købende* virksomhed (virksomhed 2) kan herefter fradrage den købsmoms, som virksomheden har betalt for sine køb, når den indbetaler momsen på salget til det endelige forbruger, jf. figur 1.

Figur 1. Illustration af det nuværende momssystem (for indenlandsk handel)

Omvendt betalingspligt indebærer i stedet, at den *sælgende* virksomhed (virksomhed 1) ikke længere opkræver og betaler moms ved sit salg til den *købende* virksomhed (virksomhed 2). Den *købende* virksomhed (virksomhed 2) opgør og betaler i stedet salgsmomsen for sit køb fra virksomhed 1 direkte til skattemyndighederne samtidig med, at virksomheden tager fradrag for købsmomsen. Herved udligner salgs- og købsmomsen hinanden, således at salget mellem virksomhederne i praksis sker uden moms. Når virksomhed 2 videresælger varen til en forbruger opkræver virksomhed 2 moms og indbetaler den til myndighederne. Omvendt betalingspligt flytter således den samlede momsbetaling for hele værdikæden til virksomhed 2 (fx en detailhandelsvirksomhed), jf. figur 2. Momsbetalingen var før fordelt på virksomhed 1 og virksomhed 2. Den samlede momsbetaling for værdikæden (og dermed proventet til skattemyndigheden) er uændret.

Figur 2. Generel omvendt betalingspligt

Mulighederne for at indføre omvendt betalingspligt i det nuværende moms-system

Omvendt betalingspligt anvendes i dag ved *grænseoverskridende* handel mellem virksomheder (dvs. situationer, hvor den købende og den sælgende virksomhed er

hjemmehørende i forskellige EU-lande), og den konkrete sag vedrører således alene muligheden for at indføre omvendt betalingspligt for *indenlandske* handler mellem virksomheder (dvs. situationer, hvor den købende og den sælgende virksomhed er hjemmehørende i det samme EU-land).

Dog findes der i dag en række muligheder i henhold til momsdirektivet for at indføre omvendt betalingspligt på indenlandske handler mellem virksomheder. EU-landene kan vælge at anvende omvendt betalingspligt på specifikke typer af varer og tjenesteydelser, *jf. bilag 1*. Disse varer er kendetegnet ved at være let omsættelige, at have høj værdi og er derfor er særligt udsat for momssvig.

Herudover har hvert EU-land mulighed for at ansøge om yderligere enkeltstående undtagelser til at indføre omvendt betalingspligt på andre særlige varer eller tjenesteydelser. Tilladelse til at indføre omvendt betalingspligt på sådanne særligt udsatte varer eller tjenesteydelser kræver Kommissionens indstilling og enstemmighed i Rådet. Tilladelser er tidsbegrænsede med mulighed for forlængelse.

I Danmark er der i forskelligt omfang omvendt betalingspligt på guld, gas, elektricitet, CO₂-kvoter, CO₂-kreditter, gas- og elektricitetscertifikater, metalskrot, mobiltelefoner, computerchips, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere, hvilket er i overensstemmelse med momsdirektivet. Danmark har i øjeblikket ikke øvrige særlige undtagelsesbestemmelser.

Momssvig

Momssvig kan i det nuværende system foregå ved, at sælgeren unddrager sig afregningen af momsen ved f.eks. at lukke sin momsregistrering ned, mens køberen fortsat kan fradrage beløbet. Det betyder, at skattemyndighederne ikke modtager momsbetalingen i forbindelse med salget af varer eller ydelser, men yder et fradrag til den momsregistrerede køber. Momssvig kan være organiseret gennem en række sælgere og købere, hvorved den samme vare eller ydelse cirkulerer adskillige gange mellem forskellige virksomheder og der ved hver transaktion opnås fradrag for købsmoms uden at den skyldige salgsmoms betales (såkaldt "momskarruselsvig").

Omvendt betalingspligt udelukker i teorien momskarruselsvig. Den sælgende virksomhed ligger således ikke inde med momsbetalinger, som kan "forsvinde" uafhængigt af, at den købende virksomhed har opnået fradrag herfor. Hermed undgås svig i en handelskæde, men til gengæld øges risikoen for svig i sidste led i værdikæden (detailedet), da virksomheden her vil have opkrævet momsen for hele værdikæden, som kan forsvinde, hvis virksomheden lukker el. lign. Samtidig kan omvendt betalingspligt betyde øget misbrug af momsregistreringsnumre. Det skal ses i lyset af, at virksomheder i detailedet både kan have virksomheder og forbrugere som kunder (fx et byggemarked). I system med omvendt betalingspligt, skal byggemarkedet opkræve moms for salg til forbrugere, mens der ikke skal opkræves moms for salg til virksomheder. Det vil skabe incitament til at misbruge momsnumre, således at ikke-momsregistrerede personer kan købe momsfrit i detailedet.

Kommissionen argumenterer i sin momshandlingsplan for, at et momssystem med generel omvendt betalingspligt ikke har den samme grad af egenkontrol, som det nuværende system, hvor momsbetalingen sker i flere led. Kommissionen vurderer samlet set, at der er en risiko for en stigning i forekomsten af svig fx i form af tilfælde, hvor virksomhedernes private forbrug ikke momsbelægges.

Tilladelse af indenlandsk generel omvendt betalingspligt som pilotprojekt kan på længere sigt betyde, at de EU-lande, som har fået en tilladelse, ikke ønsker, at vende tilbage til nuværende system, da det kan være besværligt både for myndighederne og virksomhederne.

Kommissionen understreger i sin handlingsplan for moms, at det er vigtigt, at de politiske, juridiske og økonomiske konsekvenser ved konkrete forslag til pilotprojekter gennemanalyseres dybdegående. Kommissionen påpeger, at det er nødvendigt med fælles EU-tiltag – fremfor pilotprojekter i enkelte lande - for at bekæmpe grænseoverskridende momssvindel.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant for så vidt angår Kommissionens dybdegående analyse.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Kommissionens analyse foreligger ikke på nuværende tidspunkt, og der foreligger ikke konkrete lovgivningsforslag. Der ventes ikke initiativer med konsekvenser for dansk ret.

7. Økonomiske konsekvenser

Kommissionens analyse foreligger ikke på nuværende tidspunkt, men analysen vil ikke i sig selv indebære statsfinansielle, erhvervs- eller samfundsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring. Det kan dog nævnes, at bl.a. Dansk Erhverv tidligere har udtrykt sig skeptisk overfor brugen af omvendt betalingspligt, som Dansk Erhverv vurderer, vil påføre virksomhederne betydelige administrative byrder.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Analysen har endnu ikke været drøftet mellem EU-landene. På ECOFIN 15. januar 2016 var landene var delte i spørgsmålet, men hvor relativt mange lande synes at være villige til at imødekomme bl.a. Tjekkiet's ønske om at gennemføre et pilotprojekt, der indfører generel omvendt betalingspligt for moms på indenlandsk handlede varer i Tjekkiet.

10. Regeringens generelle holdning

Danmark vil kunne acceptere, at andre EU-lande får øget mulighed for at indføre indenlandsk omvendt betalingspligt for moms som et midlertidigt pilotprojekt.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev i forbindelse med rådsmødet (ECOFIN) 15. januar 2016 og rådsmødet (ECOFIN) 25. maj 2016 orienteret om Tjekkiet ønske om et at indføre indenlandsk omvendt betalingspligt for moms på varer og tjenesteydelser som et pilotprojekt.

Bilag 1

EU-landene kan vælge at anvende omvendt betalingspligt på følgende typer af varer og tjenesteydelser:

- levering af brugt materiale, også brugt materiale, som ikke kan genanvendes i uforandret stand, skrot, industriaffald og andet affald, genbrugsaffald, delvis forarbejdet affald (Danmark har indført omvendt betalingspligt på metalskrot).
- overdragelse af kvoter til udledning af drivhusgasser som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003, som kan overdrages i henhold til artikel 12 i nævnte direktiv (Danmark har indført omvendt betalingspligt på CO₂-kvoter og CO₂-kreditter).
- levering af mobiltelefoner i deres egenskab af apparater, der er fremstillet eller tilpasset til anvendelse i forbindelse med et net med licens og benyttet på specifikke frekvenser, uanset om de har anden anvendelse eller ej (Omvendt betalingspligt i Danmark).
- levering af integrerede kredsløbsanordninger såsom mikroprocessorer og centrale databehandlingsenheder i den tilstand, som de er i, inden de integreres i slutbrugerprodukter (Omvendt betalingspligt i Danmark).
- levering af gas og elektricitet til en afgiftspligtig videreforsandler (Omvendt betalingspligt i Danmark).
- levering af gas- og elektricitetscertifikater (Omvendt betalingspligt i Danmark).
- levering af spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere (Omvendt betalingspligt i Danmark).
- levering af råmetal og halvfabrikata af metal, herunder ædelmetaller (Danmark har indført omvendt betalingspligt på investeringsguld, guld som råmetal eller som halvforarbejdede produkter).
- levering af teleydelser.
- bygningsarbejde, herunder reparation, rengøring, vedligeholdelse, ombygnings- og nedrivningsarbejde i forbindelse med fast ejendom.
- levering af personale til bygningsarbejde.
- levering af fast ejendom i form af nye bygninger eller byggegrunde, hvis leverandøren har valgt at erlægge afgift for ydelsen.
- levering af varer, som en afgiftspligtig person har stillet som garanti til fordel for en anden afgiftspligtig person med henblik på opfyldelse af denne garanti.
- levering af varer efter afståelsen af ejendomsforbehold til en rettighedserhverver og dennes udøvelse af denne ret.
- levering af fast ejendom, der bliver solgt af domsskyldneren som led i en tvangsauktion.
- overdragelse af andre enheder, som driftsledere kan benytte med henblik på overholdelse af nævnte direktiv.
- levering af korn og industriafgrøder, herunder oliefrø og sukkerroer, der normalt ikke er beregnet til endeligt forbrug i uforarbejdet stand.

Dagsordenspunkt 9: Adfærdskodeks vedr. erhvervsbeskatning

1. Resume

Arbejdsgruppen vedr. adfærdskodeks for erhvervsbeskatning ("Adfærdskodeksgruppen") har præsenteret en rapport om sit arbejde under det nederlandske EU-formandskab. ECOFIN ventes 17. juni 2016 at vedtage rådskonklusioner, der tager adfærdskodeksgruppens rapport til efterretning.

Adfærdskodeksgruppen undersøger løbende, om EU-landene overholder aftalen om ikke at have skatteordninger i strid med adfærdskodekssets regler, dvs. dels at afvikle gældende skadelige ordninger for erhvervsbeskatning i strid med kodekset, dels ikke at indføre nye sådanne ordninger. Gruppen har desuden andre arbejdsopgaver vedr. anti-misbrug af skatteregler, administrativ praksis og forholdet til tredjelande på selskabsskatteområdet.

2. Baggrund

I december 1997 vedtog EU-landene et adfærdskodeks for erhvervsbeskatning ("Code of Conduct"). Adfærdskodekset er en politisk aftale om, at et land ikke må have skadelige særordninger med diskriminerende beskatning på selskabsområdet med henblik på at tiltrække udenlandske investeringer. Alle EU-lande har tilsluttet sig kodekset.

Adfærdskodekset angiver adfærds-kriterier for, hvornår en skatteordning anses som skadelig, jf. boks 1.

Boks 1

EU's adfærdskodeks for erhvervsbeskatning

Hovedkriteriet er, at en ordning kan være skadelig, hvis den medfører et betydeligt lavere effektivt beskatningsniveau (f.eks. nul-beskatning) i forhold til den normale beskatning i det pågældende land.

Herudover skal mindst én af de følgende kriterier være opfyldt for, at en ordning anses for skadelig:

1. den indrømmes kun til udenlandske selskaber,
2. den er isoleret fra landets egen økonomi (f.eks. hvis ordningen kun medfører fordele for udenlandsk ejede virksomheder eller kun for transaktioner med udenlandske virksomheder),
3. den kan indrømmes, uden selskabet har en realøkonomisk aktivitet eller egentlig økonomisk tilstedeværelse i det pågældende EU-land,
4. den overholder ikke armslængdeprincippet for koncerntinterne transaktioner (armslængdeprincippet betyder, at der skal anvendes de priser og vilkår, som kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter), eller
5. den mangler gennemsigtighed (fx som følge af mangel på udveksling af oplysninger med de relevante andre EU-landene).

EU-landene må ikke indføre nye ordninger i strid med kodekset ("standstill"), og de skal ophæve eller ændre deres gældende skadelige ordninger, så de skadelige elementer fjernes ("rollback").

ECOFIN etablerede i 1998 adfærdskodeksgruppen til at overvåge, at kodekset overholdes.

Adfærdskodeksgruppen har derudover løbende mandat til at undersøge andre forhold vedrørende selskabsbeskatning fx:

- udarbejde retningslinjer for bedste praksis vedrørende særlige emner, der kan give anledning til skatteundgåelse (fx retningslinjer om beskatning af indgående og udgående udbytter).
- administrativ praksis med at lempe beskatning i et omfang, der kan anses som skadeligt.
- forholdet til tredjelande uden for EU.

Gruppen rapporterer løbende (halvårligt) til Rådet (ECOFIN).

ECOFIN har opfordret *Højniveau Arbejdsgruppen for Skattesamarbejde*¹⁵ til at undersøge ændringer af adfærdskodeksgruppens overordnede organisering, arbejdsform og gennemsigtighed samt behovet for en revision af adfærdskodeksgruppens mandat.

3. Formål og indhold

Gruppens arbejde med ”standstill” og ”rollback” af skadelige skatteordninger

ECOFIN ventes den 17. juni 2016 at skulle godkende adfærdskodeksgruppens havårilige rapport om gruppens arbejde under det indeværende EU-formandskab.

I arbejdet med ”standstill” og ”rollback” har patentskatteordninger været hovedpunktet i gruppens arbejde i de seneste år. Der er tale om særligt favorable skatteordninger for indkomsten fra patenter og tilsvarende øvrige immaterielle aktiver (fx ophavsretsbeskyttet software).

Gruppen har vurderet om patentskatteordninger i EU-landene er forenelige med adfærdskodekset. Der eksisterer patentskatteordninger i 11 EU-lande¹⁶. Gruppen har vurderet, at alle de eksisterende patentskatteordninger skal justeres i lyset af adfærdskodeksen. Til dato har 10 af de berørte EU-lande (alle undtagen Frankrig) underrettet gruppen om de tiltag, som landene har foretaget for at bringe eksisterende ordninger i overensstemmelse med adfærdskodekset. Frankrig mener ikke, at deres patentskatteordning er skadelig og ser dermed ikke behovet for at afskaffe den. Gruppen har anmodet Frankrig om at påvise, at deres patentskatteordning er i overensstemmelse med adfærdskodekset.

Gruppen har herudover, i samarbejde med OECD, drøftet tekniske detaljer vedrørende en fælles standard for patentskatteordninger, der vil være i overensstemmelse med kodekset.

¹⁵ Rådsarbejdsgruppe med deltagelse af embedsmænd på højt niveau.

¹⁶ Frankrig, Storbritannien, Belgien, Luxembourg, Ungarn, Spanien, Italien, Malta, Cypern, Nederlandene og Portugal.

Gruppen har også undersøgt Gibraltars selskabsskatteregler for såkaldte ”asset holding companies” (holdingselskaber, der alene besidder aktiver). Gruppen er enig om, at dele af Gibraltars selskabsskatteregler er skadelige. Kroatien og Nederlandene (på vegne af Aruba, som er et oversøisk nederlandsk territorium) har hver især indrapporteret nye skatteordninger. Gruppen har anmodet Kommissionen om at undersøge skatteordningerne og rapportere tilbage til gruppen.

Gruppens arbejde vedrørende retningslinjer og administrativ praksis

Gruppen har bl.a. udarbejdet retningslinjer for situationer med mismatch i den skattemæssige opfattelse af et fast driftssted (såkaldt ”hybride faste driftssteder”) mellem EU-lande og tredjelande¹⁷. Hybride faste driftssteder opstår, når to lande har forskellige opfattelser af, om et selskab i det ene land har et fast driftssted i det andet land. Den forskellige skattemæssige opfattelse kan fx give anledning til dobbelt fradrag. Retningslinjerne, som ligger i forlængelse af tilsvarende retningslinjer for lignende tilfælde inden for EU, skal sikre, at dobbelt fradrag undgås.

Gruppen har desuden arbejdet på retningslinjer for udstedelsen af skatteafgørelser (fx de processuelle regler for udstedelsen af bindende svar fra skattemyndighederne til selskaber om de skattemæssige konsekvenser af en fusion mellem to selskaber eller oprettelsen af et fast driftssted) med henblik på at skabe en bedste praksis inden for EU. Der arbejdes videre på retningslinjerne.

Forholdet til tredjelande uden for EU

Gruppen undersøger ligeledes skattemæssige forhold mellem EU og tredjelande. Gruppen har tidligere besluttet, at den i første omgang prioriterede undersøgelsen af selskabsskattereglerne i Schweiz og Liechtenstein. Gruppen opfordrede derfor Kommissionen til at tage kontakt til de to lande for at undersøge, i hvilket omfang landene kan tilslutte sig adfærdskodeksens principper og kriterier. Dialogen med Schweiz er afsluttet i oktober 2014 med accept af en afskaffelse af fem skadelige skatteregimer, der var identificeret som led i dialogen.

I dialogen med Liechtenstein er der ligeledes identificeret fem skatteregimer, som kan være problematiske i forhold til adfærdskodeksens principper og kriterier. Dialogen med Liechtenstein er endnu ikke afsluttet.

ECOFIN har i maj 2016 bedt gruppen om at påbegynde arbejdet med en EU-liste over ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner (”sortliste over skattely”) senest i september 2016. Gruppen skal bl.a. fastlægge, hvilke tredjelande der bør indledes dialoger med, og undersøge mulighederne for defensive foranstaltninger på EU-plan. Gruppen har indledt arbejdet, og nedsat en undergruppe, der indledende vil fokusere på hvilke tredjelande, der skal prioriteres, og kriterierne for udvælgelsen.

¹⁷ Rådet ventes, at ville opfordre Kommissionen til at fremsætte et direktivforslag med en regel mod hybride mismatches i forhold til lande uden for EU, som ventes at kunne trække på adfærdskodeksgruppens arbejde herom.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke umiddelbare statsfinansielle konsekvenser, men begrænsning af skadelig skattekonkurrence som følge af afvikling af skadelige ordninger kan have positive statsfinansielle konsekvenser. Ligeledes har rapporten ikke i sig selv erhvervs- eller samfundsøkonomiske konsekvenser, men begrænsning af skadelig skattekonkurrence som følge af afvikling af skadelige ordninger i andre EU-lande vil have positive erhvervs- og samfundsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Alle EU-lande ventes at være enige i rapporten og at kunne tage rapporten til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er enig i rapportens konklusioner og kan støtte de ventede rådskonklusioner, der tager adfærdskodeksgruppens rapport til efterretning.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen om adfærdskodeksgruppens rapporter blev senest forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN 19. juni 2015.

Dagsordenspunkt 10: Rapport til Det Europæiske Råd om skattepolitiske emner samt rapport om skatteemner under Konkurrenceevnepagten

1. Resume

ECOFIN ventes at godkende to faktuelle statusrapporter om skattesager. Det drejer sig om ECOFIN's rapport til Det Europæiske Råd (DER) vedr. arbejdet med skattesager under det nederlandske formandskab og en rapport vedr. den såkaldt strukturerede dialog om skattepolitik i Konkurrenceevnepagten (Europluspagten).

2. Baggrund

ECOFIN's rapport til Det Europæiske Råd vedr. arbejdet med skattesager

ECOFIN ventes at præsentere en faktuel rapport til DER, der gør status for arbejdet med skattesager under det nederlandske formandskab, hvilket også er sket i forbindelse med tidligere formandsskaber.

Rapport vedr. dialog om skattepolitik i Konkurrenceevnepagten

Konkurrenceevnepagten fastslår, at de deltagende lande¹⁸ i pagten skal føre en struktureret dialog om koordinering af skattepolitik. På den baggrund udarbejdes der en statusrapport vedr. de deltagende EU-landes forpligtelser på skatteområdet under Konkurrenceevnepagten.

3. Formål og indhold

ECOFIN's rapport til Det Europæiske Råd vedr. arbejdet med skattesager

ECOFIN's rapport til DER vedr. arbejdet med skattesager under det nederlandske formandskab redegør for status ved at gennemgå de vigtigste skattesager enkeltvis. Rapporten redegør især for følgende skattesager:

Skatteundgåelsespakken

Kommissionen fremlagde 28. januar 2016 en pakke med tiltag mod skatteundgåelse. Pakken består af følgende fire elementer:

1) Et direktivforslag (*skatteundgåelsesdirektivet*) der bl.a. implementerer OECD's BEPS-anbefalinger¹⁹. Der er tale om et minimumsdirektiv med seks regler, der skal imødegå de mest udbredte former for skatteundgåelse på selskabsskatteområdet. Direktivforslaget indeholder en rentefradragsbegrænsningsregel, en exitbeskatningsregel, en "switch-over" regel, en regel om beskatning af kontrollerede udenlandske selskaber (CFC-regel), en regel om såkaldte "hybride mismatches" og en generel antimisbrugs-regel. Direktivforslaget har været drøftet på ECOFIN 25. maj 2016 og det ventes, at der kan opnås politisk enighed om direktivet på ECOFIN 17. juni, *jf. særskilt kommenteret dagsorden om skatteundgåelsesdirektivet.*

¹⁸ Der er krav til, at alle eurolande skal deltage i Konkurrenceevnepagten. Derudover har alle øvrige EU-lande på nær Storbritannien, Sverige, Kroatien, Tjekkiet og Ungarn valgt at tilslutte sig pagten.

¹⁹ OECD og G20 færdiggjorde i nov. 2015 det såkaldte BEPS-projekt ("Base Erosion and Profit Shifting") med en række anbefalinger til bekæmpelse af skatteundgåelse på selskabsskatteområdet.

2) Et direktivforslag om ændring af direktivet om administrativt samarbejde (*DACA*) der indfører krav om, at store multinationale selskaber skal udarbejde en land-for-land-rapportering til skattemyndighederne, og at skattemyndighederne i EU-landene skal udveksle denne information. Der blev opnået politisk enighed om forslaget på ECOFIN 8. marts 2016. Forslaget blev formelt vedtaget på ECOFIN 25. maj 2016.

3) En meddelelse om en *ekstern strategi for effektiv beskatning i forhold til tredjelande*. Rådskonklusionerne herom blev vedtaget på ECOFIN 25. maj 2016. Rådskonklusionerne støtter etableringen af en *fælles EU-sortliste over skattely*. Kriterierne for listen ventes at blive baseret på efterlevelse af globale standarder for transparens og informationsudveksling samt på hvorvidt der eksisterer skadelige ordninger på selskabsskatteområdet, som defineret i EU's adfærdskodeks. Adfærdskodeksgruppen²⁰ opfordres til at påbegynde udarbejdelsen af sortlisten mhp. Rådets godkendelse i 2017. Konklusionerne imødeser også iværksættelsen af et pilotprojekt om *automatisk udveksling af oplysninger om endeligt ejerskab af selskaber mv. mellem EU-lande*. *Pilotprojektet* støttes af alle EU-lande. Desuden opfordres der til videre arbejde med Kommissionens forslag om *offentlighed af visse selskabsoplysninger*²¹.

4) En *henstilling* til indholdet af EU-landenes aftaler om ikke at dobbeltbeskatte (de såkaldte dobbeltbeskatningsoverenskomster). Der blev på ECOFIN 25. maj 2016 ligeledes vedtaget rådskonklusioner vedrørende henstillingen. Konklusionerne noterer sig Kommissionens anbefalinger²²

Handlingsplan for moms

Kommissionen fremlagde 7. april 2016 en handlingsplan for momsområdet. Handlingsplanen indeholder konkrete tiltag mod momssvig og tiltag for virksomheder samt overvejelser om den langsigtede udvikling af det fælles europæiske momssystem. Handlingsplanen fokuserer overordnet på bekæmpelse af momssvig samt reduktion af de administrative byrder for erhvervslivet. Der indgår elementer som øget samarbejde mellem skattemyndighederne på tværs af EU-landene, en forbedring af informationsudvekslingen mellem skattemyndighederne samt udvikling af fælles analyseværktøjer, fx såkaldt ”Transaction Network Analysis” (TNA)²³.

Handlingsplanen lægger desuden op til, at der overgås til såkaldt forbrugslandsbeskatning ved grænseoverskridende handel *mellem virksomheder*. Forbrugslandsbeskatning indebærer, at der altid pålægges moms efter reglerne i det land, hvortil en vare eller ydelse bliver solgt. Grænseoverskridende handel *mellem virksomheder* fore-

²⁰ Adfærdskodeksgruppen er en embedsmandsgruppe bestående af repræsentanter fra alle EU-lande, hvis primære opgave er at overvåge, at EU-landene ikke indfører nye skatteordninger i strid med det såkaldte adfærdskodeks for selskabsbeskatning samt at eksisterende skadelige ordninger fjernes.

²¹ KOM(2016)198 som vedrører ændringer i regnskabsdirektivet, og behandles af konkurrenceevneministrene (COMPET).

²² Konklusionerne opfordrer desuden adfærdskodeksgruppen til at se på mulige referencer til good governance på skatteområdet i EU's aftaler med tredjelande, og understreger vigtigheden af at hjælpe udviklingslande med at leve op til good governance på skatteområdet.

²³ Det ventes, at TNA kan anvendes til at analysere udvekslet data om moms mere effektivt, således at myndighederne hurtigere kan opdage mistænkelige mønstre i momstransaktioner og netværk af momssvig.

går i dag uden moms. Handlingsplanen lægger ligeledes op til, at der indføres fuld forbrugslandsbeskatning ved grænseoverskridende salg fra en virksomhed til forbrugere. Grænseoverskridende handel fra en virksomhed til en forbruger foregår i dag med forbrugslandsbeskatning, såfremt den såkaldte fjernsalgsgrænse²⁴ er overskredet.

Endelig lægger handlingsplanen op til, at EU-landene skal have større fleksibilitet til at fastsætte nationale momssatser, herunder i forhold til reducerede satser.

Der blev på ECOFIN 25. maj 2016 vedtaget en række rådskonklusioner vedrørende handlingsplanen. Konklusionerne fokuserer på fire områder:

1. *Hasteforanstaltninger til bekæmpelse af momssvig samt håndtering af moms gab*, herunder bl.a. opbakning til øget administrativt samarbejde ml. myndigheder og informationsudveksling (herunder TNA).
2. *Foranstaltninger på kort og mellemlang sigt på momsområdet samt for små og mellemstore virksomheder (SMV'er)*, herunder bl.a. støtte til tiltag, der reducerer de administrative byrder for SMV'er og andre virksomheder.
3. *Det endelige moms system*, herunder en opfordring til flere analyser og drøftelser de kommende år med henblik på, om der skal overgås til fuld forbrugslandsbeskatning for grænseoverskridende handel mellem virksomheder.
4. *Momssatser*, herunder opbakning til øget fleksibilitet om reducerede momssatser og en konkret opfordring til, at Kommissionen skal fremsætte et forslag, der hurtigst muligt tillader at afskaffe momsen på hygiejneprodukter til kvinder.

Rente-/royalty-direktivet

Kommissionen fremsatte 11. november 2011 et forslag til et nyt rente-/royalty-direktiv, der stadig behandles på teknisk niveau. Der foreslås bl.a. en ændring af definitionen af koncernforbundne selskaber (associerede selskaber). Det foreslås også at indsætte en betingelse om minimumsbeskatning. Det betyder, at det land hvorfra renter og royalties betales, kun skal have pligt til at undlade beskatning, hvis der i det land, hvor modtageren er hjemmehørende, sker en vis effektiv minimumsbeskatning af betalingerne. Endelig foreslås der en omgælsesbestemmelse til bekæmpelse af misbrug. Sagen har ikke været drøftet politisk under nederlandsk formandskab.

Rentebeskatningsaftaler med tredjelande

ECOFIN vedtog 14. maj 2013 et mandat til Kommissionen om forhandling med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino om revision af rentebeskatningsaftalerne mellem EU og disse tredjelande. Rentebeskatningsaftalerne

²⁴ I dag er fjernsalgsgrænserne forskellig i EU-landene. I Danmark er fjernsalgsgrænsen 280.000 kr. årligt. Det vil sige, at en virksomhed i et andet EU-land skal momsregistreres i Danmark og pålægge dansk moms på salg direkte til forbrugere i Danmark, så snart virksomhedens samlede salg af varer til forbrugere i Danmark overstiger den danske fjernsalgsgrænse på 280.000 kr. årligt. Omvendt skal danske virksomheder momsregistreres i andre EU-lande, når virksomhedens samlede salg overstiger de enkelte EU-landes fjernsalgsgrænser.

sikrer beskatning af rentebetalinger fra banker i disse lande til personer i EU-lande. Det sker i de hidtidige rentebeskatningsaftaler ved opkrævning af såkaldt kildeskat af disse betalinger, hvorefter provenuet deles med personens bopælsland. Revisionen indebærer, at ordningen med kildebeskatning afløses af en ordning med automatisk udveksling af oplysninger om konti og indeståender i overensstemmelse med det ændrede direktiv om administrativt samarbejde (DAC2) og den globale OECD-standard herom. Det medfører, at kildebeskatningen bortfalder, og at rentebetalinger i stedet for bliver beskattet efter reglerne i bopælslandet.

Der er herefter indgået nye reviderede rentebeskatningsaftaler med henholdsvis Schweiz og Liechtenstein, som blev godkendt 8. december 2015, samt en ny revideret rentebeskatningsaftale med San Marino, som blev godkendt 21. april 2016. For så vidt angår Andorra fik Kommissionen mandat til at underskrive aftalen 12. februar 2016. Der forhandles fortsat med Monaco.

Forslaget om afgift på finansielle transaktioner

Kommissionen fremsatte 14. februar 2013 forslag til et direktiv om gennemførelse af et forstærket samarbejde mellem en række EU-lande²⁵ på området for afgift på finansielle transaktioner. ECOFIN vedtog 22. januar 2013 en bemyndigelse hertil. Forslaget drøftes fortsat på teknisk og politisk niveau. Det er fortsat uklart, hvad der kan opnås enighed om.

Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning.

Arbejdsgruppen vedr. adfærdskodeks for erhvervsbeskatning ("Adfærdskodeksgruppen") har fortsat sit arbejde under det nederlandske formandskab.

Der har endvidere under det nederlandske formandskab været en drøftelse af adfærdsgruppens fremtid. ECOFIN vedtog i rådskonklusioner fra 8. marts 2016 ændringer af adfærdskodeksgruppens overordnede organisering, arbejdsform og gennemsigtighed. Der blev bl.a. truffet beslutning om at justere reglerne for beslutningstagning, således at processen for adfærdsgruppens bedømmelser af skatteregimer bliver hurtigere.

Desuden opfordrede ECOFIN til, at *Højniveau Arbejdsgruppe for Skattesamarbejde* (Rådsarbejdsgruppe med deltagelse af embedsmænd på højt niveau) efterser adfærdskodeksgruppens beslutningsprocedure, gennemsigtighed og arbejdsform. Der opfordres til særlig fokus på effektiviteten i beslutningstagningen, herunder at reglen om bedømmelser af skatteregimer træffes med bred konsensus. Undersøgelsen skal afrapporteres til ECOFIN i december 2017. Derudover opfordrede ECOFIN i rådskonklusionerne af 8. marts 2016 *Højniveau Arbejdsgruppe for Skattesamarbejde* til at undersøge spørgsmålet om revision af adfærdskodeksgruppens mandat. *Højniveau Arbejdsgruppe for Skattesamarbejde* skal undersøge de nærmere be-

²⁵ Tyskland, Frankrig, Grækenland, Belgien, Portugal, Østrig, Slovenien, Italien, Spanien, Estland og Slovakiet. Estland meddelte i marts 2016, at de ikke længere ønsker at deltage i det forstærkede samarbejde om en afgift på finansielle transaktioner. Deltagerkredsen er således reduceret fra 11 til 10 lande.

stemmelser for udvidelse af mandatet og ajourføring af kriterierne i adfærdskodekset.

Rapport vedr. dialog om skattepolitik i Konkurrenceevnepagten

Statusrapporten vedr. den såkaldt strukturerede dialog om skattepolitik under Konkurrenceevnepagten henviser til ECOFIN's rapport til Det Europæiske Råd vedr. arbejdet med skattesagerne. Rapporten uddyber de sager, der har relevans for forpligtelserne under Konkurrenceevnepagten. Der er særligt fokus på skatteundgåelsesdirektivet, direktivet (DAC4) om obligatorisk og automatisk udveksling af store multinationale koncerners "land for land-rapportering" mellem skattemyndighederne, rente-/royaltydirektivet og rentebeskatningsaftaler med tredjelande.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Ikke relevant.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes at godkende de to statusrapporter.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage de to statusrapporter til efterretning og kan støtte en godkendelse.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 11: Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten

1. Resume

Slovenien (frist 2015), Irland (frist 2015) og Cypern (frist 2016) har alle fået bragt deres offentlige underskud under 3 pct. af BNP i 2015. Kommissionen har derfor fremlagt forslag til Rådet om at ophæve de tre landes henstillinger.

Kommissionen har udarbejdet rapporter om Belgien, Finland og Italien, som ikke har eksisterende henstillinger, men som risikerer at overtræde Stabilitets- og Vækstpagtens gældsregel. Kommissionen finder i sine rapporter, at Belgien, Finland og Italien ud fra en samlet vurdering alle efterlever reglerne, og Kommissionen lægger derfor ikke op til at de tildeles henstillinger. Der skal dog foretages en ny vurdering af Italien til efteråret, når Italien fremlægger sine konkrete finanspolitiske planer for 2017.

Kommissionen har ikke fremlagt konkrete forslag vedr. Portugals og Spaniens henstillinger, men har annonceret, at de to landes frister for at bringe underskuddene under 3 pct. af BNP vil blive forlænget med ét år til hhv. 2016 og 2017, og at man vil vende tilbage til disse sager i juli.

Der ventes at være støtte til Kommissionens forslag om at ophæve henstillingerne for Cypern, Irland og Slovenien. Landene ventes at kunne acceptere Kommissionens overordnede konklusioner vedr. Belgien, Finland og Italien. Det er muligt, at der vil blive rejst kritik af Kommissionens håndtering af Portugal og Spanien.

Regeringen støtter de konkrete forslag om at ophæve henstillingerne til Cypern, Irland og Slovenien. Regeringen støtter ligeledes, at Finland ikke tildeles en henstilling. Regeringen kan principielt acceptere, at Belgien og Italien ikke tildeles henstillinger på nuværende tidspunkt. Det er dog afgørende, at gældsreglens krav til budgetforbedringer gennemføres i takt med den ventede bedring af den økonomiske situation, og at Italien leverer de lovede strukturelle budgetforbedringer i sine planer for 2017.

2. Baggrund

Kommissionen har 18. maj 2016 (samtidig med offentliggørelsen af landespecifikke anbefalinger) som led i den løbende overvågning af landenes finanspolitik offentliggjort en pakke med vurderinger og forslag til skridt under Stabilitets- og Vækstpagtens (SGP) procedure for uforholdsmæssigt store underskud (EDP).

Pakken indeholder konkrete forslag til Rådet om at ophæve henstillingerne til Irland, Cypern og Slovenien. Kommissionen har også udarbejdet rapporter om Belgien, Finland og Italien, som ikke har henstillinger, men som er i fare for at overtræde Stabilitets- og Vækstpagtens gældsregel. Kommissionen er desuden kommet med en foreløbig udmelding om Portugals og Spaniens henstillinger.

3. Formål og indhold

Kommissionen har stillet forslag om ophævelse af henstillingerne til Cypern, Irland og Slovenien. Ifølge Stabilitets- og Vækstpagten kan en henstilling ophæves, hvis underskuddet er bragt holdbart under grænsen på 3 pct. af BNP – dvs. at det

faktiske observerede underskud er bragt under 3 pct. af BNP til fristen, og det skønnes at forblive under grænsen i hele prognoseperioden, dvs. aktuelt frem til og med 2017. For lande med EDP-procedurer, som er påbegyndt efter, at reglerne blev strammet med six-pack'en i 2011, er der samtidig et krav om overholdelse af gældsreglens strammingskrav før en henstilling kan ophæves. Cypern, Irland og Sloveniens procedurer er dog alle startet før 2011.

Cypern – Ophævelse af henstilling

Cypern modtog i 2010 en henstilling under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud, efter at landet i 2009 overtrådte Stabilitets- og Vækstpagtens grænse på 3 pct. af BNP for det offentlige underskud og samtidig ikke så ud til at ville overholde Stabilitets- og Vækstpagtens grænse for bruttogæld på 60 pct. af BNP. Henstillingen havde frist i 2012. I 2013 blev Cypern tildelt en revideret henstilling med frist i 2016 (den nuværende), da det blev vurderet, at Cypern levede op til betingelserne for en forlængelse (Cypern havde gennemført tilstrækkelige *strukturelle* budgetforbedringer, men det *faktiske* underskud var ikke bragt under 3 pct. af BNP til fristen i 2012 pga. en dårligere økonomisk udvikling end ventet dengang henstillingen blev tildelt).

Både Kommissionens forårsprognose og Cyperns stabilitetsprogram peger på, at kravet for ophævelse af henstillingen nu er opfyldt, idet underskuddet er bragt holdbart under 3 pct. af BNP allerede i 2015 (et år før fristen) og forventes at blive under grænsen i hele Kommissionens prognoseperiode (til og med 2017). På den baggrund har Kommissionen fremsat forslag til Rådet om at ophæve Cyperns henstilling.

Tabel 1

Kommissionens skøn for Cyperns offentlige finanser

Pct. af BNP	2013	2014	2015	2016	2017
Faktisk saldo	-4,9	-8,9	-1,0	-0,4	0,0
Strukturel saldo	-1,3	3,0	1,7	0,4	-0,5
Gæld	102,5	108,2	108,9	108,9	105,4

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2016

Irland – Ophævelse af henstilling

Irland modtog i 2009 en henstilling under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud, efter at landet i 2008 overtrådte Stabilitets- og Vækstpagtens grænse på 3 pct. af BNP for det offentlige underskud og samtidig ikke så ud til at ville overholde Stabilitets- og Vækstpagtens grænse for bruttogæld på 60 pct. af BNP. Henstillingen er siden blevet revideret og forlænget to gange. Begge gange blev det vurderet, at Irland levede op til betingelserne for en forlængelse (Irland havde gennemført tilstrækkelige *strukturelle* budgetforbedringer, men det *faktiske* underskud var ikke på sporet til at blive bragt under 3 pct. af BNP til fristen pga. en dårligere økonomisk udvikling end ventet på tidspunktet for henstillingerne). Den nuværende henstilling fra 2010 havde frist i 2015.

Både Kommissionens forårsprognose og Irlands stabilitetsprogram peger på, at kravet for ophævelse af henstillingen nu er opfyldt, idet underskuddet er bragt holdbart under 3 pct. af BNP i 2015 og forventes at blive under grænsen i hele Kommissionens prognoseperiode (til og med 2017). På den baggrund har Kommissionen fremsat forslag til Rådet om at ophæve Irlands henstilling.

Tabel 2

Kommissionens skøn for Irlands offentlige finanser

<i>Pct. af BNP</i>	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Faktisk saldo	-53,7	-21,8	-14	-5,7	-3,8	-2,3	-1,2	-0,7
Strukturel saldo	-8,9	-7,5	-6,2	-4,0	-2,7	-2,2	-2,0	-1,0
Gæld	86,8	109,1	120,1	120,0	107,5	93,8	89,1	86,6

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2016

Slovenien – Ophævelse af henstilling

Slovenien modtog i 2009 en henstilling under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud med frist i 2013 pba. en planlagt overskridelse af Stabilitets- og Vækstpagtens grænse på 3 pct. af BNP for det offentlige underskud i 2009. Henstillingen blev revideret i 2013, da det blev vurderet, at Slovenien levede op til betingelserne for en forlængelse (Slovenien havde gennemført tilstrækkelige *strukturelle* budgetforbedringer, men det *faktiske* underskud så ikke ud til at kunne blive bragt under 3 pct. af BNP til fristen i 2013 pga. en dårligere økonomisk udvikling end ventet dengang henstillingen blev tildelt). Den nuværende reviderede henstilling havde frist i 2015.

Både Kommissionens forårsprognose og Sloveniens stabilitetsprogram peger på, at kravet for ophævelse af henstillingen nu er opfyldt, idet underskuddet er bragt holdbart under 3 pct. af BNP i 2015 og forventes at blive under grænsen i hele Kommissionens prognoseperiode (til og med 2017). På den baggrund har Kommissionen fremsat forslag til Rådet om at ophæve Sloveniens henstilling.

Tabel 3

Kommissionens skøn for Sloveniens offentlige finanser

<i>Pct. af BNP</i>	2013	2014	2015	2016	2017
Faktisk saldo	-15,0	-5,0	-2,9	-2,4	-2,1
Strukturel saldo	-2,1	-2,6	-2,7	-2,5	-2,9
Gæld	71,0	81,0	83,2	80,2	78,0

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2016

Håndtering af andre lande med henstillinger

Hvis henstillingerne til Cypern, Irland og Slovenien ophæves vil seks lande fortsat have henstillinger. *Kroatien* (frist i 2016), *Portugal* (ventes at få ny frist i 2016, jf.

nedenfor), *Grækenland* (frist i 2016), *UK* (frist i finansåret 2016/2017), *Frankrig* (frist i 2017) og *Spanien* (ventes at få ny frist i 2017, jf. nedenfor).

Portugal har en henstilling fra 2013 (som oprindeligt er fra 2009, men som flere gange og senest i 2013 er blevet forlænget) med frist for at bringe underskuddet under 3 pct. af BNP i 2015. Portugals underskud i 2015 er i Kommissionens forårsprognose opgjort til 4,4 pct. af BNP, og fristen er dermed ikke overholdt. Kommissionen har offentligt oplyst, at man vil foreslå Rådet at forlænge fristen med ét år til 2016.

Spanien har en henstilling fra 2013 (som også er fra 2009, men som flere gange og senest i 2013 er blevet forlænget) med frist i 2016. Spaniens underskud i 2016 er i Kommissionens forårsprognose skønnet til 3,9 pct. af BNP, og fristen ser dermed ikke ud til at blive overholdt. Kommissionen har offentligt oplyst, at man vil stille forslag til Rådet om at forlænge fristen med ét år til 2017.

Kommissionen har oplyst, at man vil vurdere de to lande igen i juli. Det er imidlertid uvist, præcist hvornår de formelle forslag om forlængelse af Spaniens og Portugals henstillinger officielt fremsættes, og hvornår der skal tages endeligt stilling til sagerne (herunder vedr. eventuelle sanktioner knyttet til utilstrækkelig efterlevelse af henstillingerne). Spanien afholder parlamentsvalg d. 26. juni. Det vides ikke, om Kommissionen vil foreslå at optrappe proceduren for Portugal og Spanien med et såkaldt pålæg (en skærpet henstilling) og evt. sanktioner, eller om Kommissionen blot vil foreslå nye ”almindelige” henstillinger med en forlænget frist.

Kommissionen ventes ikke at lægge op til nye skridt for *Kroatien*, *Grækenland*, *UK* og *Frankrig*.

Belgien

Belgien har ikke en henstilling, men er i fare for at overtræde Stabilitets- og Vækstpagtens gældsregel. Kommissionen skønner i sin analyse, at Belgien forbedrede sit strukturelle underskud med 0,1 pct. af BNP i 2014. I 2015 udgør den estimerede strukturelle budgetforbedring 0,2 pct. af BNP, og i 2016 er den opgjort til 0,3 pct. af BNP. Belgien er dermed langt fra at have gennemført de krævede budgetforbedringer på 0,8 pct. af BNP årligt, som følger af gældsreglens overgangsordning²⁶. Kommissionens analyse tager dog udgangspunkt i en helhedsvurdering, som også inddrager relevante faktorer i overensstemmelse med reglerne. Kommissionen peger her bl.a. på den ugunstige økonomiske situation, udsigten til at Belgien overordnet vil overholde MTO-reglerne og Belgiens ambitiøse reformprogram som formildende omstændigheder. Den samlede vurdering er på den baggrund, at Belgien overholder gældsreglen og ikke skal tildeles en henstilling.

²⁶ Hvis et lands gæld overstiger 60 pct. af BNP, skal den mindskes tilstrækkeligt og nærme sig referenceværdien med en tilfredsstillende hastighed (det vil som udgangspunkt sige, at overskridelsen skal mindskes med 1/20 årligt). For lande, som har fået ophævet en henstilling fra før november 2011, gælder en overgangsordning i de første tre år efter ophævelsen, som indebærer at landet skal gennemføre *strukturelle* budgetforbedringer af en vis størrelse, som sikrer overholdelse af gældsreglen i slutningen af treårsperioden. Belgien er underlagt overgangsordningen i 2014-16.

Tabel 4**Kommissionens skøn for Belgiens offentlige finanser**

<i>Pct. af BNP</i>	2013	2014	2015	2016	2017
Faktisk saldo	-3,0	-3,1	-2,6	-2,8	-2,3
Gæld	105,2	106,5	106,0	106,4	105,6
Strukturel budgetforbedring	0,6	0,1	0,2	0,3	0,2
Krævet strukturel forbedring*	-	0,8	1,1	2,0	-

Anm.: * Inkl. akkumuleret underefterlevelse

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2016, Kommissionens rapport om Belgien, COM(2016)291

Italien

Italien har ikke en henstilling, men er i fare for at overtræde Stabilitets- og Vækstpagtens gældsregel. Kommissionen skønner, at Italien har gennemført strukturelle budgetforbedringer svarende til 0,4 pct. af BNP i 2013, -0,2 pct. af BNP i 2014 (dvs. en lempelse), og 0,1 pct. af BNP i 2015. Landet er dermed langt fra at have levet op til kravet om budgetforbedringer på ca. 0,9 pct. af BNP årligt, som følger af gældsreglens overgangsordning²⁷. Kommissionen påpeger dog, med henvisning til reglerne om relevante faktorer, en række formildende omstændigheder, som omfatter den ugunstige økonomiske situation, udsigten til at Italien overordnet vil overholde MTO-reglerne og Italiens ambitiøse reformplaner.

Kommissionen vurderer på den baggrund, at Italien overholder gældsreglen, og at der ikke er grundlag for at tildele en henstilling på nuværende tidspunkt. Kommissionen vil dog foretage en ny vurdering af Italien til efteråret, når Italien fremlægger konkrete finanspolitiske planer for 2017, idet den positive vurdering af overholdelsen af MTO-reglerne er betinget af, at Italien gennemfører visse lovede budgetforbedringer i 2017.

Tabel 5**Kommissionens skøn for Italiens offentlige finanser**

<i>Pct. af BNP</i>	2013	2014	2015	2016	2017
Faktisk saldo	-2,9	-3,0	-2,6	-2,4	-1,9
Gæld	129,0	132,5	132,7	132,7	131,8
Strukturel budgetforbedring	0,4	-0,2	0,1	-0,7	0,0
Krævet strukturel forbedring*	0,9	1,2	2,6	-	-

Anm.: * Inkl. akkumuleret underefterlevelse

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2016, Kommissionens rapport om Italien, COM(2016)305

Finland

Finlands bruttogæld udgjorde i 2015 63,1 pct. af BNP og overskred dermed Stabilitets- og Vækstpagtens grænse på 60 pct. af BNP. Kommissionen peger dog på en

²⁷ Italien var underlagt overgangsordningen i 2013-15.

række relevante faktorer som udgør formildende omstændigheder, herunder konjunkturernes effekt på gældskvoten, at en del af gælden er blevet optaget for at yde finansiell assistance til andre eurolande, at Finland har opbygget betydelige aktiver i takt med den stigende gæld, og at Finland overordnet ventes at overholde MTO-reglerne. Kommissionen vurderer på den baggrund, at Finland overholder gældsreglen, og at der ikke er grundlag for at tildele en henstilling.

Tabel 6

Kommissionens skøn for Finlands offentlige finanser

<i>Pct. af BNP</i>	2013	2014	2015	2016	2017
Underskud	-2,6	-3,2	-2,7	-2,5	-2,3
Strukturelt underskud	-1,2	-1,6	-1,4	-1,6	-1,5
Gæld	55,5	59,3	63,1	65,2	66,9

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2016

4. Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen konsekvenser for dansk ret.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ingen direkte statsfinansielle- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Sikring af sunde og holdbare offentlige finanser i EU-landene generelt, herunder efterlevelse af landenes henstillinger og dermed lavere underskud, gæld og renter, vil understøtte vækst og beskæftigelse i EU og i Danmark.

Andre EU-landes konsolidering af de offentlige finanser har positive effekter på den samlede økonomiske udvikling i Europa og dermed Danmark, herunder tilliden til finanspolitikken.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes at være generel støtte til Kommissionens forslag om at ophæve henstillingerne for Cypern, Irland og Slovenien. Det er muligt, at der vil blive rejst kritik af Kommissionens annoncerede udskydelse af den endelige stillingtagen til håndteringen af Portugal og Spanien.

Landene ventes at kunne acceptere Kommissionens overordnede konklusioner vedr. Belgien, Finland og Italien.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen lægger vægt på, at EU-landene lever op til EU's fælles regler om finanspolitik, herunder at landene efterlever deres konkrete henstillinger, så finanspolitikken understøtter tilliden og lave renter samt en sund økonomisk udvikling i de enkelte lande og i EU som helhed, og forebygger nye gældskriser.

Regeringen støtter Kommissionens konkrete forslag om at ophæve henstillingerne til Cypern, Irland og Slovenien.

Regeringen noterer sig, at Kommissionen vil vurdere sagerne om Portugal og Spanien igen i juli. Regeringen vil fastlægge sin nærmere holdning i disse sager, når der foreligger konkrete forslag fra Kommissionen.

Regeringen kan principielt acceptere, at Belgien og Italien ikke tildeles henstillinger på nuværende tidspunkt, men finder det samtidig afgørende, at de krævede budgetforbedringer i henhold til gældsreglen gennemføres, mhp. at sikre en holdbar gældsudvikling, i takt med den ventede bedring af den økonomiske situation. Det er ligeledes centralt, at Italien leverer de lovede strukturelle budgetforbedringer i 2017, som sikrer efterlevelse af MTO-reglerne i 2017.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sager under dagsordenspunktet *Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten* er løbende forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN-møderne. De aktuelle henstillinger er alle tildelt og behandlet i perioden 2009-15.

Dagsordenspunkt 12: Revisionsrettens rapport om Kommissionens implementering af proceduren for uforholdsmæssigt store underskud (EDP)

1. Resume

Den Europæiske Revisionsret har offentliggjort en rapport vedr. Kommissionens implementering af Stabilitets- og Vækstpagtens procedure for uforholdsmæssigt store underskud (EDP).

I rapporten udtrykker revisionsretten sig kritisk om bl.a. 1) forhold vedr. Kommissionens arbejde med at indsamle og bearbejde statistik fra de nationale statistikmyndigheder, 2) manglende transparens vedr. data og metoder i Kommissionens vurderinger ift. tildeling og efterlevelse af henstillinger, 3) manglende fokus på håndhævelse af Stabilitets- og Vækstpagtens gældskriterium, 4) svag opfølgning på implementering af strukturreformer i EDP-regi og 5) manglende brug af reglernes sanktionsmuligheder.

Rådet skal vedtage rådskonklusioner vedr. revisionsrettens rapport. Konklusionerne ventes behandlet på ECOFIN d. 17. juni 2016.

Regeringen støtter EU's finanspolitiske regler og lægger vægt på, at de implementeres fuldt ud på en effektiv, konsistent og transparent måde, således at sunde og holdbare offentlige finanser understøtter lave renter og en sund økonomisk udvikling i de enkelte lande og i EU som helhed, og man forebygger nye gældskriser. Regeringen kan støtte det foreliggende udkast til rådskonklusioner om revisionsrettens rapport.

2. Baggrund

Den Europæiske Revisionsret har 19. april 2016 offentliggjort en rapport vedr. proceduren for uforholdsmæssigt store underskud (EDP), som er fastlagt i traktaten (artikel 126) og præciseret og udbygget i Stabilitets- og Vækstpagten²⁸. Rapporten vedrører Kommissionens implementering af proceduren mellem 2009 og 2015, og rapporten fokuserer særligt på procedurene for seks udvalgte lande (Cypern, Tjekkiet, Frankrig, Tyskland, Italien og Malta)²⁹. Kommissionen har offentliggjort en skriftlig reaktion på revisionsrettens kritik.

Rådet skal indenfor 3 måneder³⁰ fra rapportens offentliggørelse vedtage rådskonklusioner vedr. revisionsrettens rapport. Der foreligger et udkast til rådskonklusioner, som ventes vedtaget på ECOFIN 17. juni 2016.

3. Formål og indhold

Kommissionens (Eurostats) rolle vedr. dataindsamling og dialog med landene

Revisionsretten finder, at Kommissionen ikke har klare interne processer for vurdering af kvaliteten af de data, som medlemsstaterne indberetter. Kommissionens processer bør gøres mere transparente og klare, og der bør sikres bedre overvåg-

²⁸ Den Europæiske revisionsret – Særberetning 10/2016 – ”Det kræver yderligere forbedringer at sikre, at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud gennemføres effektivt”

²⁹ De konkrete lande udgør ifølge revisionsretten en repræsentativ stikprøve af store og små lande.

³⁰ Fristen er fastlagt i Rådets ”konklusioner om forbedring af gennemgangen af Revisionsrettens særberetninger i forbindelse med meddelelsen af decharge” vedtaget på ECOFIN d. 8. maj 2000.

ning af landenes nationale kontrolprocesser. Kommissionen bør bl.a. også udvide de løbende dialogbesøg hos de nationale statistikmyndigheder, og bruge sanktionsmuligheder overfor lande, der ikke indberetter fyldestgørende statistiske oplysninger³¹.

Kommissionen har i sin skriftlige reaktion angivet, at man anerkender vigtigheden af transparens og løbende har gjort og fortsat gør en stor indsats for at forbedre transparensen. Man er generelt villig til at se på revisionsrettens anbefalinger.

Transparens i implementeringen af EDP

Kommissionens analyser, som ligger til grund for forslag vedr. henstillinger, er ifølge revisionsretten svære at gennemskue og information om centrale antagelser og parametre har ofte ikke været tilgængelig.

Kommissionen bør blive klarere vedr. sine metoder ved bl.a. at indføre en mere klar standard for vægtningen af de forskellige elementer, som indgår i analyserne, og give klarere forklaringer på sine konklusioner. Kommissionen bør også sørge for, at alle oplysninger og antagelser, der bruges i EDP-analyser, er offentligt tilgængelige, så alle har mulighed for at genskabe analyserne og konklusionerne. Desuden bør nationale uafhængige finanspolitiske råd involveres i vurderingerne af pålideligheden af de oplysninger om finanspolitiske effekter, som landene indberetter.

Kommissionen har i sin skriftlige reaktion angivet, at man mener at den nødvendige information om metoder, antagelser mm., som bruges i EDP-analyser, er tilgængelig (det meste er offentligt). Der har dog været et løbende arbejde med at øge transparensen og udvikle metoderne, og Kommissionen anerkender, at der tidligere har været et problem med transparens. Kommissionen nævner, at man for at sikre transparens bl.a. udgiver et årligt offentligt kompendium (Vade Mecum) om Stabilitets- og Vækstpagten og uddeler tekniske noter på embedsmandsniveau.

Gældskriteriet

Revisionsretten påpeger, at Kommissionen generelt ikke lægger tilstrækkelig vægt på kriteriet om, at bruttogælden højst må udgøre 60 pct. af BNP, sammenlignet med kriteriet om, at underskuddet højst må udgøre 3 pct. af BNP. Der er risiko for at skade gældskriteriets troværdighed og svække den finanspolitiske holdbarhed i landene. Kommissionen anbefales at sætte mere fokus på landenes gældsudvikling, at sørge for at de krævede finanspolitiske stramninger i henstillinger sikrer en troværdig konvergens mod overholdelse af gældsreglen og at angive konkrete årlige mål for gældsudviklingen i henstillinger.

³¹ Kommissionen fremlagde dog i maj 2015 et forslag til Rådet om at tildele Spanien en bøde på 19 mio. euro pba. af en vurdering om, at Spanien havde udvist forsømmelighed vedr. indberetningen af visse data for de offentlige finanser. Bøden blev efterfølgende vedtaget af Rådet.

Kommissionen oplyser i sin skriftlige reaktion, at man ikke er enig i, at der lægges utilstrækkelig vægt på gældskriteriet. Kommissionen fremhæver, at overholdelse af gældsreglen løbende vurderes parallelt med underskudskriteriet. Kommissionen understreger, at man bør være forsigtig med at angive konkrete mål for gældsudviklingen i henstillinger, da gælden i mindre grad er under regeringens kontrol end underskuddet er, idet gælden påvirkes af en række andre faktorer end blot de årlige underskud.

Strukturreformer

Kommissionen har igennem de senere år lagt mere og mere vægt på landenes planer for strukturreformer i spørgsmål om tildeling og efterlevelse af henstillinger. Ifølge revisionsretten bør fokus på, om landene gennemfører de lovede reformer skærpes, herunder ved at bruge det europæiske semester og proceduren for makroøkonomiske ubalancer.

Kommissionen peger i sin skriftlige reaktion på, at strukturreformer indgår som en relevant faktor i henhold til reglerne, når det skal vurderes, om der skal tildeles en henstilling til et land. Der er dog ikke juridisk basis for at håndhæve implementeringen af strukturelle reformer indenfor EDP-reglerne. Overvågningen af fremskridt med strukturreformer sker derfor under det europæiske semester på linje med overvågningen af lande udenfor EDP. Manglende efterlevelse af anbefalinger under det europæiske semester kan dog indgå som en forværende omstændighed i EDP-analyser.

Sanktioner

Mulighederne for at tildele sanktioner til eurolande, som ikke efterlever deres henstillinger er aldrig blevet brugt. Revisionsretten anbefaler, at Kommissionen i tilfælde med manglende efterlevelse af henstillinger stiller forslag til Rådet om, at sanktionsmulighederne tages i brug. Det anbefales også, at Kommissionen indleder traktatbrudsprocedurer imod lande, som ikke måtte opfylde de løbende rapporteringskrav (om tiltag mv.), der er for lande med henstillinger.

Kommissionen oplyser i sin skriftlige reaktion, at man altid har handlet i overensstemmelse med Traktaten, og at man, i overensstemmelse med reglerne, vil anbefale Rådet at benytte sanktioner overfor lande, som ikke efterlever reglerne.

Udkast til rådskonklusioner om revisionsrettens rapport

I udkastet til rådskonklusioner bifalder Rådet revisionsrettens rapport. Rådet understreger revisionsrettens konklusioner og anbefalinger og noterer sig, at rapporten omhandler seks landes underskudsprocedurer i perioden 2009 til 2015. Rådet bifalder Kommissionens detaljerede svar på rapporten fra revisionsretten.

Rådet genkalder, at Stabilitets- og Vækstpagten er regelbaseret og har til formål at sikre holdbare offentlige finanser og fremme makroøkonomisk stabilitet.

Rådet understreger at kvaliteten af data for de offentlige finanser er afgørende for den effektive implementering af EDP. Rådet anerkender vigtigheden af robuste kontrolsystemer i nationale statistikmyndigheder. Rådet opfordrer Eurostat til at forbedre sin verifikation af data og udnytte sin autoritet fuldt ud mhp. at sikre komplette data, metodologisk ansvarlighed og rettidig indsendelse af dokumenter, under hensyntagen til princippet om omkostningseffektivitet og de nationale myndigheders tidsforbrug.

Rådet er enig i vigtigheden af at have transparente og objektive kriterier for vurdering af datakvaliteten. Rådet anbefaler Eurostat at forbedre transparensen i sine beslutninger og vejledning vedr. fortolkning af nationalregnskabsreglerne. Rådet opfordrer til forebyggende dialog mellem Eurostat og de nationale statistikmyndigheder, når Eurostat har reservationer vedr. data.

Rådet understreger vigtigheden af transparens vedr. Kommissionens metoder, antagelser og tolkning af centrale begreber i reglerne, og anerkender samtidig, at Kommissionen har forbedret adgangen til information betydeligt over årene.

Rådet anerkender behovet for et klart fokus på gældsudvikling, herunder behovet for at sikre, at lande med gæld over grænsen på 60 pct. af BNP sørger for at nedbringe gælden i overensstemmelse med gældsreglen for at forbedre den finanspolitiske holdbarhed. Rådet genkalder, at gældskriteriet (60 pct.-grænsen) med reformen af Stabilitets- og Vækstpagten (six-pack'en) fra 2011 blev ligestillet med underskudskriteriet (3 pct.-grænsen).

Rådet lægger vægt på, at en forudsigelig, transparent og konsistent gennemførelse af EDP af Kommissionen er afgørende for at sikre fuld håndhævelse af reglerne, sikre ligebehandling og bevare reglernes troværdighed.

Rådet anerkender, at vurderingen af strukturelle reformer som relevante faktorer ved beslutninger vedr. tildeling af henstillinger bør fokusere på ambitionsniveau og kvalitet af lovgivningen, reformernes skønnede effekter på den finanspolitiske holdbarhed og den faktiske implementering af reformerne.

Rådet er enig i, at Kommissionen bør foreslå Rådet at optrappe procedurer, og hvor det er passende benytte reglernes sanktionsmuligheder, når lande ikke gennemfører tilstrækkelige tiltag mhp. at overholde deres henstillinger.

Rådet bifalder revisionsrettens konklusion om, at Kommissionen har taget betydelige skridt i retning af at rationalisere og simplificere brugen af EDP som et værktøj til at fremme bedre økonomisk styring i hele EU. Rådet er enig i, at der er et behov for at forbedre forudsigelighed og transparens i gennemførelsen af reglerne mhp. i sidste ende at forbedre effektiviteten af reglerne.

Rådet bifalder, at Kommissionen accepterer størstedelen af revisionsrettens anbefalinger og opfordrer Kommissionen til at rapportere til Rådet om opfølgningen på anbefalingerne senest i 2017.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen konsekvenser for dansk ret.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ingen direkte statsfinansielle- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Sikring af sunde og holdbare offentlige finanser i EU-landene generelt, herunder en effektiv implementering af proceduren for uforholdsmæssigt store underskud, og dermed lavere underskud, gæld og renter, vil understøtte vækst og beskæftigelse i EU og i Danmark.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er ingen lande, der har meldt konkrete positioner ud.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter EU's finanspolitiske regler og lægger vægt på, at de implementeres fuldt ud på en effektiv, konsistent og transparent måde, således at sunde og holdbare offentlige finanser understøtter lave renter og en sund økonomisk udvikling i de enkelte lande og i EU som helhed, og man forebygger nye gældskrises.

De seneste års nedbringelse af de faktiske og strukturelle underskud i sammenhæng med EU-landenes EDP-henstillinger vurderes at have bidraget til økonomisk stabilisering og håndtering af gældskrisen og at således understøtte fremgang i vækst og beskæftigelse.

Regeringen kan støtte udkastet til rådskonklusioner vedr. revisionsrettens rapport.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 13: Forberedelse af DER: Landeanbefalinger mv.

KOM(2016) 321-348

1. Resume

Der skal på ECOFIN d. 17. juni opnås enighed om Rådets udtalelser om EU-landenes stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer for 2016 samt landeanbefalinger. Det Europæiske Råd (DER) skal på mødet d. 28.-29. juni 2016 tilslutte sig landeanbefalingerne, hvorefter de formelt vedtages på ECOFIN d. 12. juli.

Kommissionens udkast til landeanbefalinger afspejler de overordnede økonomisk-politiske prioriteter for EU i 2016 som angivet i Kommissionens vækstundersøgelse af 26. november 2015 samt landespecifikke udfordringer identificeret i Kommissionens landerapporter af 26. februar 2016. Herudover afspejles Rådets anbefalinger til euroområdet som helhed for 2016, som blev vedtaget på ECOFIN 8. marts 2016, i landeanbefalingerne til de enkelte eurolande. Landeanbefalingerne afspejler endvidere for 13 lande, i varierende grad, specifikke behov for korrektion af makroøkonomiske ubalancer.

Kommissionen lægger for mange lande op til finanspolitiske anbefalinger om overholdelse af reglerne i Stabilitets- og Vækstpagten. Flere lande anbefales produktivetsforbedrende tiltag, herunder reformer af produkt- og servicemarkederne og nogle lande anbefales arbejdsmarkedsreformer. Kommissionens forslag til anbefalinger afspejler generelt et fokus på at styrke rammebetingelserne og reducere barrierer for investeringer i EU-landene.

Kommissionen foreslår to anbefalinger til Danmark, én om finanspolitik og én om produktivitet.

2. Baggrund

EU-landene fremlægger hvert år senest i april stabilitets- eller konvergensprogrammer (SCP) og nationale reformprogrammer (NRP).

Stabilitets- og konvergensprogrammerne (programmer for henholdsvis eurolande og ikke-eurolande) fremlægger det enkelte lands mål og økonomisk-politiske tiltag vedr. udviklingen i de offentlige finanser på kort og mellemlang sigt samt mål for finanspolitikens langsigtede holdbarhed. Programmerne redegør for landenes planer for overholdelse af reglerne i Stabilitets- og Vækstpagten, herunder efterlevelse af eventuelle henstillinger om at bringe underskuddet under 3 pct. af BNP, samt landenes fremskridt mod deres mellemfristede mål for den strukturelle saldo (MTO). Ikke-eurolandene redegør desuden for deres penge- og valutakurspolitik.

De nationale reformprogrammer redegør dels for landenes opfølgning på EU's landeanbefalinger fra 2015 dels for udviklingen i igangsatte og eventuelle nye tiltag for at bidrage til opfyldelsen af Europa 2020-strategiens overordnede mål vedr. beskæftigelse, forskning, innovation, energi, uddannelse og social inklusion.

Kommissionen offentliggør efterfølgende i maj sine udkast til Rådets landeanbefalinger for 2016 og udtalelse om nationale reformprogrammer og landenes stabili-

tets- og konvergensprogrammer. Kommissionens udkast til udtalelse og anbefalinger er bl.a. baseret på landenes programmer og Kommissionens landerapporter fra februar, herunder vurderingen af, hvorvidt landene oplever makroøkonomiske ubalancer. Kommissionens udkast drøftes mhp. enighed på ECOFIN i juni om rådsudtalelser og landeanbefalinger³². Herefter endosserer DER landeanbefalingerne, hvorefter de vedtages formelt på ECOFIN i juli.

Vedtagelse af landeanbefalinger og udtalelser om landenes nationale reformprogrammer har hjemmel i traktatens artikel 121 stk. 2 og artikel 148, stk. 4. For så vidt angår anbefalinger på baggrund af processen vedr. makroøkonomiske ubalancer, har dette endvidere hjemmel i forordning 1176/2011. Vedtagelse af udtalelse om stabilitets- og konvergensprogrammer har hjemmel i Stabilitets- og Vækstpagtens forordning 1466/97 som senest ændret ved forordning 1175/2011.

3. Formål og indhold

Kommissionen offentliggjorde 18. maj 2016 udkast til Rådets landeanbefalinger for 2016 og Rådets udtalelser om landenes stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer for 2016.

Kommissionens udkast til landeanbefalinger afspejler landespecifikke udfordringer identificeret i Kommissionens landerapporter for 2016 (offentliggjort d. 26. februar 2016) samt de overordnede økonomisk-politiske prioriter for EU i 2016 om fremme af investeringer, en styrket reformindsats og sunde og holdbare offentlige finanser, som fremført i den årlige vækstundersøgelse 2016 (offentliggjort 26. november 2015). Herudover afspejles Rådets anbefalinger til euroområdet som helhed for 2016 (vedtaget på ECOFIN d. 8. marts 2016) i landeanbefalingerne til de enkelte eurolande. Landeanbefalingerne afspejler endvidere for 13 lande, i varierende grad, specifikke behov for korrektion af makroøkonomiske ubalancer. Kommissionen har vurderet, at der eksisterer alvorlige ubalancer i seks af de 13 lande (Bulgarien, Frankrig, Kroatien, Italien, Portugal og Cypern). Kommissionen annoncerede i februar, at den ville vurdere ambitionsniveauet af Portugals og Kroatiens politiktiltag specificeret i bl.a. de nationale reformprogrammer og på den baggrund vurdere, om der skulle tages yderligere skridt under makroudbalancerprocedurernes korrigerende arm overfor de to lande. Efter en vurdering af de to landes programmer har Kommissionen konkluderet, at der ikke er behov for en yderligere skærpelse af makroudbalancerproceduren i de to lande.

Se *bilag 1* for en kategorisering af Kommissionens anbefalinger til de enkelte lande, *bilag 2* for kategoriseringen af makroudbalancer i EU-landene samt *bilag 3* for en redegørelse for Kommissionens udkast til landespecifikke anbefalinger.

Kommissionen lægger for mange lande op til anbefalinger til finanspolitikken. En række lande anbefales at sikre en konkret strukturel tilpasning mod det mellemfristede mål for den strukturelle saldo (MTO). De konkrete krav til landene er fastsat

³² Anbefalinger og udtalelser vedr. arbejdsmarkeds- og socialpolitik drøftes mhp. enighed i EPSCO d. 16.-17. juni 2016.

ud fra reglerne og afhænger bl.a. af landenes konjunktursituation, gæld og finanspolitisk holdbarhed. Tyskland anbefales som det eneste land at øge de offentlige investeringer, særligt i infrastruktur, uddannelse og forskning.

Flere anbefalinger har fokus på at forbedre investeringsklimaet. Der bl.a. tale om anbefalinger om at forbedre virksomhedernes låne- og finansieringsmuligheder, rydde op i den finansielle sektor og generelt forbedre de reguleringsmæssige og administrative rammer for virksomheder, herunder insolvenslovgivning, skatteopkrævning og juridiske systemer. Fx anbefales Portugal, Cypern og Slovenien at gennemføre tiltag mhp. at forbedre virksomhedernes låne- og finansieringsmuligheder. Irland, Kroatien, Italien, Cypern, Portugal og Slovenien anbefales at nedbringe andelen af misligholdte lån i banksektoren og Bulgarien, Italien og Cypern anbefales at forbedre insolvenslovgivningen. En række lande, herunder Letland, Litauen, Polen og Rumænien anbefales at forbedre skatteopkrævningssystemet.

Flere lande anbefales at forbedre erhvervs-klimaet og fremme produktivitet, herunder gennem reformer af produkt- og servicemarkeder, der sikrer effektive lovgivnings- og reguleringsmæssige rammer for erhvervslivet, fremmer en effektiv ressourceudnyttelse og støtter udvikling af og implementering af nye teknologier og innovative forretningsmodeller. Fx anbefales Belgien, Tyskland, Luxembourg og Østrig at lempe eller fjerne restriktioner i regulerede erhverv, herunder inden for juridiske erhverv og revisions-, arkitekt- og ingeniørerhverv. En række lande, herunder Danmark, Ungarn, Frankrig, Finland og Belgien anbefales at øge konkurrencen i servicesektoren, særligt inden for detailhandel. Flere lande anbefales at effektivisere den offentlige administration, herunder Italien, Cypern, Rumænien og Slovenien.

En række lande anbefales reformer på arbejdsmarkederne. Anbefalingerne er af forskellig karakter, men sigter overordnet på at nedbringe den strukturelle ledighed, øge beskæftigelsen og sikre en hensigtsmæssig balance mellem jobbeskyttelseslovgivning og arbejdsmarkedsfleksibilitet. Fx anbefales Frankrig og Rumænien at sikre, at udviklingen i minimumslønnen ikke påvirker konkurrenceevnen og beskæftigelsen negativt. Bulgarien, Kroatien og Portugal anbefales at bekæmpe langtidsledighed, herunder gennem aktiv arbejdsmarkedspolitik, aktivering og uddannelsesforløb. Nederlandene, Polen og Portugal anbefales at mindske segmenteringen på arbejdsmarkedet, herunder ved at tilskynde øget brug af permanente kontrakter.

Nogle få lande modtager anbefalinger til reformer af boligmarkedet. Sverige og Nederlandene anbefales bl.a. at begrænse skattefradrag på renteudgifter og Storbritannien anbefales at øge boligudbuddet.

Udkast til Rådets anbefalinger til Danmark

ECOFIN ventes på baggrund af Kommissionens udkast at vedtage to landeanbefalinger til Danmark, der indebærer, at Danmark for 2016-2017 anbefales at:

1. Respektere det mellemfristede mål for den strukturelle saldo (MTO) i 2016. Sikre en strukturel tilpasning på 0,25 pct. af BNP mod MTO i 2017.
2. Styrke produktivitet og private investeringer gennem øget konkurrence i den indenlandsk orienterede servicesektor, navnlig ved at lette markedsadgang i detailsektoren og byggebranchen. Tilskynde til øget samarbejde mellem erhvervsliv og universiteter.

De to anbefalinger ligger i forlængelse af sidste års anbefalinger til Danmark. Den finanspolitiske anbefaling følger af, at Danmarks struktursaldo ifølge EU's skøn udgør -1,0 pct. af BNP i 2016 og -0,9 pct. af BNP i 2017 og således umiddelbart overskrider Danmarks MTO på -0,5 pct. af BNP, selv om EU's helhedsvurdering af struktursaldoen og Danmarks overholdelse af udgiftsreglen peger på, at Danmark kan siges at overholde de forebyggende regler i Stabilitets- og Vækstpagten. Danmark anbefales således at sikre overholdelse af MTO i 2016, mens der anbefales en specifik strukturel budgetforbedring i 2017. Det følger de senere års praksis med en specifik anbefaling for det følgende år (bestemt ud fra Stabilitets- og Vækstpagtens forebyggende regler) for alle lande, som overskrider deres MTO i år t.

Udkast til Rådets udtalelse vedr. Danmarks konvergensprogram

ECOFIN ventes på baggrund af Kommissionens udkast at vedtage en udtalelse om det danske konvergensprogram, der blandt andet lægger vægt på følgende:

Danmark er i den forebyggende del af Stabilitets- og Vækstpagten. I konvergensprogrammet for 2016 ventes en reduktion af det faktiske offentlige underskud til balance i 2020. Det danske MTO (en struktursaldo på $-1/2$ pct. af BNP) ventes ifølge konvergensprogrammet efterlevet i 2016 og frem. I konvergensprogrammet ventes den offentlige gæld at udgøre 35,1 pct. af BNP i 2020. De makroøkonomiske antagelser lagt til grund for disse budgetmæssige fremskrivninger synes plausible. Baseret på Kommissionens forårsprognose skønnes Danmark ud fra en helhedsvurdering at overholde den anbefalede strukturelle tilpasning i 2016 og 2017. Baseret på konvergensprogrammet og Kommissionens forårsprognose ventes Danmark at efterleve reglerne i Stabilitets- og Vækstpagten.

Der henvises til *bilag 4* for et sammendrag af indholdet i det danske konvergensprogram samt Danmarks Konvergensprogram 2016 af 26. april 2016, der er oversendt til Folketingets Europaudvalg til orientering.

Udkast til Rådets vurdering af Danmarks nationale reformprogram

Kommissionen lægger op til følgende vurdering af Danmarks nationale reformprogram:

- At sikre arbejdsudbuddet, når befolkningen aldres, er en forudsætning for holdbar vækst i Danmark. En række væsentlige arbejdsmarkedsreformer gennemført de seneste år har til formål at øge incitamenterne til at tage et

arbejde og forbedre effektiviteten af den aktive arbejdsmarkedspolitik. Disse reformer kan bidrage til at nå Danmarks Europa 2020-beskæftigelsesmål og til holdbarheden af den danske velfærdsmodel. Det nationale Europa 2020-mål for social inklusion om at reducere antallet af personer i hustande med lav beskæftigelse er derimod langt fra opfyldt³³. Arbejdsmarkedsinklusion og forbedret beskæftigelsesegnethed for udsatte grupper er fortsat en udfordring. Det gælder særligt personer med indvandrerbaggrund, herunder dem, der har været længere tid i Danmark, og unge med lavt uddannelsesniveau. De jobmæssige integrationstiltag, der blev aftalt ifm. trepartsdrøftelserne i 2016 kan forbedre situationen for nyligt ankomne flygtninge og migranter. Der er dog behov for flere initiativer mhp. at inkludere andre marginaliserede grupper mere effektivt på arbejdsmarkedet.

- Forbedret produktivitetsvækst er afgørende for at fastholde det relativt høje velfærdsniveau i Danmark. Produktivitetsvæksten har imidlertid været svag de sidste to årtier. En væsentlig årsag er fortsat mangel på konkurrence i de dele af servicesektoren, der er rettet mod hjemmemarkedet, navnlig detailhandel og byggeri. Danmark bør øge indsatsen for at styrke produktiviteten i byggesektoren ved at fjerne barrierer og sikre proportionale autorisationsordninger, når sådanne er nødvendige. Danmark bør ligeledes lempe restriktionerne for detailvirksomheder, især ved at gennemføre regeringens foreslåede reform (Vækst og udvikling i hele Danmark).
- Det overordnede investeringsniveau i Danmark har været lavt efter et markant fald i de private investeringer ifm. den økonomiske krise. Det skyldes delvis lave boliginvesteringer efter boligboblens brist og ledig kapacitet i virksomhederne. Fremme af investeringer vil kunne bidrage til øget produktivitet og styrket vækst. Der er identificeret investeringsbarrierer i servicesektoren og på forskningsområdet. Adgangsbarrierer i detailhandlen og byggesektoren kan påvirke konkurrence og produktivitet. Indsatsen ift. at få universiteternes forskningsresultater omsat til virksomhedsinnovation kan styrkes.

Der henvises til *bilag 5* for et sammendrag af indholdet i det danske nationale reformprogram samt til Danmarks Nationale Reformprogram 2016 af 26. april 2016, der er oversendt til Folketingets Europaudvalg til orientering.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke høres om landeanbefalingerne.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

³³ Der henvises til det danske nationale reformprogram 2016 for en gennemgang af de danske nationale Europa 2020-mål.

7. Økonomiske konsekvenser

Det europæiske semester og landenes efterfølgende implementering af national økonomisk politik i lyset af Rådets anbefalinger på baggrund af EU-landenes stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer ventes at have positive samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser, i det omfang implementeringen bidrager til at understøtte makroøkonomisk stabilitet, og reformer rettet mod velfungerende produkt- og servicemarkeder samt styrket potentialet for vækst og beskæftigelse i EU-landene.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes generel enighed om de foreliggende udkast til udtalelser om landenes programmer og landeanbefalinger.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side noterer man sig Kommissionens udkast til Rådets udtalelser og anbefalinger til Danmark. Regeringen har ikke foreslået ændringer. Udkastet til anbefalinger ligger på linje med regeringens politik.

Fra dansk side støttes overordnet implementering af EU's landeanbefalinger på tværs af EU-landene for at understøtte sunde og holdbare offentlige finanser, velfungerende produkt- og servicemarkeder samt fleksible arbejdsmarkeder og derigennem styrke potentialet for vækst og beskæftigelse i EU-landene.

Fra dansk side er man generelt enig i Kommissionens udkast til Rådets udtalelser og anbefalinger til de øvrige EU-lande og kan tilslutte sig den enighed, som måtte kunne opnås i Rådet på dette grundlag.

Bilag 1 – Kategorisering af landeanbefalinger til de enkelte lande

Tabel 1

Overblik over fokusområder i de landespecifikke anbefalinger 2016-2017

	AT	BE	BG	CY	CZ	DE	DK	EE	ES	FI	FR	HR	HU	IE	IT	LT	LU	LV	MT	NL	PL	PT	RO	SE	SI	SK	UK	
Finanspolitik og finanspolitisk styring																												
Holdbarhed af offentlige finanser																												
Skattebyrde på arbejdskraft																												
Udvidelse af skattebase																												
Reducér gælds-incidenter																												
Bekæmpelse af skatteunddragelse																												
Finansielle tjenester																												
Boligmarked																												
Adgang til finansiering																												
Privatgæld																												
Arbejdstagerbeskyttelse																												
Arbejdsløshedsunderstøttelse																												
Aktiv arbejdsmarkedspolitik																												
Incitament til at arbejde, jobskabelse																												
Løn og lønfastsættelse																												
Børnepasning																												
Sundhedsområdet																												
Bekæmpelse af fattigdom og social inklusion																												
Uddannelse																												
Kompetenceudvikling og livslang læring																												
Forskning og innovation																												
Konkurrence og erhvervsregulering																												
Konkurrence i servicesektoren																												
Telekommunikation, post, lokal offentlig service																												
Energi, ressourcer og klimaforandring																												
Transport																												
Erhvervs klima																												
Rammer for insolvens																												
Offentlig administration																												
Statsjede virksomheder																												
Retssystem																												
Skyggeøkonomi og korruption																												

Kilde: EU-Kommissionen. Én anbefaling kan dække over flere fokusområder, hvorfor der kan være flere grønne markeringer for det enkelte land end antallet af anbefalinger til det pågældende land.

Bilag 2 – Kategorisering af ubalancer i EU-landene

EU-lande med makroøkonomiske ubalancer		
Lande	Kategorisering	Beskrivelse af ubalancer
Bulgarien	Alvorlige ubalancer	Sårbar finansiel sektor samt høj gældsætning hos private virksomheder. Høj ledighed og fortsat voksende langtidsledighed.
Finland	Ubalancer	Svækket konkurrenceevne og forværret betalingsbalance som følge af lønstigninger, der ikke afspejler produktivitetsudviklingen. Endvidere høj privat gæld.
Frankrig	Alvorlige ubalancer	Høj offentlig gæld, faldende produktivitetsvækst og svækket konkurrenceevne.
Irland	Ubalancer	Høj offentlig og privat gæld til ind- og udland samt mange misligholdte lån.
Italien	Alvorlige ubalancer	Høj offentlig gæld, svag udvikling i produktivitet og konkurrenceevne samt høj langtidsledighed. Begrænset reduktion af misligholdte lån.
Kroatien	Alvorlige ubalancer	Høj offentlig og privat gæld til ind og udland samt høj ledighed. Mange misligholdte lån og svag indtjening i banksektoren.
Nederlandene	Ubalancer	Stort og vedvarende overskud på betalingsbalancen og høj gældssætning i husholdningerne.
Portugal	Alvorlige ubalancer	Høj offentlig og privat gæld til ind- og udland. Banksektor udfordret af en stor andel misligholdte lån. Høj arbejdsløshed.
Slovenien	Ubalancer	Svag banksektor og mange finanspolitiske risici. Høj gældsætning i private virksomheder.
Spanien	Ubalancer	Høj offentlig og privat gæld til ind- og udland. Høj arbejdsløshed.
Sverige	Ubalancer	Høj og voksende gæld blandt husholdningerne. Manglende korrektion af huspriser, der fortsat stiger fra et i forvejen højt niveau.
Tyskland	Ubalancer	Højt og vedvarende overskud på betalingsbalancen som følge af høj opsparing og lavt investeringsniveau i den private og offentlige sektor, hvilket svækker vækstpotentialet og øger afhængigheden overfor udenlandsk efterspørgsel.

Bilag 3 – Kommissionens udkast til landespecifikke anbefalinger

Belgien:

- 1) Belgien anbefales at sikre en strukturel tilpasning på mindst 0,6 pct. af BNP mod sit MTO i hhv. 2016 og 2017 og anvende ekstraordinære indtægter til at nedbringe den offentlige gældsrate. Belgien bør sikre enighed om en forpligtende fordeling af finanspolitiske mål på tværs af alle statslige niveauer, simplificere skattesystemet og fjerne forvridende skatteudgifter.
- 2) Belgien anbefales at udføre den tilsigtede gennemgang af lov om konkurrenceevne og beskæftigelse fra 1996 i samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Samtidig skal lønniveauet udvikle sig på linje med produktiviteten. Belgien bør sikre en effektiv aktiveringspolitik på arbejdsmarkedet og fortsætte med reformer af uddannelse og erhvervsuddannelse, især for udsatte grupper, herunder personer med indvandrerbaggrund.
- 3) Belgien anbefales at styrke innovationskapaciteten ved især at fremme investeringer i vidensbaseret kapital, styrke konkurrencen i servicesektoren og detailsektoren samt adressere manglen på investeringer i transport, infrastruktur og energi.

Bulgarien:

- 1) Bulgarien anbefales at sikre en strukturel tilpasning på mindst 0,5 pct. af BNP mod sit MTO i hhv. 2016 og 2017 samt gennemføre tiltag for at styrke skatteopkrævning.
- 2) Bulgarien anbefales at gennemføre en stresstest af banksektoren og have færdiggjort en porteføljescreening i pensions- og forsikringssektoren inden udgangen af 2016. Det anbefales endvidere at styrke tilsynet med den finansielle sektor.
- 3) Bulgarien anbefales at styrke og i højere grad koordinere offentlige ydelser og aktive arbejdsmarkedspolitikker, særligt dem målrettet langtidsledige og unge, der ikke er i arbejde eller under uddannelse. Det anbefales yderligere at styrke kvaliteten af uddannelse for udsatte grupper, herunder romaer. Bulgarien anbefales at styrke effektiviteten af sundhedssystemet. Det anbefales endvidere at etablere retningslinjer og kriterier for fastsættelse af minimumsløn i samarbejde med de sociale parter.
- 4) Bulgarien anbefales at reformere insolvenslovgivningen og styrke domstolenes kapacitet vedr. behandling af insolvens. Bulgarien anbefales endvidere at forbedre kontrol af offentlige udbud og indkøb.

Cypern:

- 1) Cypern anbefales at overholde det mellemløst budgetmål for 2016 og 2017. Cypern bør vedtage tiltag, der begrænser lønstigninger blandt offentligt ansatte, og gennemføre reformer af den offentlige administration og statsejede institutioner. Endvidere bør den nye budgetramme vedtages inden udgangen af 2016.
- 2) Cypern anbefales at implementere vedtaget insolvenslovgivning samt sikre tiltrækkelige ressourcer til myndigheder med ansvar for behandling af insolvens. Cypern anbefales endvidere at øge effektiviteten og kapaciteten af retssystemet og reformere civilretsprocessen.

- 3) Cypern bør nedbringe andelen af misligholdte lån inden udgangen af 2016 og øge mængden af information til rådighed for kreditorer.
- 4) Cypern anbefales at fjerne barrierer for investeringer, herunder ved at implementere landets handlingsplan for vækst samt privatisere og styrke nationale tilsynsmyndigheder. Cypern anbefales at øge adgang til finansiering for små og mellemstore virksomheder.
- 5) Cypern anbefales at forbedre den offentlige arbejdsformidling og dennes evne til at nå ud til ikke-registrerede arbejdsløse. Cypern anbefales at reformere hospitalsvæsenet samt fortsætte implementeringen af universel sygesikring.

Estland:

- 1) Estland anbefales at sikre adgang til og kvalitet af offentlige ydelser, særligt på lokalt niveau. Det anbefales, at der vedtages og gennemføres foranstaltninger med henblik på at bekæmpe lønforskelle mellem køn.
- 2) Estland anbefales at fremme private investeringer i forskning, udvikling og innovation, herunder ved at styrke samarbejdet mellem den akademiske verden og den private sektor.

Finland:

- 1) Finland anbefales at sikre en strukturel tilpasning på mindst 0,5 pct. af BNP mod sit MTO i 2016 og 0,6 pct. i 2017, samt anvende ekstraordinære indtægter til at nedbringe den offentlige gældsrate. Det anbefales at gennemføre den planlagte reform, der tilsigter at øge omkostningseffektiviteten i social- og sundhedssektoren.
- 2) Under hensyntagen til arbejdsmarkedsparternes rolle anbefales det at forbedre muligheden for lokale lønforhandlinger og mindske lønstivhed. Finland anbefales at øge incitamenterne til at arbejde og sikre en målrettet aktiv arbejdsmarkedspolitik, herunder for personer med indvandrerbaggrund. Yderligere anbefales det at implementere tiltag mhp. at matche udbud og efterspørgsel af arbejde dels mht. geografi og dels mht. kompetencer.
- 3) Finland anbefales at fortsætte arbejdet med at øge konkurrencen i service-sektoren, herunder i detailhandelen. Det anbefales yderligere at fremme iværksætter- og investeringer, herunder ved at reducere administrative og reguleringsmæssige byrder.

Frankrig:

- 1) Frankrig anbefales at sikre en holdbar korrektion af det offentlige underskud inden henstillingens frist i 2017 ved at gennemføre strukturelle tiltag og anvende ekstraordinære indtægter til at reducere det offentlige underskud og gæld. De planlagte udgiftsreduktioner bør specificeres, og indsatsen med at generere budgetforbedringer, herunder på de lokale myndigheders budgetter, bør styrkes inden udgangen af 2016.
- 2) Frankrig anbefales at sikre, at reduktionen i arbejdskraftomkostninger fastholdes, og at mindstelønnens udvikling ikke påvirker jobskabelse og konkurrenceevne negativt. Yderligere bør arbejdsmarkedslovgivningen reformeres for at give flere incitament for arbejdsgivere til at ansætte på tidsbegrænsede kontrakter.

- 3) Frankrig anbefales at forbedre forbindelsen mellem uddannelsessektoren og arbejdsmarkedet, især ved at reformere lærlinge- og erhvervsuddannelserne. Der anbefales en yderligere reformering af arbejdsløshedsunderstøttelsen for at gøre systemet budgetmæssigt bæredygtigt ved udgangen af 2016 og for at skabe incitamenter til at arbejde.
- 4) Det anbefales at fjerne barrierer for at drive virksomhed i servicesektoren, især i detailhandlen og de regulerede erhverv. Det anbefales at fortsætte med at forenkle administrative, skattemæssige og regnskabsmæssige regler for virksomheder.
- 5) Frankrig anbefales at tage skridt til at reducere skatter på produktion og den generelle selskabsskattesats, mens skattegrundlaget på forbrug bør udvides. Frankrig anbefales at fjerne ineffektive skatteudgifter og skatter, der giver få eller ingen indtægter.

Ungarn:

- 1) Ungarn anbefales at sikre en strukturel tilpasning på 0,3 pct. af BNP mod sit MTO i 2016 og 0,6 pct. af BNP i 2017.
- 2) Ungarn anbefales at sænke sektorspecifikke skatter, samt at mindske skattebeløbet for lavindtægtsgrupper. Ungarn anbefales at øge gennemsigtigheden og konkurrencen for offentlige indkøb samt yderligere forbedre rammerne for bekæmpelse af korruption. Ungarn anbefales at forbedre de lovgivningsmæssige rammer i servicesektoren og i detailsektoren.
- 3) Ungarn anbefales at lette overgangen fra offentlig støttet arbejde til det regulære arbejdsmarked samt at styrke andre aktive arbejdsmarkedspolitikker. Yderligere bør Ungarn forbedre dækningen af sociale ydelser og arbejdsløshedsunderstøttelse, samt forbedre uddannelseskvaliteten for udsatte grupper, især romaer.

Irland:

- 1) Irland anbefales at sikre en strukturel tilpasning på 0,6 pct. af BNP mod sit MTO i 2016 og 2017 samt anvende ekstraordinære indtægter fra stærke økonomiske og finansielle forhold og salg af aktiver til at fremskynde gældsreduktion. Irland anbefales at mindske sårbarheden over for konjunkturer og stød, bl.a. ved at udvide skattebasen. Irland anbefales at forbedre kvaliteten af offentligt forbrug, især ved at øge omkostningseffektiviteten i sundhedssektoren og ved at prioritere offentlige anlægsinvesteringer i forskning, uddannelse og infrastruktur, særligt indenfor transport, vandforsyning og bolig.
- 2) Irland anbefales at udvide og fremskynde gennemførelsen af planlagt aktiveringspolitik mhp. at øge arbejdsintensiteten i husstande med lav indkomst og imødegå risiko for fattigdom blandt børn. Irland anbefales at fortsætte med tiltag, der øger incitamentet til at arbejde bl.a. ved at forkorte perioden for modtagelse af ledighedsydelse. Det anbefales at forbedre udbuddet og kvaliteten af børnepasning til overkommelige priser.
- 3) Irland anbefales at færdiggøre omstruktureringen af misligholdte lån for at sikre et bæredygtigt gældsniveau i husholdningerne og tilskynde långivere til at nedbringe gældsniveauet i gearede virksomheder, der stadig er leve-

dygtige. Irland anbefales at fremskynde indfasningen af et fuldt operationelt centralt kreditregister, der dækker samtlige långivere og låntagere.

Italien:

- 1) Italien anbefales at begrænse den midlertidig tilladte afvigelse fra den strukturelle tilpasning til sit MTO i 2016 under betingelse af en genoptagelse af tilpasningen til MTO i 2017. Italien anbefales at sikre en strukturel tilpasning på mindst 0,6 pct. af BNP mod sit MTO i 2017. Det anbefales at sikre implementeringen af de igangværende privatiseringer og bruge ekstraordinære indtægter til at nedbringe den offentlige gæld. Italien anbefales at flytte skattebyrden fra produktion til forbrug og ejendom. Det anbefales yderligere at reducere antallet og omfanget af skatteudgifter, samt at foranstaltninger, der forbedrer overholdelsen af skattelovgivningen, herunder et elektronisk skattesystem, implementeres.
- 2) Italien anbefales at implementere den planlagte reform af den offentlige administration, herunder de elementer der vedrører offentligt ejede selskaber. Det anbefales at optrappe kampen mod korruption. Det anbefales yderligere at reducere længden på civile retssager.
- 3) Italien anbefales at fremskynde reduktionen af misligholdte lån, herunder ved yderligere at forbedre insolvenslovgivningen. Det anbefales at accelerere gennemførelsen af igangværende reformer af krav til styring og ledelse i den finansielle sektor.
- 4) Italien anbefales at implementere den fremlagte reform af aktiv arbejdsmarkedspolitik, herunder ved at styrke effektiviteten af arbejdsformidlingen. Italien anbefales at vedtage og implementere det nationale fattigdomsbekæmpelsesprogram.
- 5) Italien anbefales at vedtage og gennemføre den planlagte lov om konkurrence samt tage yderligere skridt til at øge konkurrencen i de regulerede erhverv, samt transport-, sundheds- og detailsektoren.

Kroatien:

- 1) Kroatien anbefales at sikre en holdbar korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2016 og sikre en finanspolitisk tilpasning på mindst 0,6 pct. af BNP i 2017. Det anbefales yderligere at bruge eventuelle ekstraordinære indtægter til at fremskynde nedbringelsen af den offentlige gæld. Kroatien anbefales at styrke nationale finanspolitiske rammer og styrke uafhængigheden og mandatet af landets finanspolitiske råd. Der anbefales en forbedring af budgetplanlægningen og en styrkelse den flerårige budgetramme. Kroatien anbefales at styrke rammerne for gældshåndtering samt vedtage og implementere en gældsforvaltningsstrategi for 2016-2018.
- 2) Kroatien anbefales at mindske incitamentet for førtidspensionering og fremskynde overgangen til en højere pensionsalder. Det anbefales at sørge for passende videreuddannelse og omskolingsforanstaltninger for at øge beskæftigelsesmulighederne for befolkningen i den erhvervsaktive alder, med særligt fokus på de lavtuddannede og langtidsledige. Kroatien anbefales at reformere sociale støtteprogrammer, herunder ved at reducere særordninger og koncentrere støtten om de mest trængende.

- 3) Kroatien anbefales at effektivisere fordelingen af kompetencer i den offentlige sektor og forbedre effektiviteten af offentlige ydelser. Det anbefales, i samråd med arbejdsmarkedets parter, at harmonisere rammerne for lønsætning på tværs af den offentlige administration. Kroatien anbefales at styrke overvågningen af statsejede virksomheders resultater og præstationer. Kroatien anbefales at fremskynde børsnotering af aktier i statsejede virksomheder og afhændelsen af statslige aktiver.
- 4) Kroatien anbefales at fjerne uberettigede restriktioner af regulerede erhverv. Yderligere anbefales en reduktion af virksomhedernes administrative byrde.
- 5) Kroatien anbefales at forbedre kvaliteten og effektiviteten af kommercielle og administrative domstole. Det anbefales at reducere misligholdte lån, navnlig ved at forbedre den skattemæssige behandling af restrukturering eller nedskrivning af misligholdte lån.

Letland:

- 1) Letland anbefales at afvigelsen fra den tilsigtede tilpasning mod MTO i 2016 og 2017 begrænses til udgifter vedr. pensionsreformer og strukturreformer i sundhedssektoren. Det anbefales at reducere skatteken for lavtlønnede.
- 2) Letland anbefales at forbedre tilstrækkeligheden af sociale ydelser og optrappe indsatsen for at få ydelsesmodtagere i arbejde, herunder gennem aktiveringsprogrammer. Det anbefales at fremskynde reformen af erhvervsuddannelsernes kvalitet, samt at øge udbuddet af lærepladser med inddragelse af arbejdsmarkedets parter. Letland anbefales at forbedre adgangen, kvaliteten og omkostningseffektiviteten af sundhedssystemet.
- 3) Det anbefales at fortsætte konsolideringen af offentlige forskningsinstitutioner og give incitament til private investeringer i innovation. Det anbefales at øge offentligt tilsyn med kuratorer.

Litauen:

- 1) Litauen anbefales at begrænse afvigelsen fra sit MTO i 2016 – 2017 til udgifter vedr. reformen af pensionssystemet. Litauen anbefales at reducere skattetrykket på lavtlønnede ved at flytte skatten til mindre forvridende kilder samt sikre at skattelovgivningen overholdes.
- 2) Litauen anbefales at forbedre arbejdsmarkedsrelevansen af uddannelse, kvaliteten af undervisningen og allokere flere midler til aktiv arbejdsmarkedspolitik samt sikre bedre mulighed for efteruddannelse. Det anbefales at forbedre sundhedssystemet ved at styrke ambulante pleje, sygdomsforebyggelse og sundhedsfremme. Desuden anbefales en bedre dækning af ledighedsydelse.
- 3) Litauen anbefales at styrke produktiviteten og fremme implementering af ny teknologi i hele økonomien. Det anbefales at forbedre koordineringen af innovationspolitikker og fremme private investeringer, herunder ved at udvikle alternative finansieringsmetoder.

Luxembourg:

- 1) Luxembourg anbefales at sikre den langsigtede holdbarhed af offentlige pensioner ved at øge den effektive tilbagetrækningsalder, herunder ved brug af levetidsindeksering og ved at øge incitamenterne til at forblive på arbejdsmarkedet.
- 2) Luxembourg anbefales at fjerne barrierer for investeringer og innovation, der begrænser den økonomiske udvikling i servicesektoren.

Malta:

- 1) Malta anbefales at sikre en strukturel tilpasning på 0,6 pct. af BNP mod sit MTO i 2016 og i 2017. Yderligere anbefales det at styrke indsatsen for at sikre holdbarheden af de offentlige finanser på lang sigt.
- 2) Malta anbefales at styrke udbuddet af arbejdskraft, især ved at få flere lavtuddannede personer i efteruddannelse.

Nederlandene:

- 1) Nederlandene bør begrænse afvigelsen fra sit MTO i 2016 og sikre strukturel tilpasning på 0,6 pct. af BNP i 2017. Yderligere anbefales det, at de offentlige udgifter prioriterer investeringer i forskning og udvikling.
- 2) Nederlandene anbefales at fjerne tilbageværende barrierer for fastansættelse, herunder at lette overgangen fra midlertidig til fast ansættelse. Det anbefales at adressere den store stigning i selvstændige erhvervsdrivende uden ansatte, herunder ved at reducere forvridende skatter der favoriserer selvstændige erhvervsdrivende, uden at det går ud over iværksætter.
- 3) Nederlandene anbefales at gøre pensionssystemet mere transparent, mere retfærdigt (mellem generationer) og mere modstandsdygtig over for konjunkturer og stød. Det anbefales at reducere de tilbageværende forvridninger på boligmarkedet og gælds-favoriseringen for husholdninger, navnlig ved udfasning af skattefradrag på renteudgifter.

Polen

- 1) Polen anbefales at sikre en strukturel tilpasning på 0,5 pct. af BNP mod sit MTO i 2016 og i 2017 samt styrke de finanspolitiske rammer, herunder ved at etablere et uafhængigt finanspolitisk råd. Det anbefales at forbedre skatteopkrævningen ved at sikre bedre overholdelse af momsregler og begrænse den omfattende brug af nedsatte momssatser.
- 2) Polen anbefales at sikre et bæredygtigt og tilstrækkeligt pensionssystem. Polen anbefales at øge arbejdsmarkedsdeltagelsen, herunder ved at reformere pensionssystemet, fjerne barrierer for mere permanent beskæftigelse og øge arbejdsmarkedsrelevansen af uddannelse og erhvervsuddannelse.
- 3) Polen anbefales at fjerne barrierer for investeringer i transport, byggeri og energiinfrastruktur.

Portugal:

- 1) Portugal anbefales at sikre en holdbar korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2016 samt sænke det offentlige underskud til 2,3 pct. af BNP i 2016 ved at tage de nødvendige strukturelle foranstaltninger og ved at anvende ekstraordinære indtægter til at nedbringe underskuddet. Dette

er i overensstemmelse med en forbedring af den strukturelle saldo på 0,25 pct. af BNP i 2016. Portugal anbefales at opnå en strukturel tilpasning på mindst 0,6 pct. af BNP i 2017. Det anbefales, at der senest i februar 2017 gennemføres en omfattende revision af udgifter på alle niveauer af den offentlige administration og at kontrollen med udgifter styrkes. Portugal anbefales at sikre den langsigtede bæredygtighed af sundhedssektoren uden at kompromittere adgang til primær sundhedspleje. Det anbefales yderligere at reducere pensionssystemets afhængighed af de offentlige budgetter. Det anbefales ved udgangen af 2016 at genoptage igangværende omstrukturingsplaner af statsejede virksomheder.

- 2) Portugal anbefales, i samråd med arbejdsmarkedets parter, at mindstelønnen sættes i overensstemmelse med målene for at fremme beskæftigelse og konkurrenceevne på tværs af brancher.
- 3) Portugal anbefales at sørge for effektiv aktivering af langtidsledige og forbedre koordinering mellem den sociale indsats og beskæftigelsesindsatsen. Det anbefales at styrke virksomheders incitament til at tilbyde fastansættelse.
- 4) Portugal anbefales, senest i oktober 2016, at facilitere oprydningen i kreditinstitutternes balancer og nedbringe den høje andel af misligholdte lån. Det anbefales at reducere incitamenter for at optage gæld i selskabsbeskatningen og at forbedre adgangen til finansiering for nystartede virksomheder og små og mellemstore virksomheder.
- 5) Portugal anbefales at øge transparens og effektivitet af offentlige indkøb ifm. offentlig-private partnerskaber. Det anbefales ved udgangen af 2016, at forbedre og effektivisere administrative procedurer og godkendelser i servicesektoren. Yderligere bør der skabes incitament til samarbejde mellem universiteter og erhvervslivet.

Rumænien:

- 1) Rumænien anbefales at begrænse afvigelsen fra sit MTO i 2016 og sikre en strukturel tilpasning på 0,5 pct. af BNP i 2017. Rumænien anbefales at sikre overholdelse af nationale finanspolitiske rammer samt sikre overholdelse af skattelovgivningen.
- 2) Rumænien anbefales at styrke arbejdsformidlingen, især ved bedre at matche job til jobsøgendes kompetencer. Rumænien anbefales at etablere, i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, objektive kriterier for fastsættelse af mindstelønnen. Det anbefales yderligere, at der tages skridt til at forhindre tidligt frafald i skolen og øge uddannelseskvaliteten, særligt blandt romaer. Det anbefales, at der sikres øget ligestilling mellem mænd og kvinder fsva. pensionsalder.
- 3) Rumænien anbefales at adressere problemer med uformelle betalinger i sundhedsvæsenet samt øge tilgængeligheden af ambulans behandling. Administrative procedurer for erhvervslivet og den offentlige sektor bør forenkles. Det anbefales at styrke drift og styring af statsejede virksomheder.
- 4) Rumænien anbefales at forbedre adgangen til integrerede offentlige ydelser, udvide basal infrastruktur og fremme økonomisk diversificering, især i landdistrikterne. Det anbefales at vedtage og implementere en transport-

plan og styrke den offentlige prioritering og planlægning af investeringsprojekter.

Slovenien:

- 1) Slovenien anbefales at sikre en strukturel tilpasning på 0,6 pct. af BNP mod sit MTO i 2016 og i 2017, at sætte en målsætning for budgettet på mellemlang sigt, der overholder Stabilitets- og Vækstpagten, samt at styrke de finanspolitiske rammer, herunder ved at etablere et uafhængigt finanspolitisk råd. Endvidere anbefales Slovenien at fuldende implementeringen af reformen af sundhedssektoren, for at sikre dennes bæredygtighed, samt at vedtage foranstaltninger mhp. at sikre langsigtet bæredygtighed og tilstrækkelighed af pensionssystemet.
- 2) Slovenien anbefales at øge beskæftigelseegnetheden af ældre og ufaglærte arbejdere vha. aktivering og uddannelsesprogrammer.
- 3) Det anbefales at Slovenien forbedrer finansieringsmulighederne for kreditværdige virksomheder, herunder ved at lette afvikling af misligholdte lån og sikre adgang til alternative finansieringskilder.
- 4) Slovenien anbefales at modernisere den offentlige administration og reducere den administrative byrde for virksomheder. Derudover anbefales det, at kvaliteten af ledelsen i statsejede virksomheder forbedres.

Slovakiet:

- 1) Slovakiet anbefales at sikre en strukturel tilpasning på 0,25 pct. af BNP mod sit MTO i 2016 og 0,5 pct. af BNP i 2017. Derudover bør omkostningseffektiviteten i sundhedssektoren forbedres. Slovakiet anbefales endvidere at øge efterlevelsen af skattelovgivningen.
- 2) Slovakiet anbefales at forbedre aktiveringsmulighederne for langtidsledige og andre udsatte grupper. Derudover anbefales det at øge kvinders erhvervsdeltagelse, blandt andet ved at udvide udbuddet af børnepasning til en overkommelig pris. Yderligere bør uddannelseskvaliteten forbedres ved at gøre læreprofessionen mere attraktiv og øge deltagelsen i folkeskolen blandt romaer.
- 3) Slovakiet anbefales at forstærke overgangen fra alene at fokusere på pris til også at tage højde for kvalitet ved offentlige indkøb samt styrke retsforfølgelsen af ulovlig praksis ved offentlige indkøb. Derudover bør kvaliteten og effektiviteten af personaleledelse i den offentlige administration øges. Slovakiet anbefales at udvikle en plan for at adressere administrative og reguleringsmæssige barrierer for drift af virksomheder.

Spanien:

- 1) Spanien anbefales at sikre en holdbar korrektion af det offentlige underskud inden udgangen af 2017. Herudover bør Spanien sænke underskuddet til 3,7 pct. af BNP i 2016 og til 2,5 pct. af BNP i 2017 ved at gennemføre strukturelle tiltag og anvende ekstraordinære indtægter til at reducere underskuddet. Dette svarer til en forbedring af den strukturelle saldo på 0,25 pct. af BNP i 2016 og 0,5 pct. af BNP i 2017. Spanien anbefales ydermere at implementere de vedtagne finanspolitiske rammer på alle

statslige niveauer. Spanien anbefales at styrke kontrolmekanismerne ved offentlige indkøb og koordinering af indkøbspolitik på tværs myndighedsniveauer.

- 2) Spanien anbefales at implementere yderligere foranstaltninger for at forbedre integrationen på arbejdsmarkedet, blandt andet ved at fokusere på individualiserede aktiveringstilbud og styrke effektiviteten af uddannelses-tilbud. Spanien bør øge regionale arbejdsformidlingers kapacitet og styrke deres koordinering med sociale myndigheder. Spanien anbefales at udbedre huller og skævheder i ordninger for lavindkomst hustande, samt at forbedre støtteordningerne til familier, herunder adgangen til børnepasning af høj kvalitet.
- 3) Yderligere skridt bør tages for at sikre, at videregående uddannelser forbliver relevante for arbejdsmarkedet, blandt andet ved at skabe incitament til samarbejde mellem private virksomheder, universiteter og forskningsinstitutioner. Endvidere bør Spanien øge fokus på resultatbaseret finansiering af forskning og universiteter.
- 4) Spanien bør fremskynde gennemførelsen af loven om et indre marked i Spanien. Spanien anbefales at sikre gennemførelsen af reformtiltag vedtaget for detailsektoren på regionalt niveau. Spanien bør vedtage den planlagte reform af professionelle tjenester.

Storbritannien:

- 5) Storbritannien anbefales at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2016-2017 på holdbar vis. Efterfølgende anbefales Storbritannien at sikre en strukturel tilpasning mod sit MTO på 0,6 pct. af BNP i 2017 og 2018.
- 6) Storbritannien anbefales at adressere manglende investeringer i netværksinfrastruktur. Endvidere anbefales det, at Storbritannien tager yderligere skridt for at øge boligudbuddet.
- 7) Storbritannien anbefales at reducere mismatch mellem arbejdskraftens kompetencer og efterspørgslen på arbejdsmarkedet, herunder ved at forbedre kvaliteten af lærlinguddannelserne. Storbritannien anbefales at udvide udbuddet af fuldtidsbørnepasning til en overkommelig pris.

Sverige:

- 1) Sverige anbefales at adressere væksten i husholdningernes gæld, særligt ved at begrænse skattefradraget for renteomkostninger eller ved at øge ejendomsbeskatningen. Sverige bør endvidere sørge for at de makroprudentielle myndigheder har det juridiske mandat til at gennemføre tiltag, der sikrer finansiell stabilitet. Sverige anbefales at fremme investeringer i ejendomsmarkedet, herunder ved at øge fleksibiliteten i fastsættelse af husleje.

Tjekkiet:

- 1) Tjekkiet anbefales at sikre langtidsholdbarheden af de offentlige finanser, særligt set i lyset af fremtidige udfordringer vedr. omkostninger i sundhedssektoren. Tjekkiet anbefales endvidere at styrke de finansielle rammer.
- 2) Tjekkiet anbefales at reducere reguleringsmæssige og administrative barrierer for investeringer, særligt i transport- og energisektorerne, samt at for-

øge digitaliseringen af offentlige ydelser. Det anbefales at vedtage reformer til bekæmpelse af korruption og forbedre proceduren for offentlige indkøb.

- 3) Tjekkiet anbefales at styrke styring og ledelse i forskning, udvikling og innovation samt styrke samarbejdet mellem den akademiske verden og den private sektor. Det anbefales yderligere at styrke kvaliteten af uddannelse for udsatte grupper, herunder romaer. Tjekkiet anbefales at øge kvinders og andre underrepræsenterede gruppers erhvervsdeltagelse.

Tyskland:

- 1) Tyskland anbefales at sikre en opadgående tendens i de offentlige investeringer, særligt i infrastruktur, uddannelse, forskning og innovation, og samtidig respektere sit MTO. Tyskland anbefales desuden at forbedre rammerne for finanspolitiske relationer de offentlige niveauer imellem, mhp. at fremme offentlige investeringer, særligt på kommunalt niveau.
- 2) Tyskland anbefales at reducere ineffektivitet i skattesystemet, særligt fsva. erhvervsbeskatning, samt modernisere skatteopkrævningsadministrationen. Endvidere bør tiltagene rettet mod at stimulere konkurrence i servicesektoren styrkes, særligt hvad angår de regulerede erhverv.
- 3) Tyskland anbefales at øge incitamentet til sen tilbagetræden fra arbejdsmarkedet samt øge incitamentet til at være to forsørgere i en husholdning. Tyskland bør endvidere reducere skattebeløbet for lavindkomstforsørgere og facilitere overgangen fra deltidsansættelse til fastansættelse.

Østrig:

- 1) Østrig anbefales at sikre, at afvigelsen fra sit MTO i 2016 og 2017 ikke overstiger den afvigelse, der tillades grundet de ekstraordinære udgifter forbundet med flygtningestrømmen i 2015. Østrig anbefales at sikre en strukturel tilpasning på mindst 0,3 pct. af BNP mod sit MTO i 2017. Yderligere anbefales Østrig at sikre den finansielle holdbarhed af sundhedsvæsenet og pensionssystemet, herunder ved benyttelse af levetidsindeksering. Østrig bør simplificere og forenkle finanspolitiske relationer og ansvar på tværs af statslige niveauer.
- 2) Østrig anbefales at øge kvinders erhvervsdeltagelse samt at forbedre uddannelsesniveauer blandt udsatte unge, særligt for personer med indvandrerbaggrund.
- 3) Østrig anbefales at sænke de administrative og reguleringsmæssige barrierer for investeringer såsom restriktive autoriseringskrav, særligt i servicesektoren.

Bilag 4 – Det danske konvergensprogram

Danmarks konvergensprogram er fremlagt 26. april 2016. Konvergensprogrammet fokuserer på udviklingen i de offentlige finanser og dansk økonomi med fokus på det mellemfristede og lange sigt. Der er særligt fokus på de stramme rammer for finanspolitikken frem mod 2020 og den efterfølgende periode med demografisk modvind. Af konvergensprogrammet fremgår blandt andet:

- Dansk økonomi er i fremgang, og fremgangen er mest tydelig på arbejdsmarkedet. Beskæftigelsen steg med godt 30.000 personer sidste år, og ledigheden er nu på det tredjelaveste niveau set over de sidste 30 år. BNP-væksten skønnes til 1,1 pct. i år og 1,7 pct. næste år.
- Forudsætningerne for fortsat fremgang i dansk økonomi i de kommende år er til stede. Stigende beskæftigelse, lav inflation og faldende ledighed øger indkomsterne og giver tryghed blandt husholdningerne. Samtidig er boligpriserne steget. Det skaber grobund for, at husholdningerne kan øge forbruget. Sidste år steg det private forbrug med 2,1 pct., hvilket er den største stigning siden 2006.
- Eksporten og væksten har skuffet på det seneste, men målt på indkomster og velstand er udviklingen i dansk økonomi bedre, end udviklingen i BNP umiddelbart peger på. Danske virksomheder fremstiller produkter af høj kvalitet, der er efterspurgt, og som har haft en relativt gunstig prisudvikling, fx medicin, fødevarer og maskiner..
- Vækstpotentialet i dansk økonomi begrænses imidlertid af en svag produktivitsudvikling sammenlignet med mange andre lande og sammenlignet med fx 1990erne. Produktivitsudviklingen er især svag i servicesektoren, og det er en vigtig prioritet i den økonomiske politik at gennemføre nye tiltag, der kan øge produktiviteten.
- I de kommende år vil rammerne for den offentlige økonomi være stramme. De seneste tal viser, at råderummet til nye prioriteringer frem mod 2020 er nedjusteret fra ca. 15 mia. kr. til ca. 10 mia. kr. Dette skyldes primært en faldende oliepris, som reducerer skatteindtægterne fra olie- og gasudvindingen i Nordsøen. Råderummet er målt i forhold til et scenarie med real nulvækst i det offentlige forbrug.
- Det finanspolitiske råderum indregnes rent teknisk som offentligt forbrug – og svarer til en gennemsnitlig årlig realvækst på 0,5 pct. i perioden 2017 til 2020. Det er en lavere vækst, end der har været historisk.
- Danmark står i en situation med en ekstraordinært stor tilstrømning af flygtninge fra krigen i Syrien og andre brændpunkter. Regeringen har gennemført en række initiativer for at reducere tilstrømningen af asylansøgere. Hvis denne tilstrømning af flygtninge imidlertid fortsætter på et højt niveau,

vil den samlede befolkning vokse med op mod 250.000 personer frem mod 2020. Det er en opjustering på knap 100.000 personer i forhold til den tidligere befolkningsprognose fra maj 2015, som ikke indregnede den øgede asyltilstrømning.

- Fra 2030 til 2055 er der med uændret skattebelastning og uændrede udgifter pr. person (i forhold til indkomsterne) udsigt til betydelige offentlige underskud, der overstiger grænsen i budgetloven – og som dermed også under lavkonjunkturer kan medføre overskridelser af grænsen på 3 pct. af BNP i EU's Stabilitets- og Vækstpagt. Det skyldes, at der gradvist bliver flere ældre og en lavere andel af befolkningen i beskæftigelse fra omkring 2025 og to årtier frem.
- På langt sigt genoprettes de offentlige finanser – navnlig som følge af levetidsindekseringen af aldersgrænserne for tilbagetrækning. Genopretningen af de offentlige finanser i fremskrivningen forudsætter, at pensionsalderen sættes op hvert 5. år resten af århundredet. Det indebærer en gradvist kortere pensionsperiode frem mod midten af århundredet i forhold til de generationer, der kan gå på folkepension i dag og de nærmeste årtier.
- Perioden med store beregningstekniske offentlige underskud er også kendt som ”hængekøjeudfordringen”. I praksis vil skatte- og udgiftspolitikken skulle planlægges efter, hvad der er råd til inden for de finanspolitiske rammer. Det vil blandt andet sige inden for rammerne af budgetloven og EU's Stabilitets- og Vækstpagt.

Bilag 5 – Det danske nationale reformprogram

Danmarks nationale reformprogram redegør for Danmarks opfølgning på EU's landeanbefalinger til Danmark fra 2015. Anbefalingerne drejer sig om, at Danmark skal undgå en afvigelse fra sit MTO i 2016, og at Danmark skal træffe foranstaltninger med henblik på at øge produktiviteten. I reformprogrammet er det blandt andet beskrevet, at finanspolitikken tilrettelægges inden for de rammer, der følger af budgetloven og de mellemfristede mål for dansk økonomi samt EU's Stabilitets- og Vækstpagt. Med hensyn til at øge produktiviteten er blandt andet initiativer i regeringens vækststudspil *Vækst og udvikling i hele Danmark* gennemgået.

Programmet redegør ligeledes for den nationale udmøntning af EU's vækststrategi (Europa 2020) og fokuserer på de danske EU-mål og tiltag, der bidrager til opfyldelsen af fem overordnede mål på EU-niveau for henholdsvis beskæftigelse, forskning og udvikling, klima og energi, uddannelse samt social inklusion i 2020.

Danmark har i de seneste år gennemført en række reformer og andre tiltag, der bidrager til at opfylde de overordnede mål i Europa 2020-strategien. De gennemførte initiativer styrker strukturerne i dansk økonomi, og på flere områder er de danske Europa 2020-mål allerede nået eller godt på vej til at blive nået.

Dagsordenspunkt 14: Nationale produktivitets- og konkurrenceevneråd

1. Resume

Kommissionen fremlagde 21. oktober 2015 som opfølgning på ØMU-rapporten et forslag til en EU-rådsanbefaling ("benstilling") om etablering af nationale konkurrenceevneråd. Det nederlandske formandskab har arbejdet på et kompromisforslag med sigte på vedtagelse på ECO-FIN 17. juni 2016. Der forhandles fortsat om anbefalingen.

Formandskabets forslag lægger op til, at eurolandene skal etablere nationale produktivitets- og konkurrenceevneråd, men opfordrer også ikke-eurolandene til at oprette lignende råd. Rådene skal analysere produktivitets- og konkurrenceevneudviklingen og relaterede politikudfordringer og derigennem bidrage til gennemførelsen af strukturelle reformer på nationalt niveau, der kan fremme produktivitet og konkurrenceevne. Rådene vil ikke være en formel del af EU-koordineringen af den økonomiske politik, men skal spille en rolle i forhold til input til national økonomisk politik. Rådene skal være funktionelt uafhængige af offentlige myndigheder, herunder være i stand til at gennemføre uafhængige økonomiske og statistiske analyser af høj kvalitet.

Formandskabets forslag indeholder (i modsætning til Kommissionens oprindelige forslag) ingen reference til, at rådene skal bidrage med relevant information ift. løndannelsesprocessen. Det er intentionen i både Kommissionens og formandskabets forslag, at rådene skal respektere national praksis og nationale institutioners rolle i den nationale løndannelsesproces, men dette understreges eksplicit i formandskabets forslag.

Danmark støtter generelt etableringen af nationale produktivitets- og konkurrenceevneråd, da rådene potentielt kan bidrage til at fremme gennemførelsen af strukturelle reformer i EU og dermed generelt forbedre rammerne for vækst og beskæftigelse. Tiltaget vedrører således udfordringer og politikker, som er en generel dansk prioritet at få øget fokus på i EU-samarbejdet og i de andre EU-lande.

2. Baggrund

Som opfølgning på ØMU-rapporten³⁴ fra 22. juni 2015 fremlagde Kommissionen 21. oktober 2015 en række kortsigtede forslag, herunder forslag til en rådsanbefaling om etablering af nationale konkurrenceevneråd. Disse skal overvåge konkurrenceevneudviklingen og foreslå politiktiltag mhp. at styrke konkurrenceevnen. Kommissionens oprindelige forslag lagde op til, at eurolandene etablerede nationale konkurrenceevneråd, men opfordrede også ikke-eurolandene til at oprette lignende råd.

Kommissionens ØMU-pakke, herunder konkurrenceevnerådsforslaget, blev indledningsvist drøftet på ECOFIN 10. november 2015. Det Europæiske Råd (DER) 17.-18. december 2015 bad Rådet om at arbejde videre med Kommissionens forslag og afrapportere på DER d. 28.-29. juni 2016.

³⁴ Rapporten om videreudvikling af ØMU'en blev udarbejdet af formændene for Kommissionen, Det Europæiske Råd, eurogruppen, ECB og Europa-Parlamentet.

Forslaget har hjemmel i traktatens artikel 292, artikel 121 stk. 2 og artikel 136. I henhold til TEUF artikel 136, er der kun de EU-lande, der har euroen som valuta, der stemmer om forslaget.

3. Formål og indhold

Det nederlandske formandskab har på baggrund af de foreløbige drøftelser på teknisk niveau arbejdet på et kompromisforslag med sigte på vedtagelse på ECO-FIN 17. juni. Der forhandles fortsat om anbefalingen.

I formandskabets forslag lægges der op til, at navnet på rådene ændres fra nationale konkurrenceevneråd til nationale *produktivitets-* og konkurrenceevneråd. Ændringen af navnet skal reflektere, at rådene skal have et bredere fokus på produktivitet, snarere end blot konkurrenceevne.

I formandskabets forslag lægges der op til, at rådene skal analysere produktivitets- og konkurrenceevneudviklingen og relaterede politikudfordringer, og hvor passende, vurdere effekterne af politiktiltag. Rådene skal derigennem bidrage til at styrke ejerskabet til og gennemførelsen af reformer på nationalt niveau, og dermed bidrage til vedvarende økonomisk vækst.

Analyserne skal både forholde sig til, hvad der driver produktivitets- og konkurrenceevneudvikling på lang sigt (bl.a. innovation og evnen til at tiltrække investeringer, virksomheder og humankapital), og til hvilke faktorer, der på kort sigt kan påvirke prisen på og kvaliteten af varer og tjenester relativt til globale konkurrenter.

I formandskabets forslag skal rådene ikke komme med politikanbefalinger og rådgive om implementeringen af landeanbefalinger under det europæiske semester. Formandskabets forslag indeholder (i modsætning til Kommissionens oprindelige forslag) ingen reference til, at rådene skal bidrage med relevant information ift. løndannelsesprocessen. Det er intentionen i begge forslag, at rådene skal respekttere national praksis og nationale institutioners rolle i den nationale løndannelsesproces, men dette understreges eksplicit i formandskabets forslag.

Der lægges op til, at hvert land skal etablere ét produktivitets- og konkurrenceevneråd. Rådernes analyser skal som hovedregel være offentligt tilgængelige og de skal udgive en årlig rapport. Landene skal have frihed til at indrette rådene efter nationale præferencer, herunder evt. ved at udpege eksisterende institutioner som produktivitets- og konkurrenceevneråd. Der lægges vægt på, at rådene skal være forankret i national lovgivning el. lign. og være funktionelt uafhængige af offentlige myndigheder. Rådene skal være objektive og neutrale. De skal have kapacitet til at kommunikere deres resultater offentligt, ligesom de skal have passende adgang til informationer til at udføre deres mandat. Udnævnelse af medlemmer skal foregå på baggrund af erfaringer og kompetencer. Rådene skal være i stand til at udføre økonomiske og statistiske analyser af høj kvalitet. Det vil være muligt for rådene at konsultere relevante interessenter (fx nationale aktører eller grupper af aktø-

rer, inkl. arbejdsmarkedets parter) og at basere sig på andre institutioners analyser, såfremt disse er af samme høje kvalitet.

Det foreslås, at de enkelte landes nationale råd skal mødes mhp. på at udveksle synspunkter og erfaringer. I det oprindelige forslag var der lagt op til, at Kommissionen skulle have en koordinerende rolle ift. rådene, herunder sikre at rådene også inkluderede et euroområde- og EU perspektiv i deres arbejde. I formandskabets forslag er Kommissionens rolle begrænset til at facilitere meningsudvekslingen mellem de nationale råd, ligesom det i dag er tilfældet for de uafhængige finanspolitiske institutioner. Rådene vil ikke være en formel del af EU-koordineringen af den økonomiske politik, men der lægges op til, at Kommissionen kan anvende rådernes analyser og indgå i en dialog med de nationale råd, bl.a. i forbindelse med de løbende såkaldte ”fact-finding” missioner som led i det europæiske semester, som de ligeledes kan og gør med andre råd og eksperter allerede i dag.

Formandskabets forslag lægger op til, at eurolandene skal etablere nationale råd, men opfordrer også ikke-eurolandene til at oprette lignede råd.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Vedtagelsen af forslaget til en rådsanbefaling har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser, da der formelt ikke er tale om en juridisk bindende anbefaling.

Såfremt Danmark måtte vælge at følge op på anbefalingen og oprette et nationalt produktivitets- og konkurrenceevneråd, kan der blive behov for tilpasning af dansk lovgivning, fx ift. etablering af et råd og fastsættelse af rådets opgaver, rammer mv.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Vedtagelsen af anbefalingen vil ikke i sig selv indebære statsfinansielle konsekvenser for Danmark, da der er tale om en ikke juridisk bindende anbefaling.

En eventuel oprettelse af et dansk nationalt produktivitets- og konkurrenceevneråd kan potentielt medføre en statsfinansiell omkostning til finansiering af det nationale råd, afhængig af den konkrete løsning.

Samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Nationale produktivitets- og konkurrenceevneråd, der leverer uafhængige analyser af høj kvalitet, vurderes potentielt at kunne have positive samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser, i det omfang de bidrager til at fremme gen-

nemførelsen af reformer, der styrker potentialet for vækst og beskæftigelse, i de enkelte EU-lande.

8. Høring

Sagen er sendt i ekstern høring i EU-specialudvalget for arbejdsmarkedet og sociale forhold og EU-specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål med frist 6. juni.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er generel enighed om det overordnede mål om at fremme gennemførelsen af reformer, der styrker konkurrenceevne og produktivitet. Nogle EU-lande er positive over for forslaget, mens andre lande i udgangspunktet har udtrykt skepsis ift. den konkrete merværdi af dette forslag. EU-landene ventes generelt at kunne støtte det nederlandske kompromisforslag på det kommende ECOFIN.

10. Regeringens generelle holdning

Danmark støtter generelt etableringen af nationale produktivitets- og konkurrenceevneråd, da rådene potentielt kan bidrage til at fremme gennemførelsen af strukturreformer i EU. Tiltaget vedrører udfordringer og politikker, som er en generel dansk prioritet at få øget fokus på i EU-samarbejdet og i de andre EU-lande. Danmark kan generelt støtte det nederlandske kompromisforslag, eller det forslag, der kan opnås enighed om.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget om etableringen af nationale konkurrenceevneråd har været forlagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN 10. november 2015, i forbindelse med drøftelsen af Kommissionens pakke med forslag til opfølgning på ØMU-rapporten. ØMU-rapporten blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN 14. juli 2015 (skriftligt).

Dagsordenspunkt 15: Fælles repræsentation af eurolandene i IMF

KOM(2015) 602-603

1. Resume

Kommissionen fremsatte den 21. oktober 2015 forslag om fælles repræsentation af euroområdet i Den Internationale Valutafond (IMF). ECOFIN ventes at udveksle synspunkter om Kommissionens forslag med henblik på at kunne rapportere til DER den 28.-29. juni. Der ventes ingen beslutning om fælles eurorepræsentation i IMF, og en eventuel beslutning vurderes at have lange udsigter, da der blandt eurolandene fortsat er delte holdninger til Kommissionens forslag. Blandt både eurolande og ikke-eurolande peges der på en risiko for, at fælles eurorepræsentation, der vil reducere antallet af europæiske pladser i IMF's bestyrelse, vil svække snarere end styrke europæisk indflydelse i IMF. Blandt EU-landene uden for euroområdet er der endvidere en udbredt bekymring for forslaget negative konsekvenser for de eksisterende europæiske valgkredse i IMF, som omfatter både euro- og ikke-eurolande, herunder den nordisk-baltiske valgkreds, som Danmark er en del af.

2. Baggrund

Kommissionen fremsatte den 21. oktober 2015 forslag til en rådsafgørelse (KOM(2015) 603) om foranstaltninger til gradvis indførelse af en samlet repræsentation for euroområdet i IMF. Forslaget ledsagedes af en meddelelse fra Kommissionen (KOM(2015) 602) om en køreplan for bevægelse i retning af mere konsistent eksternt repræsentation af euroområdet i internationale fora.

Forslaget og meddelelsen følger anbefalingerne i de fem formænds rapport fra juni 2015 om gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union, idet Kommissionen fremhæver en styrket international stemme som en integrerende del af de igangværende bestræbelser på at forbedre den økonomiske styring i euroområdet.

Det Europæiske Råd (DER) opfordrede på mødet den 17.-18. december 2015 Rådet til hurtigt at vurdere Kommissionens forslag som opfølgning på de fem formænds rapport og rapportere tilbage til DER i juni 2016. I den forbindelse opfordrede DER til at fremskynde arbejdet i forhold til bl.a. euroområdets eksterne repræsentation, så den bedre afspejler euroområdets vægt i verdensøkonomien.

Det er Kommissionens vurdering, at den nuværende repræsentation af euroområdet i IMF er meget fragmenteret og ikke særligt effektiv, da eurolandene er fordelt på seks IMF-valgkredse (som hver har én stol i IMF's bestyrelse)³⁵ med både EU- og ikke-EU-lande og to selvstændigt repræsenterede eurolande (Tyskland og Frankrig), jf. bilag 1.

Kommissionens anbefaler en trestrengt gradvis tilgang, der indebærer 1) tiltag til styrket koordination blandt eurolandene i IMF; 2) styrket repræsentation af euroområdet i IMF via gradvis overgang til rene eurolandvalgkredse; samt 3) når de nødvendige tilpasninger af IMF's styring er gennemført, fælles repræsentation og

³⁵ Der er 24 medlemmer af IMF's bestyrelse, som er på valg hvert andet år.

én fælles bestyrelsespost for eurolandene i IMF. Kommissionen foreslår 2025 som deadline for oprettelsen af én eurolandestol i IMF's bestyrelse.

3. Formål og indhold

Rådsafgørelsen har hjemmel i Traktatens (TEUF) artikel 138, stk. 2. Kun eurolandene har stemmeret ved denne hjemmel.

ECOFIN ventes på baggrund af en statusrapport fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) at have en første udveksling af synspunkter om Kommissionens forslag til fælles repræsentation af eurolandene i IMF.

Der ventes enighed om, at effektiv koordination mellem EU-medlemslandene, Kommissionen og ECB er vigtigt for at sikre en stærk europæisk stemme i IMF, og at der over de senere år er gjort betydelige fremskridt for at styrke denne koordination, herunder i forhold til at koordinere fælles EU-holdninger på centrale sager i IMF's bestyrelse og styrke koordinationen mellem de relevante EU-komitéer og de europæiske repræsentanter i IMF's bestyrelse. Yderligere tiltag til styrkelse af koordinationen, herunder med henblik på at sikre en mere effektiv ekstern repræsentation af EU og euroområdet, bør bygge på de fremskridt, som allerede er opnået.

Der ventes generel opbakning blandt eurolandene til det langsigtede mål om fælles eurolanderepræsentation i IMF, som foreslået af Kommissionen. Der ventes imidlertid ikke at være enighed om tidshorisonten for en sådan potentiel beslutning. Der ventes også at være delte holdninger til, om en fælles eurolanderepræsentation skal gennemføres på én gang, eller om det skal gennemføres via gradvis konsolidering af eurolandene i færre IMF-valgkredse.

ECOFIN ventes at opfordre EFC til at arbejde videre med Kommissionens forslag, herunder med henblik på at kortlægge de politiske og tekniske spørgsmål og hindringer i forhold til fælles repræsentation af euroområdet i IMF.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentets har ikke udtalt sig om Kommissionens forslag.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen vurderes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for Danmark. I det omfang at Kommissionens forslag indebærer en opsplitning af den nordisk-baltiske IMF-valgkreds, som Danmark er medlem af, kan sagen få negative konsekvenser for Danmarks repræsentation i IMF, og dermed svække Danmarks indflydelse på det internationale økonomiske og finansielle samarbejde.

8. Høring

Sagen har ikke været i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Eurolandene er delt i deres holdning til Kommissionens forslag, herunder for så vidt angår tidsperspektivet i en fælles eurorepræsentation i IMF.

En betydelig andel af eurolandene ventes at støtte målet om én fælles eurostol i IMF's bestyrelse på et tidspunkt. Nogle lande ser fælles repræsentation som et vigtigt skridt i retning af at sikre en stærkere og mere konsistent stemme i IMF. Nogle af disse lande er parat til at tage hurtige skridt i retning af fælles eurorepræsentation senest i 2025, mens andre ser forslaget som et (meget) langsigtet mål. Nogle lande foretrækker at den fælles eurorepræsentation gennemføres i ét stort skridt, mens andre foretrækker en gradvis tilpasning af eurolandenes repræsentation i IMF.

Endelig vurderes en række eurolande at foretrække opretholdelse af status quo, især ud fra den vurdering, at fælles eurorepræsentation ikke vil styrke eurolandenes indflydelse i IMF, bl.a. i lyset af at det vil reducere antallet af europæiske stole i IMF's bestyrelse, og at eurolandenes holdninger til en række centrale IMF-relaterede emner kan være forskellige. Endelig fremføres det, at eurolandenes nuværende repræsentation via flere blandede valgkredse fremmer europæiske synspunkter bredere i IMF's bestyrelse.

Blandt EU-landene uden for euroen, herunder særligt de mindre lande, er der bekymring for forslagets negative konsekvenser for de nuværende og velfungerende europæiske IMF-valgkredse, som omfatter både euro- og ikke-eurolande. Samtidig er landene af den vurdering, at fælles eurorepræsentation i IMF samlet set vil svække den europæiske indflydelse i IMF.

10. Regeringens generelle holdning

Kommissionens forslag har hjemmel i artikel 138, og er således omfattet af det danske euroforbehold. Danmark er således ikke omfattet af Kommissionens forslag.

Regeringen støtter generelt ikke yderligere institutionalisering blandt eurolandene, herunder som udgangspunkt heller ikke forslaget om, at der oprettes en fælles eurolanderepræsentation i IMF. Forslaget risikerer at skabe yderligere barrierer mellem euro- og ikke-eurolande og vurderes at kunne svække dels den samlede europæiske indflydelse i IMF og dels den nordiske og danske indflydelse.

Regeringen deler ikke Kommissionens vurdering af, at EU- og eurolandenes nuværende repræsentation i IMF er fragmenteret og at de nuværende europæiske valgkredsformationer svækker EU/euroområdet mulighed for at tale med én stemme i IMF, hvor det er relevant. Tværtimod vurderes den nuværende EU- og eurolanderepræsentation via en række blandede IMF-valgkredse med deltagelse af både EU- og ikke-EU-lande, at give mulighed for at fremme europæiske synspunkter bredere i IMF's bestyrelse. Fælles eurolanderepræsentation vurderes i særdeleshed at svække

den mulighed. Regeringen er således ikke enig med Kommissionen i, at færre europæiske stole i IMF's bestyrelse, og ultimativt én fælles eurolandrepræsentation i IMF, vil bidrage til at styrke euroområdet eller Europas samlede indflydelse i IMF.

Derudover finder regeringen, at forslaget vil kunne få betydelige negative konsekvenser for bl.a. EU-landene uden for euroen. Konkret vil fælles eurolandrepræsentation i IMF indebære en opsplittning af den velfungerende nordisk-baltiske IMF-valgkreds, som omfatter både eurolande (Estland, Finland, Letland og Litauen) og ikke-eurolande (Danmark, Island, Sverige og Norge). Danmark og de andre nordiske ikke-eurolande vil efter alt at dømme ikke kunne fortsætte som selvstændig valgkreds, og landene vil derfor i givet fald skulle indlemme nye lande i valgkredsen eller optages i andre og større valgkredse. Forslaget risikerer således konkret at svække Danmarks repræsentation i IMF og derigennem Danmarks indflydelse på det internationale økonomiske og finansielle samarbejde, som er forankret i IMF.

Regeringen anerkender, at det i sidste ende er op til eurolandene at træffe beslutning om eventuel fælles repræsentation af euroområdet i IMF.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget om fælles eurolandrepræsentation i IMF har været forlagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN 10. november 2015 i forbindelse med drøftelsen af Kommissionens pakke med forslag til opfølgning på ØMU-rapporten. ØMU-rapporten blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN 14. juli 2015 (skriftligt).

Bilag 1

Nuværende IMF-valgkredse med deltagelse af EU- og eurolande		
Valgkreds		Stemmeandel i IMF, pct.
3. Tyskland		5,31
4. <i>Nederlandsk-belgiske valgkreds</i>	Øvrige lande: Armenien, Bosnien og Hercegovina, Georgien, Israel, FYROM, Makedonien, Moldova, Montenegro, Ukraine	5.41
Belgien Bulgarien Cypern Kroatien Luxembourg Nederlandene Rumænien		
5. <i>Spansk-latinamerikanske valgkreds</i>	Øvrige lande: Colombia, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mexico, Venezuela	5.30
Spanien		
6. <i>Italienske valgkreds</i>	Øvrige lande: Albanien, San Marino	4.12
Grækenland Italien Malta Portugal		
7. Frankrig		4,02
8. UK		4,02
9. <i>Canadiske valgkreds</i>	Øvrige lande: Antigua and Barbuda, Bahamas, Barbados, Belize, Canada, Dominica, Grenada, Jamaica, St. Kitts and Nevis, St. Lucia, St. Vincent and the Grenadines	3.37
Irland		
10. <i>Nordisk-baltisk valgkreds</i>	Øvrige lande: Norge, Island	3.28
Danmark Estland Finland Letland Litauen Sverige		
11. <i>Centraleuropæiske valgkreds</i>	Øvrige lande: Tyrkiet, Hviderusland, Kosovo	3.22
Slovakiet Slovenien Tjekkiet Ungarn Østrig		
12. <i>Schweizisk-polske valgkreds</i>	Øvrige lande: Aserbajdsjan, Kasakhstan, Kirgisistan, Schweiz, Serbien, Tadsjikistan, Turkmenistan	2.74
Polen		

Anm.: Eurolande er markeret med fed skrift.

Kilde: IMF

Dagsordenspunkt 16: Øvrige emner vedr. Det Europæiske Råd 28.-29. juni 2016

1. Resume

ECOFIN ventes som forberedelse af Det Europæiske Råd (DER) 28.-29. juni 2016 også at drøfte øvrige emner, herunder et bidrag fra EIB til håndtering af flygtningekrisen, samt anbefalinger fra Kommissionen vedr. den europæiske fond for strategiske investeringer (EFSI).

2. Baggrund

ECOFIN ventes at drøfte øvrige emner vedr. DER d. 28.-29. juni 2016 udover pakken med de landespecifikke anbefalinger. Der kan under disse øvrige emner ventes at være en drøftelse af et bidrag fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) til håndtering af flygtningekrisen. Der vil muligvis også være en drøftelse af EU's investeringsplan, herunder den europæiske fond for strategiske investeringer (EFSI).

DER ventes desuden at gøre status for arbejdet med ØMU-rapporten. Der henvises i den forbindelse til de øvrige dagsordenspunkter om konkurrenceevneråd og fælles eurolanderepræsentation i Den Internationale Valutafond (IMF).

3. Formål og indhold

EIB-bidrag til håndtering af flygtningekrisen

På DER 17.-18. marts 2016 blev EIB opfordret til at præsentere et specifikt initiativ til EU's håndtering af flygtningekrisen. DER opfordrede til, at EIB præsenterede sit initiativ på DER 28.-29. juni 2016.

Initiativet skal ifølge konklusionerne fra DER sikre målrettet og hurtig mobilisering af yderligere finansiering til at understøtte vækst, infrastruktur og social sammenhørighed i EU's sydlige nabolande og Vestbalkan, hvilket skal bidrage til håndtering af flygtningekrisen i disse lande. DER besluttede ikke en nærmere udformning af initiativet, hvilket således endnu udestår.

EIB har siden DER arbejdet på at udmønte sit bidrag. EIB har fremlagt et forslag, som blev drøftet på EIB guvernørmødet ifm. ECOFIN 25. maj 2016.

EIB foreslår overordnet et bidrag bestående af tre mulige søjler. En søjle (søjle 1) vil kunne gennemføres inden for EIB's nuværende mandat og ressourcer, men kan dog ifølge Kommissionen indebære en nedprioritering af EIB's indsats i EU's østlige naboskabslande. De øvrige søjler (søjle 2 og 3) forudsætter en udvidelse af EIB's mandat og ressourcer. Søjle 1 vil forventeligt kunne rettes mod både den offentlige og den private sektor. Søjle 2 er primært rettet mod den offentlige sektor, mens søjle 3 primært er rettet mod den private sektor. Søjle 2 og 3 vil ifølge EIB indebære et yderligere finansieringsbehov for EIB. Omfanget heraf vil afhænge af bidragets udformning.

EIB's forslag lægger op til, at et yderligere finansieringsbehov for EIB dækkes af EU-landene, enten fra EU-budgettet (dvs. nye penge udover dem som allerede er allokateret til EIB's finansielle instrumenter på EU-budgettet) eller via frivillige bidrag fra landene.

EIB's forslag lægger til grund, at initiativet kan skabe yderligere EIB finansieringsaktiviteter (EIB-lån mv.) på 6 mia. euro over de kommende fem år (2016-20). EIB vurderer, at de 6 mia. euro i yderligere finansieringsaktivitet kan understøtte nye investeringer i de sydlige nabolande og Vestbalkan på 15 mia. euro.

EIB vurderer, at søjle 2 og 3 indebærer behov for en udvidelse af EIB's eksterne lånemandat, dvs. EIB's mandat til lave operationer uden for EU.

EIB's bidrag drøftes fortsat, senest på EIB guvernørmødet ifm. ECOFIN d. 25. maj 2016. Det er endnu uklart, hvad der vil kunne opnås enighed om, og om DER vil træffe nærmere beslutning om EIB's bidrag på det kommende møde, eller om der først vil kunne opnås enighed efterfølgende.

EU's investeringsplan, herunder EFSI

Kommissionen har 1. juni 2016 fremlagt en meddelelse med en status for EU's investeringsplan, herunder den europæiske fond for strategiske investeringer (EFSI). Det sker i lyset af, at EFSI nu har været operationel i knap ét år.

Det er hensigten, at EFSI skal skabe nye private investeringer for 315 mia. euro i perioden 2015-18 via garantier på 21 mia. euro, heraf 16 mia. euro fra EU-budgettet samt 5 mia. euro fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB).

EU-garantien på 16 mia. euro understøttes af en konkret hensættelse på 8 mia. euro fra EU-budgettet til en EU-garantifond, hvorfra EIB kan betales i tilfælde af, at EU-garantien til EIB aktiveres. Kompromiset mellem Rådet og Europa-Parlamentet om EFSI blev, at de 8 mia. euro til EU-garantifonden finansieres via omprioritering af tilsammen 5 mia. euro fra EU-budgetprogrammerne Horizon 2020 (2,2 mia. euro) og Connecting Europa-faciliteten (2,8 mia. euro) (CEF) samt ved anvendelse af EU-budgettets margin (3 mia. euro).

Kommissionen konkluderer, at EFSI er på sporet og har skabt flere investeringer i Europa. Det fremgår, at EFSI på nuværende tidspunkt har skabt investeringer for 100 mia. euro, hvor målet er 315 mia. euro. Ifølge Kommissionen har dette bidraget til at skabe øget vækst i Europa. Kommissionen konkluderer på baggrund heraf, at der er brug for at udnytte momentum og styrke EFSI for at sikre fortsat mobilisering af private investeringer.

Kommissionen fremsætter på den baggrund en række anbefalinger, *jf. boks 1*. Kommissionen lægger op til, at DER 28.-29. juni skal godkende anbefalingerne.

Det anbefales særligt, at EFSI's levetid forlænges ud over den oprindelige vedtagne investeringsperiode frem til juni 2020. Kommissionen oplyser, at man vil fremsætte forslag herom til Rådet og Europa-Parlamentet senere i år.

Forordningen om EFSI indebærer, at Rådet og Europa-Parlamentet aktivt skal træffe en ny beslutning efter en uafhængig evaluering samt på forslag fra Kommissionen, hvis EFSI skal fortsætte efter juni 2020. Denne evaluering skal finde sted senest tre år efter, at EFSI er etableret, dvs. senest i juli 2018.

Boks 1

Kommissionens anbefalinger vedr. den europæiske strategiske investeringsfond (EFSI)

1. EFSI skal styrkes og fortsætte efter den første investeringsperiode. I så fald vil Kommissionen fremsætte det nødvendige lovforslag i efteråret 2016 under hensyntagen til de begrænsede ressourcer på EU's budget.
2. De allerede afsatte midler til små og mellemstore virksomheder (SMV'er) skal opskaleres hurtigt. Dette skal dog ske inden for den nuværende forordning.
3. Kommissionen vil undersøge muligheden for at etablere en EFSI-lignende model for investeringer i tredjelande.
4. Simplificering af regler, således at det bliver nemmere at koble midler fra EFSI med midler fra EU's strukturfondsprogrammer. Dette skal særligt ske ifm. den kommende MFF-midtvæjsevaluering.
5. Det investeringsrådgivende organ oprettet med EFSI (EIAH) skal styrkes for at sikre mere målrettet vejledning. Der er allerede afsat 20 mio. euro årligt til det rådgivende organ.
6. Der vil blive tilskyndet yderligere til etablering af såkaldte investeringsplatforme.
7. EFSI skal fortsat bidrage til udviklingen af et marked for vedvarende og grønne projekter, særligt ved at opfordre til udviklingen af et grønt obligationsmarked.
8. Der vil fortsat være fokus på prioriteter under det indre marked, herunder vedr. offentlig-private partnerskaber
9. EU-landene opfordres til at etablere klare prioriteter, forberede konkrete investeringsprojekter og opnå større brug af finansielle instrumenter i investeringsprojekter.

Kilde: Kommissionen. De mest centrale anbefalinger er beskrevet.

Kommissionen lægger også op til, at det undersøges, hvorvidt investeringsmodellen for EFSI kan udvides til tredjelande.

Nogle af Kommissionens anbefalinger, fx forlængelse af EFSI's levetid, styrkelse af investeringsrådgivningsorganet (EIAH) og oprettelse af en EFSI-lignende model for tredjelande må forventes, hvis de gennemføres, at medføre behov for, at der tilføres midler fra EU's budget. Kommissionen anviser ikke et finansieringsbehov eller finansieringskilde.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om sagen.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

EIB's bidrag til håndtering af flygtningekrisen vil have statsfinansielle konsekvenser via påvirkningen af EU-budgettet, såfremt bidraget finansieres herfra. Danmark finansierer ca. 2 pct. af EU's budget. Det vil afhænge af bidragets konkrete udformning og finansiering. Bidraget vil kunne have positive samfundsøkonomi-

ske konsekvenser. Det vurderes ikke at have væsentlige erhvervsmæssige konsekvenser.

De initiativer som Kommissionen har foreslået i sin meddelelse om investeringsplanen, herunder EFSI, vil kunne have betydelige statsfinansielle konsekvenser via påvirkningen af EU's budget. Initiativerne vil kunne have positive samfundsøkonomiske og erhvervsmæssige konsekvenser i det omfang, at de fremmer produktive og rentable investeringer, som ellers ikke ville være blevet gennemført. Konsekvenserne vil skulle vurderes nærmere.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Flere lande lagde under forhandlingerne om EFSI stor vægt på, at EFSI i udgangspunktet skulle være et midlertidigt initiativ (endelig levetid). Disse lande vil derfor formentlig stille sig skeptisk over, at Kommissionen allerede nu lægger op til, at EFSI's levetid forlænges. Andre lande lagde under forhandlingerne vægt på, at EFSI blev permanent og vil formentlig kunne støtte at EFSI's levetid forlænges, og at EFSI styrkes.

10. Regeringens generelle holdning

EIB-bidrag vedr. flygtningekrisen

Regeringen støtter på linje med DER-konklusionerne, at EIB leverer et bidrag til håndtering af flygtningekrisen. Regeringen vil tage nærmere stilling hertil i takt med, at det bliver konkretiseret. Der lægges generelt vægt på, at bidraget i videst mulige omfang gennemføres på grundlag af EIB's nuværende mandat og ressourcer. Denne mulighed bør afsøges grundigt. Såfremt EU-budgettet skal bidrage til finansieringen af initiativet, bør det så vidt muligt ske via omprioriteringer fremfor brug af EU-budgettets margin. Regeringen lægger afgørende vægt på, at EU's udgiftslofter respekteres.

Der lægges vægt på, at EIB bevarer sin høje kreditvurdering (AAA-rating).

EU's investeringsplan, herunder EFSI

Regeringen vil tage nærmere stilling til Kommissionens anbefalinger og vurderinger vedr. EFSI. Regeringen er i udgangspunktet skeptisk overfor flere af anbefalingerne, herunder forslaget om forlængelse af EFSI's levetid.

Der er behov for at afklare og tydeliggøre konsekvenserne af anbefalingerne, herunder konsekvenserne for EU's budget. Regeringen lægger i den forbindelse afgørende vægt på, at EU's udgiftslofter respekteres.

Regeringen støtter, at det evalueres grundigt, hvorvidt EFSI bidrager til at skabe nye investeringer og vækst i EU. Regeringen finder ikke, at dette endnu er tilstrækkeligt afdækket, særligt set i lyset af, at midtvejsevalueringen af EFSI først forventes lanceret ultimo 2016. Det er for tidligt at tage stilling til, om EFSI skal

fortsætte efter 2020. Det bør der først tages stilling til senere i investeringsperioden, og det bør ske grundlag af en grundig evaluering. Det vurderes i højere grad at svare til det aftalte mellem Rådet og Europa-Parlamentet i EFSI-forordningen.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.